

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΑ ΤΩ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΩ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΠΡΩΤΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΙΧ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

«Χαριέντως τύραννον ἅπαντες αὐτὸν
ἐπιγράφουσιν ὡς ἐξέχοντα πάσης τῆς
Σοφοκλέους ποιήσεως». Ὑπομνημ.

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ Ε΄.

Τιμᾶται δρχ. 10.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π Δ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ

Ὁδὸς Τάκη 18

1930

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΚΑΙ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ

ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ

ΠΡΟΤΥΠΟ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ

ΣΥΝΟΛΟ

ΣΥΝΟΛΟ

ΣΥΝΟΛΟ

ΣΥΝΟΛΟ

ΣΥΝΟΛΟ

ΣΥΝΟΛΟ

ΣΥΝΟΛΟ

ΣΥΝΟΛΟ

ΣΧΟΛΙΑ
ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥ
ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

III.

1-77. 1-5 τροφή θρέμματα, βλαστοί, γενεά, νέα δηλοῖ οὐχὶ τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ τὴν νέαν γενεάν, εἰς ἣν ἀνήκουσιν οἱ ἱκετεύοντες, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸν παλαιὸν Κάδμον, **θοάσω** (θοός, κινῶ ἢ κινουῖμαι ταχέως· ἀλλ' ἐκ συγχύσεως πρὸς τὸ ὁμόηχον θ(α)άσσω (θᾶκος, θῶκος ἄ. ἔδρα) κἀθημαι:) κἀθημαι, **ἔδρας** σύστ. ἀντικ. (οὐχὶ καθίσματα, ἀλλὰ: καθῆσθαι), **τίνας** κτγρ. τοῦ **τάσδε**: τίνες εἰσὶν αἶδε αἱ ἔδραι, ἄς, τί τῆδε (ἔδῳ) κἀθησθε; διὰ τί ὁ πληθ. ἔδρας; **ἔκσιτέφομαι** κοσμοῦμαι (διὰ στεφάνου), **ἱκετήριος** 3 ἱκετήριος, **ἰ. κλάδοι** ἱκετηρίαί, κλάδοι ἐλαίας ἐστεμμένοι διὰ λευκῶν ἐρίων, **ἐξεστεμμένοι**... κρατοῦντες κλάδους ἱκετῶν ἐστεμμένους, **παιάν** (ἐνταῦθα) δέησις (κυρίως πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα) πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ λοιμοῦ, λιτανεία, μετὰ τούτου τὸ **γέμει** ὄλη ἀντηγεῖ, **ὁμοῦ μὲν-ὁμοῦ δέ** ἅμα μὲν-ἅμα δέ ἀμφοτέραι αἱ προτάσεις κεῖνται ἀντὶ ἐρωτήσεων.— **6-13** **ἀγῶ** ἂ ἐγώ, ἂ τὰ αἴτια τῆς ἱκεσίας καὶ τῶν ἀνὰ τὴν πόλιν λιτανειῶν, **δικαιῶ** κρίνω δίκαιον, **παρ' ἄλλων ἄ.** ὡς εἰ καὶ ὁ Οἰδ. ἦτο ἄγγελος· θὰ ἦρκει **παρ' ἄλλων** ἢ **παρ' ἀγγέλων**, ἀλλὰ προσετέθη τὸ ἄλλων χάριν ἀντιθ. πρὸς τὸ **αὐτός**· ὡς ἔχει ἡ σύντ., τὸ ἄλλων παράθ. εἰς τὸ **ἀγγέλων**: οὔτινες εἶναι ἄλλοι ἢ ἐγώ, : ἀπὸ ξένον στόμα ἀγγέλου, **ᾧδε** ἔδῳ, **φῦναι** εἶναι (φύσει), **πρέπων ἔφης** προσωπ. σύντ. ἀντὶ ἀπροσ.: πρέπει σοι φωνεῖν, εἶσαι τὸ ἀρμόδιον πρόσωπον νά, **πρὸ τῶνδε** ἔξ ὀνόματος τούτων ἔδῳ, ἀντι..., **τίνι τρόπῳ** πῶς διακειμένοι, **καθέσιτατε** ἔχετε φθάσει ἕως ἔδῳ (**τίνας τάσδ' ἔδρας θοάζετε**), εἰς τί ἀποσκοπεῖ ἡ γονυκλισία ὑμῶν, **στέργω** εἶμαι εὐχαριστημένος (μὲ τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων), ὑπομένω, πάσχω: ἐκ φόβου ἐπιχειμένης συμφορᾶς ἢ διότι ὑπέστητε ἤδη αὐτήν, αἱ μτχ. διασαφουσί τί; **ὡς θέλοντος ἂν** αἰτ. εἰς τὸ φράζε, **προσαρκῶ** προσέρχομαι ἀρωγός, **δυσάλητος** 2 ἀνάλητος, ἀναίσθητος, **κατοικίρω** αισθάνομαι βαθεῖαν (κατα-) συμπάθειαν, **ἔδρα** ἱκεσία· διὰ τί ἐτέθη τὸ **μὴ οὐ**; **14-22** **κρατύνω** τινός κρατῶ, ἀνάσσω, **ἡμᾶς** πρόλη-

ψις, *πρόσημαι* κάθημαι πλησίον ἢ ἐπί τινος, *ἡλίκοι* ἔρωτ. ἐπὶ ἡλικίας: ἐν ποίᾳ ἡλικίᾳ, ἐπέξ. διὰ τοῦ *οἱ μὲν-οἱ δέ, σθένω* δύναμαι, *πέτομαι*, πτήσομαι, ἐπτό(ά)μην, πετῶ, τρέχω (βαδίζω), *βαρὺς* βεβαρημένος, *β. σὺν γῆρα* β. ἅτε συνόντες γῆρα: ἐκ τοῦ γῆρατος, *ιερέης* ἐπέξ. τοῦ *οἱ δέ, ἐγὼ μὲν Ζ.* παρενθετικῶς, ὅπερ θὰ συνεπληροῦτο: οἱ δὲ ἄλλοι ἄλλων θεῶν, *λεκτοὶ* ἐπίλεκτοι, *ἦθεος* (ἡίθεος) νέος ἄγαμος, παλληκάρι, θ. *παρθένος*, *φῦλον* πλῆθος, λαός, *ἐξεστεμμένον* β, *θακέω* (θαάσσω, θαάζω 2) κάθημαι, ἱκετεύω, *ἀγοραῖσι* τοπ., *σποδός* θ. τέφρα, βωμός, *μαντεῖος* β μαντικός, *Ἰσμηνός* ἄ., ποτ. ἐν Θήβαις, *τὸ δ' ἄλλο* 19 ἀντίθ. πρὸς τὸ *ὄρας μὲν* 15, τὸ ἄ. μέρος *ἡμᾶς μὲν* ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ *ὄρας*, τὸ β'. ἀνεξάρτητον, διότι ὁ Οἶδ. δὲν ἠδύνατο νὰ βλέπῃ τὰς ἀνά τὴν πόλιν ἱκεσίας.— *22-30* *σαλεύω* κλυδωνίζομαι, συγκλονίζομαι, *ἔτ' οὐχ* οὐκέτι, *ἀνακουφίζω* ἀνασηκῶνω, *βυθός* ἄ. τὰ βάθη, ἢ γεν. εἰς τὸ ἀνακουφίσαι κατὰ τὰ χωρισμοῦ, *σάλο* ἄ. τρικυμία, ἀνεμοζάλη, *φοίνιος* (φόνος) θανατηφόρος, *φθίνω* μαραίνομαι, φθείρομαι, *κάλυξ* θ. περικάρπιον, *ἐγκαρπος* καρποφόρος (ὁ ἔχων δέσει τὸν καρπὸν), *βουνόμοι* ἀγέλαι βοῶν βοσκομένων (*βούνομος* ὁ ὑπὸ βοῶν βοσκόμενος), *τόκος* ἄ. τοκετός, *ἄγονος* ἐνεργ. ὁ μὴ γεννῶν τέκνον, ἦ: κακόγεννος, γεννῶν νεκρά ἢ ἀνίκανα πρὸς ζωὴν τέκνα, τὸ ἐπιθ. προληπτ. δηλοῖ τὴν συνέπειαν, αἱ δοτ. τοπικαὶ δηλοῦσι τὰ σημεῖα, ἐν οἷς ἐκδηλοῦνται ὁ μαρασμὸς τοῦ βίου, πάσης ζωτικῆς ὁρμῆς, : διότι μαραίνονται μὲν οἱ καρποφόροι στάχυες., κακογεννώσι δὲ αἱ γυναῖκες τέκνα θνησιγενῆ, *ὁ πυρφόρος* θεός ὁ λοιμός, *ἐν δὲ* ἐν μέσφ δὲ ὕλων τούτων τῶν κακῶν, *σκήπτω* ἐνσκήπτω, *ἐλαύνει* σαρώνει, μαστίζει, *δῶμα Κ.* τὸ χτίσμα, ὁ συνοικισμὸς τοῦ Κ., *στεναγμοῖς* τῶν ψυχῶν, αἱ δοτ. ὄργ. + *31-53* *νὺν* λοιπόν, διό, *ἐφέστιος* ὁ παρὰ τὴν ἐστίαν ἱκέτης, *συμφοραὶ βίου* περιστατικά, περιπέτεια τῆς ζωῆς, αἱ συνήθεις δοκιμασίαι αἱ ἀποτελοῦσαι τὸν κλῆρον τοῦ ἀνθρώπου, *ξυναλλαγαι* (ἐπιμεξία, σχέσεις) *δαιμόνων* θεϊκαὶ ἐπεμβάσεις, *πληγαὶ ἔκτακτοι* καὶ ἀσυνήθεις θεομηνίαι ἢ σειρὰ τῶν λ.: ἐγὼ τε καὶ οἶδε παῖδες ἐζόμεσθ' ἐφέστιοι κρίνοντές σε οὐκ ἰσούμενον θεοῖσι, πρῶτον δὲ ἀνδρῶν: καθήμεθα ἐπὶ τῶν βωμῶν σου ἱκέται, οὐχὶ διότι σὲ θεωροῦμεν ἴσον πρὸς θεόν, ἀλλὰ (διότι σὲ θεωροῦμεν) πρῶτον ἐκ τῶν ἀνδρῶν καὶ εἰς τὰς ἐκτάκτους θεομηνίας, *ὄς γ'* αἰτιολ., *μολῶν*, βλώσσω, ἐλθῶν (πρβλ. *αὐτόμολος*) χρον., *ἐκλύω* ἀπαλλάσσω + διπλ. αἰτ. ὡς ἐκδύσεως, στερητικόν, *δοιδός* ἢ Σφίγξ, διότι

τὸ αἶνιγμα ἦτο ἔμμετρον, ἢ γεν. ἀντικ. : πρὸς τὴν αἰοιδόν, *ἔξοιδα* γινώσκω τι ἀσφαλές, μανθάνω... : ἐπειδὴ ἡ ἔννοια ἀποκλίνει εἰς παθητικόν, ἐντεῦθεν ἡ *ὑπό, πλέον* τῶν ὄσων ἐγίνωσκες, *ἐκδιδάσκομαι* διδάσκομαι ἀκριβῶς, διαφωτίζομαι, τὸ *ἔξειδέναί* περὶ πληροφοριῶν, αἵτινες ἤθελον μεταδοθῆ τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν Θ., τὸ *ἐκδιδάσκεσθαι* περὶ πληροφοριῶν, ὡς αὐτὸς ὁ Οἰ. ἤθελε ζητήσει παρ' αὐτῶν, αἱ μετ. ἐνδ., *καὶ ταῦτα* + συνήθως ἐνδ. μετ. : καὶ μάλιστα : καὶ μάλιστα ἐν φ' οὔτε οἱ Θ. πρὸ τῆς λύσεως σοὶ εἶχον μεταδώσει ἀσφαλεῖς πληροφορίας ἐπὶ πλέον τῶν ὄσων ἐγνώριζες οὔτε σὺ αὐτὸς ἐζήτησας νὰ διαφωτισθῆς παρ' ἐκείνων, *λέγῃ*... β' ἐν. παθ., ἢ σύντ. προσ. ἀντὶ ἀπρος. : ἀλλ' ἐνταῦθα λέγεται καὶ πιστεύεται ὅτι. . . , *ὀρθῶ* στερεῶνω, σφῶ, *ἡμῖν* ἐγκλ. τύπος τοῦ *ἡμῖν*, ἦθ. : πρὸς ἄμετρον χαρὰν ἡμῶν, *προσθήκη* (προστίθεμαι) βοήθεια· ποῦ ἀνήκει ἡ δοτ. ; *νῦν τ'* ἀνταποδίδεται πρὸς τὸ ἐν 35 *ὅς γ'* νοούμενον *πάλαι τε* ἢ *πρόσθεν τε*, *κἀρα* ἀντὶ τοῦ προσώπου, *κράτιστον Οἰ. κ.* κραταιότατε βασιλεῦ, *πᾶσι* ἐνώπιον πάντων, κατὰ τὴν κρίσιν πάντων, *πρόστροποι* (προστρέπω·ομαι...ἵκετεύω) προσπίπτοντες εἰς τὰ γόνατά σου, γονυκλινεῖς, *ἀλήκῃ* (ἀλέξω) μέσον πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ κακοῦ, ἀλεξιφάρμακον, *ἡμῖν* 39, *εἴτε* (οἶσθα) ἀκούσας, *φήμη* φωνὴ ἐξ οὐρανοῦ, προφητ. φωνή, μαντεία, *ξυμφορὰ* ἔκβασις, *βούλευμα* σχέδιον, *ζῶ* ἀνθῶ, ἐπιτυγχάνω : διότι βλέπω ὅτι τῶν ἐκ πείρας δεδοκιμασμένων καὶ αἱ ἐκβάσεις τῶν συμβουλῶν τῶν εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἐπιτυχεῖς, *ἴθι* παρακελ., *εὐλαβοῦμαι* προσέχω, λαμβάνω πρόνοιαν, *ὡς* αἰτιολ., *κλήζω* καλῶ, *προθυμία* καλὴ διάθεσις, ζῆλος, πρόθυμος συνδρομή, ἢ γεν. αἴτ., *μεμνώμην* εὐκτ. προκμ. ἐκ τοῦ *μεμνηοίμην*, κατ' ἀντιμετάθεσιν χρόνου *μεμνεώμην·μεμνώμην* : εἴθε κατ' οὐδένα τρόπον νὰ διατηρῶμεν τοιαύτην ἀνάμνησιν τῆς βασιλείας σου, *ἵσταμαι ἐς ὀρθόν* ἀνορθοῦμαι, σφῶομαι, *πίπτω* ἀνατρέπομαι, ἀφανίζομαι, αἱ μετ. κατηγορημ. εἰς τὸ *μεμνώμεθα* : ὅτι...· κατ' ἀναλογίαν τοῦ *ὑστερον* τί πρέπει νὰ νοηθῆ εἰς τὴν πρώτην μετ. : *ἀσφαλεία* τροπ. ἐπὶ ἐδραίων βάσεων, καθιστῶν αὐτὴν ἀπαρασάλευτον, *τύχη* μέση λ., ἐνταῦθα : *ὄρνις* οἰωνός, ὁδηγία τῶν θεῶν, : ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς, αἰσίως, *ἵσος* ὁμοῖος (πρᾶξον τὸ ἴδιον), *καὶ-καὶ* ὅπως καὶ τότε-οὔτω καὶ τώρα,—54 7 *εἰ ἄρξεις* εἰάν προτίθεσαι νὰ ἄρχῃς, εἰάν θέλῃς..., *ξὺν ἀνδράσιν* (οὔσης) ἀνδροπληθοῦς, *ἀνδρῶν* εἰς τὸ ἔρημος καὶ εἰς τὸ ξυνοικούντων.—58-64 *παῖδες* τέκνα μου, πρὸς πάντας τοὺς ἵκετεύοντας, *οἰκτρὸς* οἴκτου ἄξιος, ἀξιολύπητος, *ἱμείρω·ομαι* ἐπιθυμῶ, *γνωτὸς*

γνωστός, νοσῶ πάσχω, ὑποφέρω μετὰ τὴν ἐνδ. μτχ. νοσοῦντες ἔδει νᾶκολουθήσῃ : οὐ νοσεῖτε ἐξ ἴσου ὡς ἐγώ, ἢ ἡ μτχ. νὰ τεθῆ κατὰ γεν., ἀνακόλουθον, **μόνον καθ' αὐτὸν** ἢ **κατὰ** μερισμόν : εἰς ἕκαστον ὑμῶν ἰδίᾳ, **καὶ (ἐς) οὐδένα ἄλλον** : ἡ μὲν ἰδική σας λύπη πλήττει ἓνα μόνον, αὐτὸν τὸν ἴδιον προσωπικῶς, καὶ οὐδένα ἄλλον. — **65-72 ὕπνω** τοπ. : ὥστε δὲν μὲ ἀρυπνίζετε παραδεδομένον εἰς ὕπνον βαθύν, γὰρ τοῦλάχιστον, πρὸς τὸ ὕπνω : ἴσως ἡ θλίψις νὰ μὲ κατέβαλεν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὁ ὕπνος, ἴστε πρστκ., **δὴ ἦδη, δόδος** μέθοδος, τρόπος, μέσον, **πλάνος** ἄ. ἢ πλάνη, ἐκ τούτου τὸ φροντίδος σκέψεως : πολλὰ σχέδια μετῆλθον ἐν τῇ ἀνακυκλήσει, ἐν τῷ στροβιλισμῷ τῶν σκέψεων, **ἦν κ. ταύτην** καθ' ἑξῆς. πρὸς τὸ κτγο. **ἴασιν** ἀντὶ τοῦτο, **γαμβρός** κηδεστή; (συμπέθερος), γυναικάδελφος, **ὄ, τι-τί** χάριν ποικιλ., **ῥύομαι** σφῶω.— **73-5 συμμετροῦμαι** ὑπολογίζομαι καὶ συμφωνῶ πρὸς τι, **ἤμαρ ἦδη** ἢ σημερ. ἡμέρα ὡς ἡ τελευταία τῆς ἀπουσίας τοῦ Κρ., ἐντεῦθεν : ὁ ὅλος χρόνος τῆς ἀπουσίας τοῦ Κρ., **χρόνος** ἢ προθεσμία, ὁ ταχθεὶς διὰ τὸ ταξείδιον τοῦ Κρ. χρόνος, ὑποκ. τοῦ λυπεῖ : **ἤμαρ** ξυμμετροῦμενον—ἡ ξυμμέτρησις τοῦ ἡματός : τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ χρόνος τῆς ἀπουσίας του, συνυπολογιζομένης καὶ τῆς σημερ. ἡμέρας, συμφωνεῖ πρὸς τὸν ὅλον χρόνον, τὸν ὁποῖον ὄρισα διὰ τὸ ταξείδιον, μὲ στενοχωρεῖ μὰ τί ἐπὶ τέλους κάμνει, **πλείω** χρόνον, **πέρα** ποσοι., **π. τοῦ εἰκότιος** ὑπὲρ πᾶν λογικὸν ὄριον, **καθήκων** ὁ ἀρμόδιος, ὁ ἀναγκαῖος, ἢ φρ. **πλείω τοῦ κ. χρόνου** ἐπεξηγεῖ τὴν **τοῦ εἰκότιος π.** — **76 7 τηνικῶτα** τότε, κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμήν, καθ' ἣν θὰ ἐπανεῖλθῃ ὁ Κρ., ἢ λ. εἰς τὸ **δρῶν** (τίς μτχ. ;) ἢ σειρὰ τῶν λ. : **εἶην ἂν** κακὸς μὴ **δρῶν** **τηνικῶτα** πάνθ', **ὄσ' ἂν** δηλοῖ θεός.

1 τέκνα ἐν τοῖς πατριαρχικοῖς πολιτεύμασιν ὧς ὁ ἡγεμὼν θεωρεῖται ὁ πατὴρ τοῦ λαοῦ του, οὕτω καὶ οἱ ὑπήκοοι παρίσταντο ὡς τέκνα αὐτοῦ οὕτως ἢ Ἡρα καλεῖ πολλάκις τὸν σύζυγον καὶ τὸν ἀδελφὸν Δία παρ' Ὀμήρῳ **πατέρα. Κάδμος** υἱὸς τοῦ Ἀγήνορος, βασιλέως τῆς Φοινίκης, ὅστις μὴ δυνηθεὶς νάνεύσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀρπασθεῖσαν ἀδελφὴν Εὐρώπην καὶ φοβούμενος νὰ ἐπανεῖλθῃ πρὸς τὸν πατέρα μὲ κενὰς τὰς χεῖρας ἔκτισε τῇ εἰσηγήσει τοῦ μαντείου τῶν Δελφῶν τὴν **Καδμείην**, ἀκρόπολιν τῆς ἔπειτα οἰκισθείσης πόλεως τῶν Θηβῶν ἐπειδὴ δὲ οἱ οἰκισταὶ ἐθεωροῦντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ ὡς γενάρχοι, οἱ Θηβαῖοι ἐνησμένιζον καλούμενοι **Καδμεῖοι, Καδμείωνες, Κάδμου** λαός, **τροφή** κᾶ., ὡς οἱ Ἀθηναῖοι **Ἐρεχθίδαι, Θησεῖδαι, Κεκροπίδαι, Κραναοῦ** πῦδες, τὰ ὁποῖα ἐθε-

ωροῦντο ἐντιμότερα τῶν ἐθνικῶν. **3** *ἱκετήριοι κλάδοι κ. ἱκετηρίαί* (ῥάβδοι), *σιτέμματα* Ὅμ. Α 14, κλάδοι δάφνης ἢ ἐλαίας ἐστεμμένοι δι' ἔριου λευκοῦ, οὓς φέροντες οἱ ἱκέται κατέθετον ἐπὶ βωμῶν ἢ ἀγαλμάτων, ἀνελάμβανον δ' ἐκεῖθεν, ἐὰν ἡ ἱκεσία ἐγίνετο δεκτῆ. **4** *θυμιάματα* συνήθως εὐώδη ξύλα κέδρου, συκῆς, ἀμπέλου, μυρσίνης, καιόμενα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, ὡς ὁ λιβανωτός. **5** *παιῶν* λ. δωρ. ἀντὶ *παιήων* ἢ *παιῶν*, ὅστις κυρίως ἦτο λατρός τῶν θεῶν· περὶ παιῶνων ἰδ. Λυρ. Ἀνθ. σ. 211(188²). Διὰ τοιούτων παιῶνων ὁ Κρῆς Θαλήτας, κληθεὶς ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, ἀπήλλαξε τὴν Σπάρτην ἀπὸ λοιμοῦ ἐξευμενίσας τὸν Ἀπόλλωνα. Ἐν λοιμοῖς αἱ ἱκεσῖαι (λιτανεῖαι) τῶν πόλεων ἦσαν συνήθεις, ὡς καὶ σήμερον, Θουκ. II 47, 4 *πρὸς ἱεροῖς ἱκέτευσαν* περὶ τῶν Ἀθηναίων ἐν τῷ λοιμῷ τοῦ Πελοπον. πολέμου. **8** *κλεινός* διὰ τί ἐκαλεῖτο οὕτως; **14** *ἱερεὺς* τοῦ ὑπάτου θεοῦ, τοῦ Διὸς Ὑψίστου, οὗ ἱερόν ὑπῆρχεν ἐν Θήβαις, λαμβάνει αὐτὸς τὸν λόγον. *χώρας ἐμῆς* ἐπειδὴ ἡ ἱκεσία εἶναι ἐπίσημος, ὡς ἀποδεικνύει καὶ ἡ λ. *λεκτοὶ* 19, ὁ ἱερεὺς ὁμιλεῖ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς ὅλης πόλεως. **16** *βωμοῖσι* τούτους πρόχειρα νὰ φαντασθῶμεν πρὸ τῶν ἀνακτόρων καὶ περὶ τὰς βαθμίδας αὐτῶν γονυκλιῆ τὰ μέλη τῆς πρεσβείας. *σοῖς* διότι ἀνῆκον εἰς τὰ ἱερά τῶν ἀνακτόρων τοῦ Οἴ. **18** *ἦθεοι* ἔχοντες ἡλικίαν 14-18 ἐτῶν· ὅθεν ἡ φρ. *οὐδέπω πτ. σθ.* σημαίνει ἀνηλικιότητα, νομικὴν ἀδυναμίαν πρὸς δικαιοπραξίαν. **20** *ἀγοραῖσι* δύο ἀγοραὶ ἀναφέρονται ἐν Θήβαις, ὅπου οἱ *ἀγοραῖοι* θεοὶ εἶχον ναοὺς καὶ βωμοὺς καὶ μάλιστα ἡ Ἀθηνᾶ, ἣτις ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐλατρεύετο ἐν Βοιωτίᾳ ὡς Ὀγκα, Ἰσμηρία, Ζωστηρία, Καδμεία, Ἀλαλκομενηίς· τίνες οἱ δύο ναοὶ αὐτῆς ἄδηλον· πιθανῶς ὁ ἕτερος εἶναι ὁ τῆς Ὀγκας κείμενος ἐν ΝΔ τῆς πόλεως· οἱ διπλοὶ ναοὶ αὐτῆς ὑπενθυμίζουσι τοὺς Ἀθηναίους θεατὰς τοὺς διπλοῦς ναοὺς τῆς θεᾶς, τὸν τῆς Πολιάδος ἐν Ἐρεχθεΐᾳ καὶ τὸν τῆς Παρθένου, τὸν Παρθενῶνα. Οἱ Θηβ. προσφεύγουσιν εἰς τοὺς ναοὺς τῆς Ἀθηνᾶς ὡς πολιούχου, ὡς συνήθιζον καθ' ὅλου οἱ ἀρχαῖοι νὰ προσφεύγωσιν ἐν κινδύνοις πρὸς τοὺς πολιούχους καὶ πεδιονόμους καὶ ἐπισκόπους τῆς ἀγορᾶς καὶ τῆς πόλεως θεοὺς, καὶ διότι ἡ θεὰ ἐτιμᾶτο καὶ ὡς θεραπευτικῆ, Ὑγίεια, Σώτειρα, Παιωνία κἄ. **21** Ἰσμηνός ποταμὸς παρὰ τὰς Θήβας ῥέων ἀπὸ Ν πρὸς ΒΑ τῆς πόλεως· παρὰ τὰς πηγὰς αὐτοῦ ἐπὶ λόφου εἶχεν ἰδρυθῆ ὁ ναὸς τοῦ Ἰσμηνίου Ἀπόλλωνος, τὸ Ἰσμήνιον, ὅπου καὶ μαντεῖον ἀψευδὲς θεωρούμενον, ἐν ᾧ ἔμαντεύοντο δι' ἐμπύρων (*μαντεία σποδῶ*, διότι ἡ τέφρα τῶν θυμάτων ἠγείρετο κατὰ μικρὸν

καὶ ἐχρησίμευεν ὡς βωμός) ἐπειδὴ τοῦτο ἔκειτο ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ποταμοῦ, καλεῖται *Ἰσμηνοῦ*, ὡς ἀνωτέρω βωμοῖσι τοῖς σοῖς. **25 φθίνουσα** ἐν τοῖς γεννήμασι τῆς γῆς, τῶν ποιμνίων καὶ τῶν γυναικῶν ἐκδηλοῦται ἡ ζωὴ τῆς φύσεως καὶ κατ' αὐτῶν στρέφεται συνήθως ἡ ὀργὴ τῶν θεῶν· οὕτως, ὅτε οἱ Πελασγοὶ τῆς Λήμνου ἐφρόνευσαν Ἀτθίδας καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, οὔτε ἡ γῆ καρπὸν ἔφερε οὔτε γυναῖκές τε καὶ ποῖμαι ὁμοίως ἔικτον καὶ πρὸ τοῦ Ἡροδ. IV 139· ὁ αὐτὸς τύπος εἶναι συχνότατος ἐν ταῖς εὐχαῖς καὶ κατά- ραις: ταῦτα ποιεῦσι ὑμῖν γῆ τε καρπὸν ἐκφέρει καὶ γυναῖκές τε καὶ ποῖμαι τίκτοιεν Ἡροδ. III 65. **27 ὁ θεὸς** ὁ λοιμός, ἡ φρόνησις, ἡ ἀνάγκη, ἡ *Necessitas*, ἡ *Febris* καὶ πᾶν, οὕτινος ἡ δρασὶς παρί- στατο σημαντικὴ, ἐξελαμβάνοντο ὡς δαίμονες, διότι κατὰ τὸν κω- μικὸν Μένανδρον τὸ κρατοῦν (γὰρ) πᾶν θεὸς νομίζεται (ὡς παρ' ἡμῖν ἡ *Βλογιά* ἢ *Πανοῦκλα* ἢ κεραυνωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Χα- ραλάμπους) ὁ λοιμός καλεῖται *πυρφόρος* ὡς κραδαίνων τὴν τὰ πάντα κατακαίουσαν δᾶδα αὐτοῦ, τὴν σπεύρουσαν πανταχοῦ τὴν ἐρήμωσιν· ἐκ τοῦ πυρὸς αὐτοῦ παρήχθη ὁ *πυρετός*, ὃν πολλάκις ὁ Ἰπποκράτης ἀποκαλεῖ *πῦρ*, καὶ ὁ Θουκ. λέγει περὶ τῶν λοιμοβλή- των II 49, ὃ τὰ ἐντὸς ἐκάετο (κάψα). **29 δῶμα Καδμεῖον** ἡ πό- λις τῶν Θ., ὡς μέγας τις οἶκος, ἐν ᾧ κατοικοῦσι τὰ μέλη τῆς με- γάλης οἰκογενείας τοῦ Κάδμου, τῶν Θηβ. *μέλας κ.* **Σκοτίος** καὶ διότι τὸ βασιλείον τῶν νεκρῶν εἶναι σκοτεινὸν καὶ διότι ὁ Ἄδης ἐξαπολύει τὸ πένθος, πάντα δὲ τὰ πένθημα εἶναι μέλανα, *κῆρες μέ- λαιναι*, *κῆρες μέλανος θανάτιο*, ἡ κυβάρισσος, τὰ σύμβολα τοῦ πέν- θους κ. ἄ. **30 πλουτίζεται** παιδιὰ πρὸς τὸ ὄνομα *Πλούτων*, ὃ περ ἔλαβεν ὁ Ἄδης κυρίως, διότι ὡς προσωποποιία τῶν χθονίων εἶναι ὁ χορηγὸς τοῦ πλοῦτος τῶν τῆς γῆς καρπῶν καὶ μετάλλων· ἐπίσης ἐν ἐπιγράμματι: *Πλουτέως τὰ δῶματα πλοῦτου γέμουσιν*· τὸ ὄνομα *Πλούτων* εἰσάγεται εἰς τὴν ποίησιν κατ' εὐφημισμὸν ὑπὸ τοῦ λαοῦ, φοβουμένου νὰ καλῆ τοῦτον Ἄδην, ὡς σήμερον καλεῖται ἐνιαχοῦ ὁ διάβολος καλὸς ἄνθρωπος, ὁ κατάκαλος. *στεναγμοῖς καὶ γόοις* τῶν ψυχῶν, αἵτινες θρηνοῦσι τὴν μοῖραν τῶν Ὀμ. II 856 *Ψυχὴ (Πατρόκλου) δ' ἐκ θεθέων πιαμένη Ἀιδόσδε βεβήκειν, Ὀν πότμον γοῶσα, λιποῦσα δροσῆτα καὶ ἤβην.* **36 αἰοῖδου** τῆς Σφιγγός, ἥτις ἦτο τέρας, ἔχον κεφαλὴν καὶ στήθος παρθένου, σῶμα καὶ οὐρὰν λέοντος, πόδας καὶ πτέρυγας ἀετοῦ· καλεῖται *αἰοῖδός*, διότι προέβαλ- λεν ἐν στίχοις τὸ ὑπὸ τῶν Μουσῶν διδαχθὲν αἶνιγμα. Ὁ Οἶ. ἀπῆλ- λαξε τὴν πόλιν τοῦ φόρου, ὃν ἐκείνη ἐπλήρωνεν εἰς τὴν Σφίγγα, διότι

αὐτὴ μέχρι τῆς λύσεως τοῦ αἰνίγματος συνελάμβανε καὶ κατέπινε τοὺς παρεχομένους, διὸ ὁ καὶ ὁ Αἰσχύλος καλεῖ αὐτὴν *ὀμόσιον* καὶ *ἀρλαξάνδραν κῆρα*. 56 *πύργος* κ. *νῆες* ἀποτελοῦσι τὴν δύναμιν τῶν πόλεων κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν· ὄθεν ἡ φράσις σημ. : οὐδεμία περιοχὴ οὔτε κατὰ γῆν οὔτε κατὰ θάλασσαν, ὅσονδήποτε ἰσχυρῶς τετειχιωμένη καὶ ἀνεῖναι καὶ ὁσαδῆποτε πολεμικὰ πλοῖα καὶ ἀν' ἔχῃ, οὐδεμίαν ἀξίαν ἔχει, ἐὰν.. 58 *παῖδες* 1.—*Σκηνογραφία*. *Ἦθος τοῦ Οἴ. Διὰ τί ἐρωτᾷ περὶ πραγμάτων*, τὰ ὅποια ὄφειλε νὰ γινώσκῃ ; *Τί σκοπεῖ ὁ ε. 8 ; Πόσα πράγματα διέγραψε καὶ ἐχαρᾷ κτήριον ὁ Ἱερεὺς ; Ἦνα συναισθήματα ἀπηχεῖ ὁ λόγος τοῦ Ἱερεῶς ; Τίς ἡ ψυχ. διάθεσις τοῦ Οἴ ;*

78-130. 78-83 εἰς *κόλον* κ. εἰς *καιρὸν* εἰς κατάλληλον στιγμήν, εἰς καλὴν ὥραν, οἷδε οἱ παῖδες, *σημαίνουσι* μοῦ κἀμνον σημεῖα, *προσσεύχω* προσέρομαι, *ἀναξ* πλειστάκις περὶ τῶν θεῶν καὶ μάλιστα τοῦ Ἀπόλλωνος (παρ' ἡμῖν *Παντάναξ* (ὁ θεὸς) καὶ *Παντάνασσα* ἢ *Παναγία*), *εἰ γὰρ βαίη* (Κρ.) εὐχή, *σωτήρι* θ. ἀντὶ σωτήρα, ἢ ἐν τὴν πλήμμυραν τῆς εὐτυχίας, ἐν ἡ πλέων ἔρχεται ὁ Κρ., *λαμπρὸς ὅ. φαιδρός*, γελαστὸς εἰς τοὺς ὀφθαλμούς : εἴθε νὰ ἔλθῃ πλέων εἰς ὠκεανὸν σοφτικῆς εὐτυχίας, ὅπως ἔρχεται μὲ λάμπρον ἀπὸ χαρὰν πρόσωπον. *ἡδὺς* (βαίνει ἡμῖν) ἡδόμενος, περιχαρῆς, *εἰκάσαι* ὡς δύναται τις νὰ μαντεύσῃ, *μέν*, ἀνευ τοῦ δέ, τοῦλάχιστον· τίς θὰ ὑπεννοεῖτο ἀντίθεσις ; ἡ φράσις κολάζει τὸ ἡδύς· *ἔρω* ἔρομαι, *ὦδε* 7, *πολυστεφῆς* κατάφορτος ἐκ στεφάνων, ἐκ τούτου, ὡς πλησμονῆς, τὸ *δάφνης*, *πάγκαρπος* καρποβριθής.—84-92 *εἰσόμεσθα* οἶδα, *τάχα* ταχέως, *ξύμετρος* ὁ ἀπέχων τόσον, ὥστε τὸ μέτρον τῆς ἀποστάσεως αὐτοῦ συμφωνεῖ πρὸς τὸ μέτρον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀναγκαῖον. ἵνα ἀκούσῃ ἢ ἀκούσωμεν : εὐρίσκειται εἰς ἀνάλογον ἀπόστασιν ἀφ' ἡμῶν, ὥστε νὰ ἀκούῃ· *ἀνακτες* οἱ εὐγενεῖς, *κῆδευμα* κηδεστής, *φήμη* 43, *ἔσθλός* αἴσιος, *δύσφορος* ἀνυπόφορος, *τὰ δύσφορα* τὰ δύσκολα, στενόχωρα, καὶ ἐπιδ. καὶ αὐτὰ τὰ, *ἐξέρχομαι* κατ' *ὄρθον* κατορθοῦμαι, λαμβάνω εὐτυχῆ ἔκβασιν, τέλος : διότι φρονῶ ὅτι καὶ τὰ πολὺ ἐνοχλητικὰ πράγματα, ἐὰν ἤθελον λάβει ἔκβασιν ἀγαθὴν, ἐν τῷ συνόλω (καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν) ἤθελον εἶναι εὐτυχήματα, *ἔπος* ὁ χρησμός τοῦ θεοῦ, *θρασύς* εἰμι θαρρῶ, εἰμαι ζεστός, *προδείσας* εἰμι περιφρ. προκμ. ἔχω φοβηθῆ (εἰμαι κρύος) πρὶν ἀκούσω (προ-) τὸν χρησμόν, *τῷ γε νῦν λόγῳ* ἀπὸ ὅσα τοῦλάχιστον εἶπες τώρα, *εἰ εἴτε* εἴτε εἴτε, *χρηζῶ* χρειάζομαι, ἐπιθυμῶ, *πλησιαζόντων* πλησίον ὄντων, *ἔτοιμος* (εἰμί), εἴτε καὶ *χρηζῶ* στείχειν

ἔσω, ἔτοιμός εἰμι καὶ στείχειν ἔσω.—93-101 ἔς πάντας ἐνώπιον πάντων, (περὶ τῶνδε) πλέον φέρω τὸ πένθος ἢ καὶ περὶ τῆς ἑμῆς ψυχῆς: διότι θλίβομαι περισσότερο διὰ τούτους παρὰ διὰ τὴν ζωὴν μου αὐτὴν (καί), λέγοιμ' ἂν δὲν δυσκολεύομαι νὰ εἶπω, ἄνωγα προτρέπω, εἰς τοῦτο τὸ ἐμφανῶς σαφῶς, ἐλαύνω ἀπελαύνω, ὡς τεθραμμένον διότι ἔχει τραφῆ, μεγαλώσει, ἔχει γίνεи χρόνιον, ἀνήκεστος ἀθεράπευτος, ἀνήκεστον προληπτ. κτηρ. καὶ νὰ μὴ τὸ ὑποθάλωμεν, ἕως ὅτου ἀποβῆ ἀθεράπευτον, καθαρμὸς ἐξαγνισμός, ἐξίλασμός, θεραπεία: ποίω καθαρμῶ ἄνωγεν ἡμᾶς ἐλαύνειν, ξυμφορὰ δυστύχημα, μόλυσμα, ἄγος, τίς ὁ τρόπος ποία εἶναι ἡ φύσις τοῦ ἄγους, ποίου εἶδους εἶναι τὸ ἄγος, τὸ ὁποῖον ἔχει μολύνει τὴν πόλιν, ἀνδρηλατῶ ἐξορίζω ἄνδρα (-ας), (ἄνωγεν ἡμᾶς) ἀνδρηλατοῦντας τροπ., ἀπόκρισις εἰς τὸ ποίω καθαρμῶ, λύω φόνον ἐξοφλῶ τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς ἐκδίκησιν φόνου, ἐπανορθῶ, πληρώνω, πάλιν ὀπίσω: λαμβάνοντες ὀπίσω αἶμα ἀντὶ αἵματος· ἢ λ. φόνον ἀπόκρισις ἐν τὴν β'. ἐρώτησιν 99' αἶμα ὁ φόνος, τόδε περὶ οὗ ὁμιλεῖ ὁ χρησμὸς καὶ ὅπερ ὀφείλει νὰ πασχολήσῃ ἡμᾶς ἐν τῷ παρόντι, χεϊμάζω προκαλῶ τρικυμίαν, θύελλαν, χεϊμάζον αἰτ. ἀπόλ.. ὡς κατὰ τὸν χρησμόν τοῦ θεοῦ: διότι κατὰ τὸν θεὸν ὁ περὶ οὗ πρόκειται φόνος κρατεῖ ἐν ἀνεμοζάλῃ τὸ σκάφος τῆς πόλεως.—102-7 102 ποίου γὰρ ἀνδρὸς ἔστιν ἠδε ἡ τύχη, ἣν μὴνύει καὶ ποῖος ἄρᾳ γε εἶναι ὁ ἀνὴρ ὁ ὑποστάς τὴν τύχην αὐτὴν (τὸν φόνον), τὴν ὁποίαν καταγγέλλει ὁ θεός; ὁ Οἶ. ἐπαναλαμβάνει σαφέστερον τὴν β'. ἐρωτ. 99' ἀπευθύνω κυβερνῶ, ὁ ἔνεστ. ἀκούων διότι οἱ θεοὶ ἐφέροντο μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης, οὐ πω οὐπω, πατ' οὐδένα τρόπον, ποσῶς δέν, τιμωρεῖν ὑποκ. ἡμᾶς, αὐτοέντης (σεν-, ἀνύω φέρω εἰς πέρας, ἀποτελειώνω) κ. αὐθέντης ὁ πράττων τι διὰ τῆς ἰδίας χειρός, ὁ φονεύων ἰδίᾳ χειρὶ, πρβλ. αὐτόχειρ, ἐκ τούτου πλεον. τὸ χειρὶ, τινὰς οἰοιδήποτε καὶ ἂν εἶναι—108-15 τόδε πρὸς τὸ ἴγος ἀντὶ ἠῆσδε πρὸς τὰ αἰτία ἔγκλημα, δυστέκμαρτος δυσεῦρετος, ἔφασκεν εὐρεθῆσθαι, ἀλωτὸν (ἔστι) δύναται νὰ εὐρεθῆ, εἶναι κατορθωτόν, συμπίπτω φόνω πίπτω θῦμα φόνον, ὁ ἔνεστ. ἀντὶ ἄορ. ἢ πρκμ.: διὰ τοῦ ἔνεστ. ἡ πράξις ζωηρῶς ἀναπαρίσταται ὡς παροῦσα ἢ ἔφ' ὅσον ἢ ἐκ τῆς πράξιως παραχθεῖσα κατάστασις διαμένει· ἐκδημῶ ἀποδημῶ, θεωρὸς ἐπίσημος ἀπεσταλμένος εἰς τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν ἢ εἰς ἀγῶνας, ὡς ἔφασκεν ὁ Λ., πάλιν ἵκετο ἐπανῆλθε, ἀποστέλλομαι ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ.—116 23 ἄγγελος ὅστισδήποτε, ὅστις εὐρεθεῖς εἰς τὴν θέσιν τοῦ

φόνου θά ἡδύνατο νὰ ἀναγγείλῃ αὐτὸν καὶ ἤδη νὰ ὑποβοηθήσῃ εἰς τὴν ἀνίχνευσιν τοῦ φονέως, **συμπράκτωρ δδοῦ** συνοδοιπόρος, ἀκόλουθος, **δτου** εἰς τὸ **ἐκμαθῶν** παρὰ τοῦ ὁποίου συγκεντρώσας τις ἀσφαλεῖς πληροφορίας, οἱ ἀορ. ἀναφέρ. εἰς τὸν χρόνον τοῦ φόνου: θά ἡδύνατο εὐθὺς μετὰ τὸν φόνον νὰ χρησιμοποιήσῃ αὐτὰς ἐν τῇ ἀνακρίσει· (οὐδεὶς ὑπάρχει αὐτόπτης μάρτυς,) **θνήσκουσι γὰρ** (πάντες), περὶ τοῦ ἔνεστ. πρβλ. 113, 119 **οὐδὲν εἶχ' εἰδῶς φράσαι ὧν εἶδε πλὴν ἓν, τὸ ποῖον** τὸ ἄρθρον μετὰ τῆς ἀντων. ἀναφέρεται εἰς προμνημονευθὲν ἀντικείμενον, **ἀρχὴν ἐλπίδος**... ἔὰν ἀμυδρὰ φωτὸς ἀκτὶς ἤθελε δεῖξει εἰς ἡμᾶς τὴν ἄκραν τοῦ μίτου, ἤθελε διαφωτίσει τὸ ἔργον ἡμῶν, ὥστε νὰ χωρήσωμεν μετ' ἐλπίδος, **συντυγχάνω** συναντῶ, **νὶν μίν**, ὅπερ ὅμως δὲν μεταχειρίζονται οἱ τραγ., γένους καὶ ἀριθμοῦ κοινοῦ, **οὐ μὲν δῶμῃ** οὐχὶ εἰς μὲ τὴν δύναμιν ἑνός, **σὺν πλήθει χερῶν** ἐν συνεργασίᾳ μεγάλου ἀριθμοῦ. — 124 31 **εἶ τι μὴ εἰ μὴ τι, ἐπράσσειτό τι** ἐτίθετο εἰς ἐνέργειαν ἐπιβουλή τις, **ξὺν ἀργύρῳ ἢ σὺν τὴν σύμπραξιν** εἰς τὸ παιγνίδιον: εἰς τὴν ὁλοίαν ἔπαιξε τὸ μέρος του καὶ τὸ χοῦμα, **δοκοῦντα ταῦτ' ἦν** ὑφίσταντο αἱ τοιαῦται ὑπόνοιαι, δὲ ἀλλά, **ἀρωγὸς** Λ. ἐκδικητής, **ἐν κακοῖς** ἐν μέσῳ τῶν συμφορῶν ἡμῶν, **εἶργεν ἐμποδῶν, τυραννὶς τύραννος, ποικιλῶδὸς** αἰνιγματώδης διὰ τὸ σκοτεινὸν καὶ ἀκατανόητον αἰνίγμα, **προσάγομαι** προκαλῶ τὴν προσοχὴν τινος εἰς τι, ἀναγκάζω, **τὸ πρὸς ποσὶ** (κακόν) τὸ πρὸ τῶν ποδῶν, τὸ παρόν, **μεθίημι** ἀφήνω κατὰ μέρος, **τάφανῃ** τὸν μυστηριώδη φόνον. — 132-6 **φαίνω** φέρω εἰς φῶς, ἀποκαλύπτω, **αὐτὰ τάφανῃ, ἐξ ὑπαρχῆς** ἐξ ἀρχῆς: ἀναψηλαφῶν πάλιν ἐξ ἀρχῆς τὸ ζήτημα θά ἐπιλύσω φῶς, **ἐπιστροφή** στροφή τοῦ νοῦ πρὸς τι, φροντίς, μέριμνα, **τίθεμαι** ἔ. ποιοῦμαι ἔ., **πρὸς τοῦ ὑπὲρ τοῦ, ἐνδίκως** ὡς εἶναι δίκαιον, ὡς ἀρμόζει, **τιμωρῶ τῇ γῆ** προσφέρω τὰς ὑπηρεσίας μου ὑπὲρ. — 137-41 **ὑπὲρ γὰρ οὐ οὐ γὰρ ὑπὲρ τῶν, ἀπωτέρω φίλοι** οἱ ἀπώτεροι, οἱ μακρινοὶ φίλοι (Λάιος), **ἀποσκεδάννυμι**, μέλ. ἀποσκεδῶ, ἀπομακρύνω, ἀποσοβῶ, **μύσος** οὐ. ἀκαθαρσία σώματος καὶ ψυχῆς, μίσημα, **αὐτοῦ** ἀντὶ ἑμαυτοῦ, ἢ γεν. ἐκ τοῦ ἀποσκεδῶ, **ὅστις** ὅστισδήποτε, **ἂν δὲς, τάχα** ἴσως, **τιμωρῶ** + αἰτ. κ. συνηθέστ. **τιμωροῦμαι** (τιμωρός, τιμῆ-ῶρα) κυρ. φροντίζω περὶ τῆς τιμῆς (ἀποξημώσεως), τῶν ἀποίνων, τὰ ὅποια ὁ φονεὺς ἔπρεπε νὰ πληρώσῃ διὰ τὸν φονευθέντα, εἶτα: ἐκδικοῦμαι, τιμωρῶ, βλάπτω: ἴσως θά τῷ ἐκινεῖτο ἢ ὄρεξίς καὶ κατ' ἔμοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον νὰ ἐπιβάλλῃ χεῖρα, **προσαρκῶ** τινι 12 παρέχω τὴν ἀρκοῦσαν (ἀναγκαίαν) συνδρομήν, ἱκανοποιήσιν. — 142

-6 *ἵσταμαι ἀνίσταμαι, βάρθρων ἀφαιρ.* ἀπὸ τῶν βωμῶν, *ἄλλος δὲ ἄλλος* δέ τις (ἐκ τῶν δορυφόρων μου), *λαός* οἱ γέροντες τῶν Θηβῶν οἱ ἀποτελοῦντες τὴν βουλὴν τοῦ βασιλέως, *ὡς δράσοντος* αἰτιολ. ὑποκειμενική: διότι ἔχετε τὸν λόγον μου ὅτι θά, *πεπιωκότες* δυστυχεῖς, πτώματα, ἐρείπια.—147-50 *ὦν* ἐλξ. ᾠ, *ἐξαγγέλλομαι* ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχυοῦμαι (ἢ ἐξαγγέλλω διὰ διαγγέλματος), *ἅμα* τοῖς ὑπὸ τοῦδε προαχθησομένοις.

78 *οἶδε* τινὲς τῶν ἱκετευόντων ἰδόντες τὸν Κρ. ἐρχόμενον δεικνύουσι τοῦτον διὰ χειρονομίας ἢ νευμάτων εἰς τὸν ἱερέα. 83 *πολυστεφής* οἱ κομίζοντες ἐκ τοῦ μαντείου τῶν Δελφῶν αἰσίους χρησμούς ἐπανήροχοντο ἐστεφανωμένοι διὰ τῆς ἱερᾶς τοῦ Ἀπόλλωνος δάφνης. 97 *μίασμα χώρας* οἱ ἀρχαῖοι ἐπίστευον ὅτι ὠρισμένα πράγματα καὶ πράξεις ἦσαν μισαῖ, μιάσματα, τὰ ὁποῖα ἐμίαινον πάντα τὸν ἀπτόμενον αὐτῶν ὡς καὶ τοὺς συγχρωτιζομένους πρὸς τοῦτον, οὔτινες ἠδύναντο νάπαλλαγῶσι τούτων δι' αὐστηροῦ καθαροῦ. "Ἐν τῶν μiasμάτων ἦτο καὶ ὁ φονεύς, ὅστις ἠδύνατο νά μιάνῃ πόλιν ὅλην, ἐὰν δὲν ἐλαμβάνοντο προληπτικὰ μέτρα" διὰ τοῦτο πάντα τὰ φονικά δικάστηρια ἐν Ἀθήναις ἦσαν ὑπαίθρια: τὸ μίasma καθίσταται ἔτι μᾶλλον ἐπικίνδυνον, διότι τὸ χυθὲν αἷμα ζητεῖ ἐκδίκησιν καὶ ταύτην ἐκβιάζουσιν οἱ χθόνιοι καὶ δὴ αἱ Ἐρινύες, ἐξαπολύοντες κατὰ τῆς κοινότητος, ἥτις ἐγκλείει ἐν ἑαυτῇ τὸ μίasma, πληθὺν θείων πληγῶν. Περὶ τῶν καθαρῶν προβλ. τὰ ἡμέτ. *Μυστήρια τῆς Ἐλευσίνος* σελ. 106 κέ. 107 *τοὺς αὐτοέντας χειρὶ* διότι κατὰ τὰς παλαιότητας ἀντιλήψεις φονεύς ἦτο μόνον ὁ ἰδίᾳ χειρὶ φονεύων, οὐχὶ ὁ ἠθικὸς αὐτουργὸς ἢ οἱ ἠθικοὶ συνεργοὶ τοῦ φόνου. 110 *ἐν τῇδε γῆ* καὶ ποῦ ἀλλαγῶ λέγει ὁ Ἄπ. ὅτι ὁ φονεύς εἶναι ἐν Θήβαις; 114 *θεωρός* δὲν λέγεται πρὸς τίνα ἀκριβῶς σκοπὸν μετέβαινεν ὁ Α. εἰς Δελφούς; ἢ προσθήκη *ὡς ἔφρασκεν* ἐνισχύει τὴν ἀορισιάν καὶ ὑπαινίσσεται ὅτι ὁ Κρ. δὲν ἐπίστευεν ὅτι ἀπῆλθεν ὡς θεωρός. 130 *ποικιλῶδης* 36' ἢ τιμωρία τοῦ φόνου ἦτο ἔργον τῶν συγγενῶν τοῦ φονευθέντος, τοῦ Κρ. καὶ τῆς Ἰοκ. ἄλλ' ὁ μὲν Κρ. λέγει ὅτι τοῦτο καθίστατο ἀδύνατον διὰ τὴν Σφίγγα, ἥτις εἶχεν ἀπορροφήσει ὅλην τὴν προσοχὴν αὐτοῦ, ἢ δὲ Ἰοκ. φαίνεται ὅτι ἀναπληρώσασα τὸν φονευθέντα σύζυγον ἐλησμόνησεν εὐθύς αὐτόν. 143 *ἄραντες* ποῦ εἶχον καταθέσει; διὰ τί ἤδη αἴθρουσιν; 150 *σωτήρ* ὁ Ἀπόλλων (ἥλιος), ὅστις διὰ τῶν ἀκτίνων αὐτοῦ γεννᾷ τοὺς πυρετοὺς καὶ λοιμοὺς, ὁ *Ὀἴλιος* καὶ *Λοῖμος*, ὁ αὐτὸς καθαρίζει τὴν ἀτμόσφαιραν, ἀποξηραίνει τὸ ἔδαφος, ζωογονεῖ τὴν φύσιν, εἶναι

ἀλεξικάκος, ἐπικούρειος, σωτήρ, (βοηθόμιμος, βοηθός ὡς σωτήρ ἀπὸ κινδύνων), ἀποτροπῆς, καθάρσιος, ἀκείτωρ, ἀκείσιος, κοροτροπός, ὁ πατήρ τοῦ Ἀσκληπιοῦ.—Διὰ τί οἱ παῖδες προῶτοι βλέπουσι τὸν Κρ.; Διὰ τίνας παρόδου παρέρχεται οἴσιος; Πῶς θὰ εἶχε δηλωθῆ ἡ χαρὰ ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ; Διὰ τί ὁ Κρ. τὸ προῶτον ὁμιλεῖ ἀορίστως καὶ τί ἐπιδιώκει ἢ α' αὐτοῦ λέξεις; Τί τὸ παράδοξον ἐν σ. 112 - 3; Πῶς δύναται νὰ δικαιολογηθῆ τοῦτο; Διὰ τίνας λόγους ὁ σωθεὶς ἀκόλουθος τοῦ Α. ὁμίλει περὶ πολλῶν φονέων; Πῶς ὁμιλεῖ ὁ Κρ. περὶ αὐτοῦ καὶ διὰ τί; καὶ ὁ Οἰ. μανθάνων οὐ ὑπάρχει μάρτυς διὰ τί δὲν ζητεῖ εὐθὺς αὐτόν; Ὁ Οἰ. τί διαβλέπει ἐν τῷ φόνῳ τοῦ Α. καὶ πῶς παρίσταται οὕτως ὁ χαρακτήρ αὐτοῦ; ἄς ἐνθυμηθῶμεν καλῶς αὐτό. Τί δηλοῖ οὐ θὰ πράξῃ μετὰ τὸν χορησὸν καὶ τί γνωσσομεν ἡμεῖς ἐκ τῶν προτέρων; πῶς λέγεται τοῦτο; Διὰ τί ὁ Σ. δὲν προετίμησε τὸν συνεχῆ λόγον ἐν τῷ σιόματι τοῦ Κρ.; Διὰ τίνας παρόδου ἀπέρχεται ἡ ἰκεσία; Πόσα πράγματα διαφέροντα μανθάνομεν ἐν 1-150; Ποῖον τὸ ἐλαττήριον τὸ θέτον εἰς κίνησιν τὴν προῆξιν τῆς τραγωδίας καὶ τί προκαλεῖ τοῦτο ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν; Τίνα τὰ κατέχοντα ἡμῶν διὰ τοῦ τμήματος συναισθήματα; Πῶς δύναται νὰ ὀνομασθῆ ὡς τὸ α'. μέρος τῆς τραγωδίας; Πρὸς τί μέρος σημερ. τραγωδίας ἀντιστοιχεῖ; εἰς πόσας καὶ τίνας σκηνὰς διαίρεται; τίς ἡ γλώσσα αὐτοῦ;

151 - 213. 151 - 7 φάτις (φημί) φήμη 43, 86, ἔπος 89, ἀδυεπής; δωρ. ἀντι ἡδυεπής; γλυκύλογος, γλυκομίλητος, τίς ποτε ἔβας (δωρ.) ποῖον τέλος πάντων νὰ εἶναι τὸ περιεχόμενόν σου, μὲ τὸ ὁποῖον ἦλθες, **Θήβας** αἰτ. τοῦ τέρατος, ἀγλαὸς λαμπρός, περιόφημος, **Πυθῶ(ν)** θ. ὁ τόπος, ὅπου τὸ μαντεῖον, ἡ γεν. ἀφαιρ., 143 βάρθρων, ἐκίεταμαι διατελῶ ἐν νευρικῇ ὑπερεντάσει, **πάλλων** ἀμτβ. παλλόμενος, ἡ μτχ. διασαφεῖ τὸ ἐκίεταμαι, **φρῆν** καρδιά, ἡ αἰτ. τῆς ἀναφ., **φοβερός** παθ. ἔμφοβος, περιδεής, **δεῖμα** (δεῖδω) φόβος, ἡ δοτ. εἰς τὸ **πάλλων**, **ἰήσιος** ὃν ἐπεκαλοῦντο διὰ τῆς κραυγῆς ἰή ἰή. ἰή Παιάν, Λυρ. Ἀνθ. 271, 4. κ. 8. 272, 1 (238-9°), **Δάλιος** δωρ. Δήλιος, **Παιάν** δωρ. ἀντι Ποιήων, ἀπὸ τοῦ προσηγ. παιάν ὄ, **ἄξομαι** (ἄγιος, ἄγρός, ἄγος) (εὐλαβοῦμαι) φοβοῦμαι, εἶμαι πλήρης μεριμνῶν, **ἀμφὶ σοὶ** περιστροφόμενων περὶ τὴν θέλησιν σου, ἐξ αἰτίας σου, **τί μοι** πλ. ἐρ. ἐκ τοῦ **ἄξόμενος**, **ἐξανύτω** ἐκπληρῶ, **χρέος** πᾶν ὅ, τι ζητοῦμεν παρὰ τοῦ θεοῦ νὰ ἐκτελέσῃ, ὑποχρέωσις, ἐνταῦθα: χάρις, φάρμακον, ἢ **νέον ἢ πάλιν**, **περιτέλλομαι** περιστρέφομαι, ἐπα-
νέρομαι, **π. ὥραις** ἐν τῇ κυκλικῇ περιφορᾷ τῶν ἐτῶν, πρβλ.

τὸ Ὀμ. *περιτελλομένων, περιπλομένων ἐναυτῶν*: τί θὰ εἶναι τὸ φάρμακον, τὸ ὁποῖον ἐκπληρῶν τὴν πρὸς ἡμᾶς ὑποχρέωσίν σου θὰ παράσχη; θὰ εἶναι νέον (πρώτην φορὰν χρησιμοποιούμενον) ἢ θὰ εἶναι σύνηθες (χρησιμοποιηθὲν μὲν καὶ ἄλλοτε), χρησιμοποιούμενον (δὲ ἤδη) καὶ πάλιν ἐν τῇ ἀνακυκλήσει τοῦ χρόνου; (κατ' ἄλλους: *χρέος* καθῆκον ἐπιβαλλόμενον ἡμῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ, θυσία, προσευχή, κάθαρσις... ὡς θεραπευτικὸν μέσον), *ἐξανύσεις* θὰ μοι ἐπιβάλης νὰ ἐκτελέσω· ἢ θυσία αὕτη λ.χ. ἦν θὰ συστήσῃ ὁ θεός, ἢ θὰ εἶναι καινοφανής, ἦν νῦν τὸ πρῶτον συνιστᾷ ὁ θεός, ἢ θὰ ἐγένετο καὶ ἄλλοτε πρότερον, διαταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐν ὁμοίᾳ ἀμηχανίᾳ πόλεως, *εἶπε* (αὐτὸ τὸ μυστικὸν σου).— **159 66** *πρῶτα* πρὸ παντὸς ἄλλου, *κέλομαι* καλῶ, ἐπικαλοῦμαι· ἐπειδὴ τὸ ὄ. εἶναι *προφάνητέ μοι* 163, ἢ *μτχ.* ἔδει νὰ εἶναι *κεκλομένω*· ἀλλὰ τί σημ. ἢ προσκτικ. *προφάνητε*; πῶς λοιπὸν ἐξηγεῖται ἡ ὄνομ. τῆς *μτχ.*; *γαιάοχος* γαιήοχος (ἔχειν γῆν, χώραν ἢ πόλιν) πολιοῦχος, *θ(α)άοσω* κ. *θακέω* 20, *θραάξω* 2, *θρόνον* σύστ., *εὐκλέα* ἀντὶ εὐκλεέα, *κυκλόεις* κυκλοτερός· τὸ ἐπίθ. ἀνήκει κυρίως εἰς τὸ *ἀγορᾶς*: ἢ ὁποῖα ἔχει ἰδρῶσει τὸν κλεινὸν αὐτῆς θρόνον ἐν τῇ κυκλοτερεῖ ἀγορᾷ, *ἐκαβόλος* (ἐκάς β.) ὁ μακρὰν βάλλον (κτυπῶν), εὐστοχος τοξότης, *ὠὲ ἄχ* θεοί μου, *προφάνητέ μοι* φανερώσατέ μοι τὴν χάριν σας, *τρισοῖ* τρεῖς, *ἀλεξίμορος* (ὁ ἀλέξων ἀποκρούων-τὸν μόρον) ὁ διώκτης τοῦ θανάτου, *ἀνύτω* κατορθώνω, φέρω εἰς πέρας, *φλόγα πῆματος* τὴν συμφορὰν, ἢ ὁποῖα μᾶς ἔκαυσε (ἔξεμάτισε), *ἐκτόπιος* ἐκτοπισθεῖς, κτγρ.: κατορθώσατε ὥστε ἡ φλόξ νὰ ἐκτοπισθῇ, ἐξετοπίσατε, ἐξωστρακίσατε, *ἄτη* (διαστροφή τοῦ νοῦ, τὸ ἐντεῦθεν ἀμάρτημα, ἢ συμφορὰ) ὁ κακὸς δαίμων, ἢ θεϊκὴ πληγὴ, *ὑπὲρ ἄτας* ὑπὲρ ἀποτροπῆς τῆς, *δρυνυμένας* ἥτις ὠρθοῦτο κατὰ τῆς πόλεως, *καὶ* ἐν προτάσεσιν ἐνεχούσαις παρομοίωσιν ὁ *καὶ* τίθεται ἐν ἀμφοτέροις τοῖς μέλεσιν: ὅπως καὶ ἄλλοτε, οὕτω καὶ τώρα.— **167-77** *ὦ πόποι* ἐλιφῶν. ἄχ καυμένος, γὰρ αἰτιολ. τὴν ἐπιφώνησιν, *φέρω* ὑποφέρω, πάσχω, *ἀνάριθμος* ἀναρίθμητος, *στόλος* (τὸ στελλόμενον, στρατός, στόλος...) ὁ λαός, *πρόπας* σύμπας, *νοσῶ* 60, *ἐνι* ἔνεστι, ὑπάρχει, *ἐγχος* ὄπλον, *φροντίς* νοῦς: οὐδὲ κατῶρθωσεν ὁ νοῦς μας νὰ ἐξεύρη ὄπλον, *ἀλέξω-ομαι* ἔνεστ. κ. μέλ. (ἐνταῦθα μέλ.) ἀποσοβῶ, ἀποδιώκω (τὸ κακόν), ἢ ἀναφ. εἶναι τελ.= ἐγχος ἀλεξητήριον, *ἐκγονα* προϊόντα, *αὔξεται* μεγαλώνουν, ἀναπτύσσονται, *οὐκ ἀνέχουσιν* ἀμτβ. δὲν σηκώνουν τὴν κεφαλὴν (βάλλουν τὴν κεφαλὴν κάτω, δὲν τὸ βγάλλουν πέρα), δὲν ὑπερνικοῦν τοὺς

πόνους, **κάματοι** αἱ ὠδῖνες, οἱ πόνοι τοῦ τοκετοῦ, **λήιος** 154, λ. π. (λή) θλιβερός, θρηνώδης, **τόκοισι** τοπ. ἐν χρόν. σημ. ἐν καιρῷ τῶν τοκετῶν, τὸ γὰρ 171 αἰτιολ. ἢ διασαφεῖ τὸ πρόπας στόλος 169, **ἄλλον ἄλλῳ** ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ, τὸν ἕνα νεκρὸν κατόπιν τοῦ ἄλλου ἐπάνω κατ' ἐπάνω, **ὄρμενον** μ. ἄορ. τοῦ ὄρνευθαι; πετῶντα, τρέχοντα κτγρ. μτχ., **ἄπερ ὥσπερ, εὐπτερον ὄρνιν** σμήνη καλλιπτέρων πτηνῶν, ἢ παρομοίωσις πρὸς τὸ ἄλλον ἄλλῳ, **ἀμαιμάκετος** (ἀ(ἐπιτ.)-μαιμάσσω, μέμαα) ἀκατάσχετος, **κρεῖσσον** μὲ μεγαλυτέραν ὀρμήν, βιαιότερον, χειρότερον, πρὸς τὸ ὄρμενον, **πρὸς ἀκτάν** ἐσπέρου θεοῦ, τοῦ Ἄδου, διότι κατὰ τὸν Ὅμ. ἐν Ὀδυσσεΐα κατόκει ἐν τῇ ἐσχατιᾷ τοῦ δυτικοῦ τῆς γῆς, τοῦ σκοτεινοῦ, τοῦ μαύρου. — 178-89 **ἀνάριθμος** μὴ ἔχων μετρημὸν, ὧν οὐδ. (πημάτων, τῶν ἐκτεθέντων ἐν τῇ Στρ.) ἐκ τοῦ ἀνάριθμος κατὰ τὰ πλησμονῆς: ἢ πόλις πλημμυρισμένη ἀπὸ τὰς συμφορὰς ταύτας, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν μετρημούς, ἀφανίζεται, **γένεθλον** τέκνον, **πέδον** ἔδαφος, **πρὸς π.** κατὰ γῆς, **νηλῆς κ. νηλεῆς** (νῆ-ἔλεος) παθ. μὴ τυγχάνων εὐσπλαγχνίας, **ἀνοίκτως** ἀνοικτιζομένως, χωρὶς νὰ αἰσθάνεται τις συμπάθειαν πρὸς αὐτά, **θανατηφόρα** μεταδίδοντα διὰ τῆς μόλυνσεως τὸν θάνατον, **ἐν δὲ 27** ἐπιρ. ἐν μέσῳ δὲ τούτων τῶν κακῶν, **ἐπὶ** πρὸς ταύταις, πρὸς τούτοις, **ἐπιστενάχουσι** στενάζουσιν ἐπὶ τούτοις, **βώμιος ἀκτὰ** (ἐξοχή) αἱ βαθμίδες τοῦ βωμοῦ, **ἰκτῆρ θ.**, **σωτήρ** 81, ἵκετεύουσα, **πόνοι** βάσανα, δοκιμασίαι, **λυγρός** (lug-eo) θλιβερός, ἢ γεν. αἰτ. εἰς τὸ ἰκτῆρες (ὑπὲρ ἀπολυτρώσεως ἀπό), **γῆρυς-υος θ.** φωναί, **ὄμαυλος** (αὐλός) ὁμοῦ ἠχῶν, ὑπὸ πάντων ἠδόμενος: ἐν συναυλίᾳ, ἐν συμφωνίᾳ, **λάμπει** ἔχει ἀνάψει, ἀντηγεῖ, **ὧν ὑπερ** οὐδ. πρὸς ἀποτροπὴν τούτων τῶν κακῶν 164, **θύγατερ Δ.** Ἀθηνᾶ 159, **ἀλκή** βοήθεια, ἀντίληψις, **εὐὼψ κ. εὐὼπὸς** ἔχων ὠραίαν ὄψιν, πρὸς τὸ ἀλκάν, ἀντὶ πρὸς τὴν Ἀθ.: κατάπεμψον εἰς ἡμᾶς βοήθειαν μὲ βλέμμα εὐμενὲς (ἴλεων). — 190-202 **νωτίζω** στρέφω τὰ νῶτα, τρέπομαι εἰς φυγὴν, τὸ ἀπρμφ. ἐκ τοῦ **ποιεῖ**, δός, ὧ Ἀθηνᾶ, ὄπερ νοοῦμεν κατὰ ζεῦγμα ἐκ τοῦ **πέμψον**, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀλκάν, ὑποκ. Ἄρεα, **μαλερός** (μάλα) ὀρμητικὸς ἀκατάσχετος, **ἀχαλκος ἀσπίδων** ἄνευ χαλκῶν ἀσπίδων, ἄνευ πολέμου, **ἀντιάζω** ἀντεπεξέρχομαι, ἀντιμετωπίζω, **φλέγει** μὲ κατακαίει μὲ φλογερὸν πυρετόν, **περιβόητος** περικυκλούμενος ὑπὸ τῆς βοῆς τῶν ἀποθησκότων, σκορπίζων ὀλογυρά του θρήνους καὶ ὀδυρμοὺς τῶν θυμάτων του, **δράμημα** τρέξιμον, σύστ. τοῦ **νωτῖσαι**, **παλίσσυτος** 2 (πάλιν τοπ. -σεύομαι) ὁ ὄρμων μετὰ σπουδῆς πρὸς τὰ ὀπίσω, ἐπιθ. διορ. τοῦ **δράμημα**, **ἄπου-**

ρος (ὄρος, ἰων. οἶρος) ὁ μακρὰν τῶν ὀρίων, ἀπουρον πρὸς τὸ Ἄρεα, ἐκ τούτου τὸ πάτρας, μέγας θάλαμος Ἄ. ἴσως ὁ Ἀτλαντικός ὠκεανός, ὅστις εἶναι πολὺ μεμακρυσμένος τῶν Ἑλλ. θαλασσῶν, ὄρμος θάλασσα, πόντος, ἀπόξενος ἄξενος, ἀφιλόξενος, ὁ Εὐξεινος πόντος, κλύδων Θρ. ἡ θαλασσοταραχὴ τοῦ Θρακικοῦ πόντου, ὁ κυματώδης Εὐξεινος πόντος: δὸς νὰ στρέψῃ τὰ νῶτα φεύγων προτροπάδην πρὸς τὰ ὀπίσω μακρὰν ἀπὸ τὰ ὄρια τῆς πατρίδος μου ἢ εἰς... ἀφήμι ἀφήνω ἄθικτον, εἰ ἀφῆ ἄνευ τοῦ ἀοριστοῦ. ἂν πολλάκις παρὰ τραγ. ὡς παρ' Ὀμ., τέλει κατὰ τὸ τέλος της, ὅταν λήγῃ, ἐπ' ἔρχεται ἡμαρ ὑποκ., τὸν δεικτ. τὸν Ἄρη, φθίσον (φθίνω, ὁ μέλ. κ. ἀόρ. μτβτ.) φόνευσον, ὑπὸ σῶ κεραυνῶ ὑπὸ τὰ πλήγματα τοῦ κ., κατὰ τὰ Ὀμ. ὑπὸ δουρὶ τυπῆναι, ὑπὸ χερσὶ δαμῆναι..., νέμω κράτη ἔχω τὴν ἐξουσίαν, εἶμαι κύριος.—203-15 Δύκειος ἐνταῦθα: ἐκ τῆς Λυκίας, ὁ Ἀπόλλων, ἀλλαχοῦ ἐκ τῶν λύκων (κυρίως ἐκ τῆς ὁ. λυκ-, λύκη, λυκόφως, λύκ-ειον, λύκ-ρος, luc-eo: φωτεινός), ἐνδατέομαι διαιρῶ, διασκορπίζω, ἐνταῦθα παθ.: νὰ ἐξαπολύωνται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἀγκύλη ἡ νευρὰ τοῦ τόξου, χρυσόστροφος χρυσοπλεκτος, ἀδάματα τὰ ἀδάμαστα, τὰ ἀήττητα, ἐπιθ. διορ. τοῦ βέλεα, προσταθέντα λαβόντα θεῖον προτειγίσματος, προστάτου, ἄρωγὰ κτηρ. πρὸς βοήθειαν ἡμῶν, αἴγλη ἡ δῆς, λαμπάς, αἴγλας (ἐνδατεῖσθαι), διάρσσω (ἀίσσω) διατρέχω, πρβλ. διάιτιοντες ἀστέρες, Δύκια τὰ τῆς Λυκίας, κικλήσκω ἐπικαλοῦμαι, χρυσομίτρας (μίτρα ταινία ἀναδένουσα τὴν κόμην) ὁ ἑστεφανωμένος διὰ χρυσοῦς ταινίας, φέρων χρυσοῦν διάδημα, οἰνώψ κ. οἰνωπὸς κρασόχρωμος, κατακόκκινος, ἐπώνυμος τῆς γῆς ὁ φέρων (φερώνυμος) τὸ ὄνομα ἐκ τῆς γῆς (ὁ Βάκχος Θηβαῖος), εὖιος πρὸς ὃν φωνάζουν εὐάν, εὐοῖ, ἐνθουσιαστικός, ὁμόστολος συνοδοιπόρος, Μαινάδες αἱ ἀκόλουθοι τοῦ Βάκχου, πελασθῆναι πελάσαι, ἐκ τοῦ σύνεγγυς νὰ ἐπιτεθῆ, τὸ ἀπρωφ. ἐκ τοῦ κικλήσκω, σύμμαχον κτηρ., πεύκη δαδόξυλον, ἀγλαῶψ φωτεινός, φλέγοντ' ἄ. π. κραδαίνων φεγγοβολοῦν, φλογερὸν δαδόξυλον, ἀπότιμος ὁ ἀπεξενωμένος πάσης τιμῆς (ὁ λοιμός, ὁ Ἄρης), ὁ διορ. εἰς τὸ πελασθῆναι.

Ὁ Χ. τῆς τραγωδίας μέχρι Σοφοκλέους ἀπετελεῖτο ἐκ 12 ἀνδρῶν, κατανεμομένου τοῦ ὅλου ἐκ 50 ἀτόμων χοροῦ εἰς 4 τμήματα, ἕκαστον ἐκ 12, χάριν τῶν 4 δραμάτων τῆς τετραλογίας. Ἄλλ' ὁ Σοφοκλῆς ἠῤῥησεν εἰς 15, καταστήσας οὕτως εὐκολωτέραν τὴν διάταξιν αὐτοῦ εἰς δύο ἡμιχόρια καὶ τὸν κορυφαῖον, 7+1+7. Εἰς τούτους πρέπει νὰ προσθέσωμεν καὶ τὸν αὐλητήν, ὄυθμίζοντα τὸ

ἦμα τοῦ Χ. παρερχομένου καὶ ἐξερχομένου καὶ καθόλου τὴν μου-
 κὴν καὶ δοχρηστικὴν ἐκτέλεσιν τῶν χορικῶν. Ἐκ τίνων εἶναι συγ-
 κροτημένος ἐνταῦθα ὁ Χ. καὶ πῶς θὰ εἶχεν ἀμφιεσθῆ;—**151**
Διὸς φάτι περὶ τοῦ χρησμοῦ τοῦ Ἄπ., διότι Διὸς πάρα θέσφατα
πάντα. Ὁ Ἄπ. παρέχει τοὺς χρησμούς κατ' ἐντολὴν τοῦ πατρὸς, τοῦ
 ἐποπτεύοντος τοὺς φυσικοὺς καὶ ἠθικοὺς νόμους τοὺς διέποντας τὸ
 σύμπαν, οὓς ἐκπροσωποῦσιν αἱ Μοῖραι· τούτων ὁδηγὸς εἶναι ὁ
 Ἀπόλλων Μοιραγέτης, ὅστις ἀποκαλύπτων τὴν θέλησιν τοῦ πατρὸς
 ἀπὸ τῶν Ὀμηρ. χρόνων τὸ μαντεῖον ἦτο πολυθρύλητον διὰ τοὺς
 θησαυροὺς I 404-5 *ἄσα λάινος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἔεργει, | Φοί-
 βον Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἐν πετροθέσση.* **154** *Δάλιος* ὡς γεννηθεὶς
 ἐν Δήλῳ, ὁπόθεν διὰ τῆς Ἀττικῆς μετέβη εἰς Πυθῶνα, ὅπου ἐφόν-
 νευσε τὸν δράκοντα Πύθωνα, ὃν ἡ Ἥρα ἐκ ζηλοτυπίας εἶχε πέμψει
 πρὸς καταδίωξιν τῆς ἐπιτόκου μητρὸς Λητοῦς. *Παιῶν* ὁ καθ' Ὀμη-
 ρον καὶ Ἡσίοδον ἰατρὸς τῶν θεῶν (Παιήων), ἰδ. 5, ἐγένετο κατό-
 πιν ἐπίθ. τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅστις καὶ *ἰηπαίων* ἐκλήθη ἐκ τῆς ἐπι-
 φωνήσεως *ἰη παιήων*. **158** *ἄμβροσι Φάμα*. Ἡ *φήμη* παρίστατο
 καὶ αὐτὴ ὡς θεός, 27, ἐν Ἀθήναις δὲ ὑπῆρχε καὶ βωμὸς αὐτῆς ὡς
 θεοῦ μεγίστης Ἰδρυθεὶς μετὰ τὴν παρὰ τὸν Εὐρυμέδοντα νίκην τῶν
 Ἀθηναίων, *Λυρ.* Ἀνθ. 227, 1 (201, 1²). **161** *θρόνον εὐκλέα* μεθ' ὑπαι-
 νιγμοῦ πρὸς τὴν Ἄρτ. *Εὐκλείαν* ἢ *Εὐκλεᾶ*, λατρευομένην ἐν Βοιω-
 τία καὶ Λοκρίδι, ὅπου ἐν πάσῃ ἀγορᾷ ὑπῆρχεν ἄγαλμα καὶ βωμὸς
 αὐτῆς, ἐφ' οὗ ἔθθον οἱ μεμνηστευμένοι πρὸ τοῦ γάμου· ἐν Θήβαις εἶχε
 καὶ ναόν, ἢ αὐτὴ θεὰ ἐν Ὀλυμπίᾳ εἶχε βωμὸν ὡς *Ἀγοραία*, *Λυρ.* Ἀνθ.
 236, 5 (209, 5²). **163** *τρισοῖ* Ὁ Χ. ἐπικαλεῖται τρεῖς θεοὺς, φαίνεται
 δὲ ὅτι ὁ ἀριθμὸς 3 ἦτο ἱερός· ἐν Ἀθ. ὠρχίζοντο εἰς τρεῖς θεοὺς, ἐν
 εὐχαίς καὶ ὄρκοις ἐπεκαλοῦντο ἐπίσης τρεῖς θεοὺς, *προβλ.* τὸ Ὀμ.
Ἄν γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶν.—*Ἰστω νῦν τὸδε*
γαῖα καὶ οὐρανὸς ἐδρὺς ὑπερθε καὶ τὸ κατειβόμενον *Στυγὸς ὕδωρ.*
164 *προτέρα ἅτα* ἢ Σφίγξ, ἣτις ἐξωντώθη ὑπὸ τοῦ Οἰδ., ἀλλὰ τῇ
 βοηθείᾳ τῶν θεῶν. **177** *ἀκτὰ ἐσπέρου θεοῦ* εἶναι ἢ ἀκτὴ ἐλάχεια
 Ὀμ. κ 509 τοῦ Ὀκεανοῦ, πέραν τῆς ὁποίας κεῖται τὸ κράτος τοῦ
 Ἄιδου ἐν τῷ δυτικῷ πέρατι τῆς γῆς, ὅπου δύνει ὁ ἥλιος. Αἱ ψυχαὶ
 παρ' Ὀμ. ω 6-7 παραβάλλονται πρὸς τὰς περωτὰς νυκτερίδας
 μεταβαίνουσαι εἰς τὸν Ἄιδην, *πολλάκις παρίστανται περωταί,*
ψυχὰι (πεταλοῦσαι). **181** *κεῖται ἀνοίκτως οὐτω καὶ ἐν Ἀθή-
 ναις νεκροὶ ἐπ' ἀλλήλους ἔκειντο καὶ ἀποθνήσκοντες ἐν ταῖς ὁδοῖς*

ἐκαλινοῦντο Θουκ. II 52,2. **190** Ἄρης εἶναι θεὸς αἰμοχαρῆς ἐν ᾧ οἱ ἄλλοι θεοὶ κατέρχονται εἰς τοὺς ἀνθρωπίνους ἀγῶνας πρὸς ὑπεράσπισιν εὐνοουμένων λαῶν ἢ ἡρώων, ὁ Ἄρης δὲν γινώσκει φίλους ἢ ἐχθροὺς (*ἄλλοπρόσαλλος*), ἀγαπᾷ μόνον νὰ βλέπη νεκροὺς καὶ αἵματοχυσίας καθ' οἷονδῆποτε βίαιον τρόπον *βροτολογός, μαιοφόνος* Ὅμ. E 31 σπείρει καὶ τοὺς θανατηφόρους λοιμούς, ἐνταῦθα ἐξιπλῶν κατὰ γῆς τὰ θύματά του ἄνευ χαλκοῦ ὄπλου, ἀμαχητί. Κατὰ τούτου ὁ X. ἐπικαλεῖται τὴν Ἄθ. καὶ ὡς πολιοῦχον τῶν Θηβῶν καὶ ὡς βοηθήσασαν ἐν Ὅμ. E τὸν Διομήδην νὰ τραυματίσῃ καὶ θέσῃ ἐκτὸς μάχης τὸν θεόν. **195** *θάλαμον Ἀμφιτρίτας* ἢ Ἀμφιτρίτη ἦτο θαλασσία θεά, σύζυγος τοῦ Ποσειδῶνος· οἱ θαλάσσιοι θεοὶ τὴν κατοικίαν αὐτῶν εἶχον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης· ἡ θάλασσα εἶναι δραστηκώτατον καθαρτικὸν τῶν μiasμάτων, τὰ ὅποια καταλίνει χωρὶς νὰ μαιίνεται Ὅμ. A 213 ἡμετ. ἐκδ. **197** *Θρήμιος κλύδων* ὁ Σοφ. ἀποβλέπει ἐνταῦθα καὶ εἰς τὴν Θοράκην ὡς πατρίδα τοῦ Ἄρεως, ἥτις ἐδόθη ὡς τοιαύτη εἰς τὸν ἐλληνικώτατον θεόν, τὸ μὲν διότι οἱ Θοῤῃες ἦσαν πολεμοχαρεῖς, τὸ δὲ διότι οἱ ἀρχαῖοι πᾶν βίαιον καὶ ἄγριον παρῆγον ἐκ τῶν τραχειῶν βορείων χωρῶν, ὅπως ἐπραῖξαν καὶ διὰ τὸν μαινόμενον Βορέαν· ὅθεν ὁ Σ. θέλει νὰ εἴπῃ: νὰ τὸν στείλῃς ἐκεῖ, ὁπόθεν ἦλθε. **203** *Δύκειε* ἤδη ἀπὸ τῶν ἡρωικῶν χρόνων ὁ Ἀπόλλων ἐλατρεύετο ἐν Λυκίᾳ, ὅπου κατὰ τινα παράδοσιν διήρχετο τοὺς ἐξ χειμερινῶν μῆνας τοῦ ἔτους, ἐν ᾧ τοὺς θερινοὺς διέτριβεν ἐν Δῆλῳ· ὡς προσωποποιία τοῦ ἡλίου τοῦ βάλλοντος χρυσοῦς ἀκτῖνας παρίσταται ὡς τοξότης μετὰ χρυσοστρόφου ἀγκύλης. **207** *πυρφόροι αἴγλαι* τὰ ἀγάλματα τῆς φωσφόρου κ. σελασφόρου κ. δαδούχου Ἄρτέμιδος (προσωποποιίας τῆς σελήνης) ἔφερον ἐν ἑκατέρῃ ἢ ἐν τῇ εἰτέρῃ χειρὶ δᾶδας ἀνημμένας, σύμβολον τοῦ σεληνιακοῦ φωτὸς τοῦ ζωογονοῦντος τὴν ζωικὴν καὶ φυτικὴν ζωὴν· μετὰ τούτων ὡς ἀγροτέρα καὶ κρηγός διατρέχει συνοδευομένη ὑπὸ νυμφῶν τὰ ὄρη τῆς Λυκίας, ἐν ἣ κατὰ τινα παράδοσιν καὶ ἐγεννήθη· τὰς δᾶδας ταύτας ἀνάγκη νὰ ἐκσφενδονίσῃ νῦν κατὰ τοῦ Ἄρεως. **211** *Βάκχον* καὶ οὗτος ἦτο πολιοῦχος τῶν Θηβῶν ὡς υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ Κάδμου Σεμέλης· αἱ *Μαινάδες* ἐκαλοῦντο καὶ Βάκχαι, Θυῖαι ἢ Θυιάδες, μεθ' ὧν ὁ θεὸς ἐκώμαζεν. Ἡ ἐνταῦθα παράστασις τοῦ ποιητοῦ προῆλθεν ἐξ ἐορτῆς τελουμένης κατὰ πᾶν δευτέρον ἔτος ἐπὶ τοῦ Παρνασοῦ, καθ' ἣν γυναῖκες ἐκ Φωκίδος, Βοιωτίας καὶ Ἀττικῆς ἐτέλουν ἐν νυκτὶ κατὰ τὰς χειμερινὰς τοῦ ἡλίου τροπὰς

λογίας ἐπαναλαμβάνει τὸ ἐξερω 219 δι' ἄλλου ὄ., *ὅστις ποτὲ* ὅστις-
 δήποτε, *Λάιον* πρόληψις, *σημαίνω* φανερώνω, ἀποκαλύπτω.—
 227-32 *εἰ φοβεῖται* (*σημαίνειν*), *ὑπεξαιρώ* ἀποσπῶ, ἀνασύρω τι
 ἐκ τῆς καρδίας, ὅπου ἦτο κεκρυμμένον, ἢ μτχ. ὑποθ.: ἐὰν ὑπεξέλη, διὰ
 τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν θὰ ἔφερον εἰς φῶς..., *ἐπίκλημα* κατηγορία,
ἐ. καθ' ἑαυτοῦ αὐτοκατηγορία, αὐτενοχοποιήσις, *πείσεται* πάσχω,
ἀστεργῆς ἀνυπόφορος, δυσάρεστος 11' ἀπόδοσις τοῦ *εἰ φοβεῖται* εἶναι
 τὸ γῆς ἄπεισιν ἀσφαλῆς: ἴστω ὅτι ἄπεισιν' ἀλλ' ἵνα ἐνθαρρύνῃ τὸν φο-
 βούμενον, βεβαιῶν αὐτὸν ἐμφαντικώτερον περὶ τοῦ ἀτιμωρήτου, πα-
 ρεμβάλλει εὐθύς τὴν αἰτιολογίαν ὅτι εἶναι ἀδικαιολόγητος ὁ φόβος,
 καὶ προσθέτει ἔπειτα διὰ τοῦ δὲ ἀνακολούθως τὴν ἀπόδοσιν γῆς
 (δ') ἄπεισιν ἀσφαλῆς, ἣν ἐξ ἀρχῆς ἐκόπει νὰ θέσῃ' *ἄλλον* (Θηβαῖον)
 ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ αὐτὸς καθ' ἑαυτοῦ, *ἐξ ἄλλης χθονὸς* ἀλλοδαπόν:
 ἐὰν δέ τις γινώσκει ὅτι ὁ δράστης εἶναι ἄλλος τις Θηβαῖος ἢ ἀλλο-
 दाπός, *τελῶ* μέλ., *κέρδος* ἀμοιβή, τὸ ἄρθρον σημ. τὸ νενομισμένον,
 τὸ προσῆκον, *χῆ χάρις προσκείσεται* καὶ πρὸς τούτοις θὰ τῷ
 εἶμαι εὐγνώμων.— 233-43 *ἀπωθῶ* παραπετῶ, ἀδιαφορῶ, *ἔπος* τὸ
 κήρυγμα, τὸ πρόσταγμα, ἢ *φίλου* ἢ *χαυτοῦ* ἐκ τοῦ *δείσας* κηδόμενος.
 ἐξ ἐνδιαφέροντος ἢ ὑπὲρ..., *ἀκ ἢ ἐκ, ἐκ τῶνδε* μετὰ ταῦτα, *ἀπαυδῶ*
 ἀπαγορεύω, *μῆτε τινὰ* (ὑποκ. τοῦ ἀπρμφ.) τῆσδε γῆς (ἐκ τοῦ *τινὰ*
 κάτοικον αὐτῆς τῆς χώρας) *ἐσδέχεσθαι* (*ἐς οἴκους*) *τὸν ἄνδρα* τοῦ-
 τον (τὸν φονέα ἀντκμ.) *μῆτε προσφωνεῖν, ὅστις ἐστὶ* οἰοσδήποτε
 καὶ ἂν εἶναι. *κράτη νέμω* 202, *ποιῶ* ποιῶ, *κοινὸν ποοῦμαι* κοι-
 νωνὸν π., ἔρχομαι εἰς ἐπικοινωνίαν' παρελείφθη ἐν *μῆτε* ἀντι: *μῆτε*
προσφωνεῖν μῆτε κ. ποιεῖσθαι μῆτ' ἐν... μῆτε..., *θύματα* θυσίαι,
νέμω ἀπονέμω, μεταδίδω, *χέρνιψ* θ. ἡγιασμένον ὕδωρ, δι' οὗ ἐνι-
 πτον τὰς χεῖρας πρὸ τοῦ φαγητοῦ καὶ πρὸ πάσης ἱεροπραξίας, *χέρ-
 νιβες κ. χέρνιψ* ὁ διὰ τοιούτου ὕδατος ἁγιασμὸς ἐν θυσίαις: *μῆτε*
νὰ ἀγιάζῃ αὐτὸν δι' ἁγιασμοῦ ἐν θυσίᾳ, (*αὐδῶ, κελύω*) *ὠθεῖν*
 ἀπελαύνειν, *τοῦδε* τοῦ φονέως, *ἐκφαίνω* ἀνακοινῶ.— 244-8 ὁ
δαίμων ὁ θεὸς (ὁ Ἄπ.), *κατεύχομαι* εὐχομαι κατὰ τινος, *καταρῶ-
 μαι* ἢ ἀντίθεσις ἐν αὐστηρᾷ λογικῇ ἀκολουθίᾳ ἔδει νὰ εἶναι: *ἐγὼ*
μὲν... πέλω, οἱ δὲ θεοί..., *τίς* εἰς ἄγνωστον τίς, *ἐκτρίβω βίον* ἐξο-
 φλῶ τὴν ζωὴν, *ἄμορος* ἀμοιρος, δυστυχῆς, ἐπιθ. διορ. τοῦ βίον,
νῖν ὑποκ. ἐπαναλαμβάνον τὸ ἀπομακρυνθὲν *δεδρακότα, κακὸν*
(ὄντα νιν) κακῶς ἐκτριῖψαι.— 249-51 *ἐπεύχομαι* κατεύχομαι,
ξυνέστιος σύνοικος, *παθεῖν* ἐμέ, *τοῖσδε* τῷ φονεῖ καὶ τοῖς ὑποθάλ-
 πουσιν αὐτόν.— 252-4 *ἐπισκήπτω* ἐντέλλομαι, διατάσσω, *ἄθεος*

ὁ ἐγκαταλείψιμος ὑπὸ τῶν θεῶν, θεομίσητος, : ἀπὸ τὴν ἀφορίαν καὶ τὰς θεομηνίας. — 255·8 τὸ *πρᾶγμα* ἢ ἀναζήτησις τοῦ φονέως, ἀλλ' ἐν τῷ ἐξῆς στίχῳ (*εἶν τὸ πρᾶγμα*): ὁ φόνος, ὡς ἐν 219 ἢ λ. λόγος, *θεήλατος* θεόπεμπτος, διατεταγμένος ἐκ θεοῦ· ἢ σειρά: καὶ γὰρ εἴ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον, οὐκ (ἦν) ἦν εἰκὸς εἶν, *ἀκάθαρτον* ἄνευ καθαρμοῦ, χωρὶς νὰ ἀποπλύνετε τὸ μόλυσμα, οὕτως ὅπως τὸ ἀφήκατε μέχρι σήμερον, *ἐξερευνᾶν* πόθεν ἐξαργαῖται; ὁ γὰρ αἰτιολ. διὰ τί ὁ Οἰ. καὶ οἱ Θ. πρέπει νὰ ἐπιληφθῶσι σοβαρῶς τοῦ πράγματος. — 258·68 *κυρῶ* ὡ τυγχάνω, *κυρῶ τ' ἐγὼ* ἐγὼ τε κυρῶ, *λέκτρον* (**λέχω*, *λέχος*) κλίνη νυμφική, *δόμοσπορος* παθ. ἢ σπαρεῖσα καὶ ὑπὸ τῶν δύο, εἰς ἣν καὶ ἐκεῖνος καὶ ἐγὼ ἔσπειρα, *κοινὰ* (οὐσ.) *κοινῶν παιδῶν* κοινότης κοινῶν τέκνων, κοινὰ τέκνα, θὰ ἔξων ἀπὸ κοινοῦ ἐν τῇ αὐτῇ στέγῃ κοινὰ τέκνα, ἐκεῖνου καὶ ἐμοῦ, *κοινῶν γε* πρὸς τὸ *ἐγὼ τε* 258, *εἰ μὴ 'δυστύχησεν* εἴαν δὲν εἶχεν ἐκεῖνος τὸ ἀτύχημα νὰ εἶναι ἀκλήρος, *κραῖτα* οὐ., *κρατός*, *κρατί*, κεφαλή, *ἐνάλλομαι* πηδῶ κατὰ τινος, ἐνσκήπτω, *ἡ τύχη* τὸ κακόν, *ἀνθ' ὧν* ἕνεκα τούτων τῶν δεσμῶν, *ὑπερμαχοῦμαι* *τάδε* σύστ. τήνδε τὴν μάχην μαχοῦμαι ὡς ὑπὲρ τοῦμοῦ πατρός, *νῦν δὲ* 258 ἐν ᾧ ἀνεμένομεν: *νῦν δέ, ἐπεὶ ἐστι θεήλατον*, πολλῶ μᾶλλον δεῖ ἡμᾶς *ἐξερευνᾶν*, ὁ Οἰ. ἐν τινι σπουδῇ μεταπηδᾷ εἰς τοὺς λόγους, δι' οὓς αὐτὸς ἔχει καθῆκον νὰ ἐπιληφθῇ μετὰ θέρημης τῆς ὑποθέσεως, εἰς τοὺς δεσμούς, δι' ὧν συνδέεται μετὰ τοῦ Λ.: ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα ἀντὶ νὰ ἐπακολουθήσῃ ὡς ἀπόδοσις (*νῦν δὲ ἐπεὶ κυρῶ*...) *ὑπερμαχοῦμαι*, ἐνεβλήθη παρενθετικῶς ἢ πρότασις *νῦν δ' ἐς τὸ κείνου*... 263, ἣν προεκάλεσεν ἡ ἔννοια: *εἰ κείνῳ γένος μὴ 'δυστύχησεν*, καὶ οὕτως ἢ μακροτέρα ἀνάπτυξις τῆς ἐξηγρ. προτ. *ἐπεὶ κυρῶ*... καὶ ἢ παρεμβολὴ τῆς παρενθετ. *νῦν δ' ἐς τὸ*... 263 ἐδημιούργησαν τὸ ἀνακόλουθον: *ἀνθ' ὧν ὑπερμαχοῦμαι*..., *ἀντὶ ἢ κυρ.* προτ. νὰ ἐξενεχθῇ ἀπλῶς διὰ τοῦ *ὑπερμαχοῦμαι*..., *ἐπὶ πᾶν ἀφικνεῖσθαι* πάντα μηχανᾶσθαι, *αὐτόχειρ* αὐτουργός, πρβλ. *αὐτοέντης* 107, *τῷ παιδί* ὑπὲρ τοῦ π., *Δαρδακείῳ* ἐπειδὴ τὸ ἐπίθ. ἰσοδυναμεῖ πρὸς γεν. *τῷ Δαρδάκου*, διὰ τοῦτο συνδέει δοτ. πρὸς γεν.: *τῷ* γεννηθέντι ἐκ τοῦ Πολ.: ἐκάστη ἐφεξῆς γεν. εἶναι κτητ. τῆς προηγουμένης (νιού τοῦ...). — 269·75 *ἀνίημι* δίδω νὰ ἀναβλαστήσῃ, *ἄροτος* ἄ. καρποὶ τοῦ ἀγροῦ (διὰ τῆς ἀρόσεως ἀποδιδόμενοι), ἐσοδεία, *γῆς* ἀφαιρ. ἐκ τῆς..., *αὐτοῖς* ἐπαναλ. τὸ τοῖς μὴ δρωῖσι ταῦτα, τοῖς μὴ ὑπερμαχομένοις μηδὲ ζητήσουσι τὸν αὐτόχειρα, *μήτ' οὖν* μήτε φυσικά, *παῖδας* (ἀνίημι) διότι καὶ αἱ γυναῖκες ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐθεω-

ροῦντο ἀρόσιμοι ἀγροὶ καὶ τὸ σπείρειν λέγεται καὶ περὶ γεωργοῦ καὶ περὶ ἀνδρός, **φθερεῖσθαι** μ. μέλ. ἐν παθ. σημ., ὑποκ. αὐτοῦς ἐκ τοῦ αὐτοῖς 270, **ἐχθρίων** φρικτότερος, ἀποτροπαιότερος, **ἡ σύμμαχος Δ.** προλ. ἢ Δ. ὡς σύμμαχος, **πάντες** (οἱ ἄλλοι), **ξύνειμι** εἶμαι μαζί (πρβλ. ὁ θεὸς μαζί σου), **εὖ** εὐμενεῖς.—276-81 **ἀραῖος** καταραμένος: μὲ ἔδεσας διὰ τῶν καταρῶν σου, **ᾧδε** ἀραῖος ληφθεῖς, ἐφ' ὅσον ἐν περιπτώσει ἀπάτης ἀναδέχομαι τὴν κατάραν κατὰ τῆς κεφαλῆς μου, **ὡσπερ-ᾧδε** ὅπως-οὕτω, ἐπειδὴ (ἀφ' οὗ)..., ἀναδεχόμενος αὐτὰ κατὰ τῆς κεφαλῆς μου (ᾧδε) θὰ σεῖ εἶπω, **γὰρ** ἐπεξ., **ζήτημα** τὸ δοθὲν πρόβλημα, ἢ ἔρευνα, ἀντικ. τοῦ **πέμψαντος κ. εἰπεῖν**, ἐπεξηγούμενον ὑπὸ τοῦ **ὅστις εἴργασται τάδε** ἢ σειρά: ἦν δὲ Φοῖβου τοῦ πέμψαντος τὸ ζήτημα εἰπεῖν (ὑποκ. τοῦ ἦν) ὅστις εἴργασται (πλ. ἐρ.), **δίκαια** δεδικαιολογημένα, ὀρθά, **ἀναγκάσω**+διπλ. αἰτ.—282 9 **ἐκ τῶνδε** μετὰ ταῦτα, μετὰ τὴν πρώτην πρότασιν ὅτι τὸ ἀσφαλέστερον μέσον θὰ ἦτο δῆλωσις αὐτοῦ τοῦ Ἄπ..., **τὰ δεύτερα ἃ μοι δοκεῖ** τὸ δεύτερον κατὰ τὴν γνώμην μου ὑπάρχον μέσον πρὸς ἀνίχνυσιν τοῦ φονέως, **παρήμι** ἀφήνω, παραλείπω, **ἀναξ** ὁ Τ. ὡς ὁ Ἀπόλλων, ἀλλὰ καὶ ὡς εὐγενής, ἢ σειρά: **ἐπίσταμαι Τ. μάλις** ἄναγκα ὁρῶντα ταῦτ' (ταῦτά) ἄνακι Φ., **σκοπῶν** ζητῶν, ἐρωτῶν, **ἀργός** παθ. μὴ ἐκτελεσθεῖς, ἀμεληθεῖς, **ἐν ἀργοῖς** οὐ. ἐν τοῖς ἀποράτοις, **ἐπραξάμην** ὡς ἰδικόν μου ζήτημα: ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο ἔκαμα ὥστε νὰ ὑπάρχη μετὰξὺ τῶν ἀνεκτελέστων, ἀλλὰ καὶ περὶ τούτου ἐφρόντισα ὥστε νὰ γίνῃ, **πομπὸς** κλητήρ, **διπλοῦς π.** τὸν ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου **θαυμάζεται** παθ. προσωπ. ἀντὶ ἀπροσ. θαυμαστὸν μὴ παρεῖναι, εἰ μὴ πάρεστι, **πάλαι** καὶ εἰς τὸ **θαυμάζεται** καὶ εἰς τὸ **παρεῖναι**.—290-9 **τά γ' ἄλλα** κάτι ἄλλα, τὰ ὅποια γνωρίζω, **ἔπος** θρῦλος, **κωφός** ὁ μὴ δίδων ἀπόκρισιν ὡς ὁ κωφός, **ἄδῆσποτος** (ἢ παθ. ὁ μὴ ἀκούμενος, **ἄσαφής**, ἀόριστος), **καὶ μὴν** καὶ ἀκόμη (γνωρίζω κάτι ἄλλα) ἐν σχέσει πρὸς 282, **τὰ ποῖα** 120, **τὸν δ' ἰδόντα** ἀλλ' εἰς τοιοῦτος, ὁ ὁποῖος νὰ ἦτο αὐτόπτης μάρτυς, οὐδαμοῦ φαίνεται, **εἰ δείματος ἔχει μέρος τι** ἐὰν αἰσθάνεται φόβον θεοῦ ἔστω καὶ εἰς μικρὸν βαθμὸν (ὁ φονεὺς), ἀκούων τὰς σὰς ἀράς, **οὐ μενεῖ τοιάσδ' ἀράς** δὲν θὰ περιμένη νὰ πληρωθῶσι κατὰ τῆς κεφαλῆς του τοιαῦται κατάραί ὡς αἱ ἰδικαί σου, δὲν θὰ σιωπήσῃ, ἀλλ' αὐθορμήτως θὰ παρουσιασθῇ, **ἀλλ'** 294 ὑπάρχει βραχυλογία τις ἀντὶ: ἀλλὰ μὴ στενοχωρῆσαι διὰ τὴν ἔλλειψιν μάρτυρος: διότι δὲν ἔχεις ἀνάγκην τοιοῦτου, καθ' ὅσον αὐτὸς ὁ φονεὺς, ἐὰν φοβεῖται..., **φοβεῖ** (τοῦτον) **ᾧ**, **τάρβος** οὐ. τρόμος,

δρῶντι ἠδύνατο νὰ τεθῆ ἀπρμφ. : ὅστις δὲν φοβεῖται νὰ ἐκτελῆ τὸ κακόν, **ἔπος** τὰ λόγια τῆς κατάρας, **οἶδε** οἱ πομποὶ 289 καὶ ὑπηρετής τοῦ Τ. χειραγωγῶν αὐτόν, **ῶ...** ὅστις... ἔχει ἔμφυτον τὴν ἀλήθειαν.

223 **πᾶσι Καδμείοις** διὰ τί τοὺς 15 χορευτὰς καλεῖ **πάντας Καδμείους**; **230** **ἐξ ἄλλης χθονός** κατὰ τὸν χρησμόν ὁ φονεὺς διατρίβει ἐν τῇ χώρᾳ, ἀλλ' ἠδύνατο νὰ εἶναι ἀλλοδαπός, ὡς λ. χ. ὁ Οιδίππος, ὡς ἐπίστευον πάντες. **236** **ἀπανδῶ** ἔαν ἐν Ἀθ. διεπράττετο φόνος τις καὶ τὸ μὲν πτώμα ὑπῆρχεν, ἦτο ὅμως ἄγνωστος ὁ φονεὺς, ὁ ἄρχων βασιλεὺς ἐκήρυττε διὰ κήρυκος : **τὸν ἀνελόντα τὸν δεῖνα μὴ ἐπιβαίνειν ἱερῶν καὶ χώρας Ἀττικῆς**. Σκοπὸς τοῦ κηρύγματος τοῦ Οιδ. ἦτο ἐμπνέων διὰ τούτου τὸν τρόμον εἰς τοὺς πολίτας νάναγκάσῃ αὐτοὺς νὰ διακόψωσι πᾶσαν ἐπικοινωνίαν πρὸς τὸν φονέα, ὥστε οὕτως πανταχόθεν ἀπωθούμενος ἢ νάποκαλυφθῆ ἢ νὰ φύγῃ ἐκ τῆς χώρας. **240** **χερνίβες** καὶ **χερνίψ** ἠγιασμένον ὕδωρ καὶ καθαροὶ δι' αὐτοῦ πρὸ πάσης ἱεροτελεστίας, πρὸ τοῦ φαγητοῦ, μετὰ κηδείαν κἀ. ἐν ταῖς θυσίαις ἐλαμβάνετο ἐκ τοῦ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ πυρὸς δαλὸς καὶ ἐβυθίζετο εἰς ὕδωρ, καθαγιαζόμενον οὕτω διὰ τοῦ ὕδατος τούτου οἱ παρόντες κατὰ τὴν θυσίαν ἔσθαιον ἑαυτούς, τὸν βωμὸν καὶ τὸ θῦμα· ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὰς θυσίας καὶ περὶ τὴν τράπεζαν παρίσταντο καὶ παρεκάθητο συνήθως τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, ἢ φράσις **χερνίβων κοινωνός** σημ. τὰ μέλη τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς. Ἀπὸ τῶν χερνίβων ὄφειλε νάποκλεισθῆ ὡς ἐναγῆς ὁ φονεὺς κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ Δράκοντος προστάσσοντος : **χερνίβων εἶροεσθαι τὸν ἀνδροφόνον, σπονδῶν, κρατήρων, ἱερῶν, ἀγορᾶς**· ἀλλ' ὁ Σοφ. ἀναχρονιστικῶς ἀποδίδει εἰς τοὺς ἠρωικούς χρόνους ἄττικά ἔθιμα. **246** **εἶτε τις** καὶ **τίσος** 225, **τὸν αὐτόχειρα** 231, **τὸν ἄνδρα τοῦτον** 236, τοῦδε 242, ἐν ᾧ ὁ Κρ. 122 εἶχεν εἰπεῖ ὅτι πολλοὶ ἐφόνευσαν τὸν Λ.· ἀλλὰ καὶ ἐν 124 ὁ Οἶ. ὁμιλεῖ πάλιν περὶ ἐνὸς ὁ ληστής ἔχων πάντοτε ἐν νῶ ἕνα. **253** **ὑπὲρ ἐμυτοῦ** πῶς ἐννοεῖ τούτο ὁ Οἶδ.; **261** **εἰ κείνω...** ὁ Οἶ. ἔθεωρεῖτο πλέον ὡς ἀφανισθεῖς· ἢ ἀτεκνία ἔθεωρεῖτο παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὡς μεγάλη δυστυχία διὰ τὸν ἀφανισμόν τοῦ οἴκου καὶ τοῦ ὀνόματος καὶ διότι δὲν θὰ ὑπῆρχον ἀπόγονοι παρέχοντες τὴν καθιερωμένην θεραπείαν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀποθανόντων προγόνων. **267** ὁ Λάιος ἦτο υἱὸς τοῦ Λαβδάκου, οὗτος τοῦ Πολυδώρου, ὅστις ἦτο υἱὸς τοῦ Κάδμου, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀγήνορος. **271** **μήτε παῖδας** 25· καὶ ἐν ὄρκῳ τῶν Ἀμφικτυόνων : **μήτε γῆν καρποὺς φέρειν μήτε γυναῖκας τέκνα τίκειν γονεῦ-**

σιν *δοικότη*, ἀλλὰ *τέρατα*, μηδὲ *βοσκήματα* κατὰ φύσιν γοῶς ποι-
εῖσθαι. 274 *Δίκη* θυγάτηρ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Θέμιδος, πάρεδρος
τοῦ πατρὸς, ἐποπτεύουσα τὴν ἐν τῷ κόσμῳ δικαιοσύνην. 285
Τειρεσίας περιώνυμος μάντις Θηβαῖος τυφλός, λαβὼν ἀντὶ τῆς τυ-
φλώσεως παρὰ τῶν θεῶν τὸ δῶρον τῆς μαντικῆς, χροσοῦν σκῆ-
πτρον καὶ μακροβιότητα, ζήσας 7 ἢ 9 γενεάς, ἀποθανὼν μετὰ τὴν
καταστροφὴν τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων καὶ διατηρήσας τὴν
μαντικὴν δύναμιν καὶ ἐν Ἄιδου. *ἄναξ* ὅτε ὁ Κάδμος ἔσπειρε τοὺς
ὀδόντας τοῦ ὑπ' αὐτοῦ φονευθέντος δράκοντος, ἐφύτρωσαν ἔνοπλοι
ἄνδρες, οἵτινες ἐφονεύθησαν ὑπ' ἀλλήλων πάντες πλην 5, τῶν γε-
ναρχῶν, ἐξ ὧν κατήγοντο οἱ εὐγενεῖς Θηβαῖοι, καλούμενοι διὰ τοῦτο
σπαρτοὶ καὶ *δρακοντογενεῖς*: ἑνὸς τῶν 5 τούτων γεναρχῶν ἀπόγονος
ἦτο ὁ Τειρεσίας, καλούμενος *ἄναξ* διὰ τὴν εὐγένειαν τῆς καταγω-
γῆς· ὁ θεὸς καλεῖται *ἄναξ* ὡς συνήθως οἱ θεοί. 292 *ὀδοιπόρων* ἡ
λ. προσεγγίζει πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ὁ πληθ. συμφωνεῖ πρὸς τὴν δῆ-
λωσιν τοῦ Κρ. 122. — *Τὸ ἦθος τοῦ Οἰδίποδος ἐν τῷ λόγῳ*. Διὰ
τί τὰ πολλὰ ἀνακόλουθα καὶ οἱ πλεονασμοὶ ἐν τῷ λόγῳ του; Διὰ
τί δὲν ἐπαναλαμβάνει τὸν χρησιμοποιῶν πρὸς τὸν Χ. καὶ δὴ εὐθὺς ἐν
ἀρχῇ τοῦ λόγου; Πῶς ἐπιλαμβάνεται τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ φονεῶς;
τί ἀποτελεῖ τοῦτο καὶ τί συναίσθημα προκαλεῖ ἡ μεγάλη αὐτοῦ
σπουδή; Πόθεν ἄλλοθεν γινώσκει ὅτι οἱ θεοὶ δὲν ἀναγκάζονται; Διὰ
τί ἐνεβλήθη καὶ πάλιν 292 ὁ πληθ. *ὀδοιπόρων*; Τί ὄφειλε καὶ πάλιν
ἐπὶ τῇ ὑπομνήσει ταύτῃ νὰ πράξῃ καὶ διὰ τί δὲν πράττει; Ποῦ
καὶ πότε ὁ Κρ. θὰ εἰσηγήθῃ εἰς τὸν Οἶ. τὴν μετὰ κλησιν τοῦ Τ.;
ὅθεν ἀδομένης τῆς Παρόδου ποῦ θὰ ἦτο ὁ Οἶ.;

300-462. 300-4 *νωμάω* κινῶ (ἐν τῇ ψυχῇ), ἀκακινῶ,
ἀνακυκλῶ, *διδασκὰ* ῥητά, δυνάμενα νὰ μεταδοθῶσι καὶ εἰς ἄλλους,
ἄρρητα ἀπόρητα, *χθονοστιβῆς* (στειβῶ πατῶ) πατῶν ἐπὶ τῆς γῆς,
ὁ ἐπίγειος, ἡ ὄλη φράσις: τὰ πάντα, *φρονεῖς* δὲ ὁ δὲ μαρτυρεῖ ὅτι
ὁ Σ. ἐφαντάζετο τὴν ἐξηρητημένην πρότασιν *εἰ καὶ μὴ βλέπεις* ὡς κυ-
ρίαν ἀντί: οὐ βλέπεις μὲν, *φρονεῖς* (γινώσκεις) δ' ὅμως, *πόλιν* πρόλ.,
ἡς νόσου, καθ' ἣς. — 305-9 *εἴ τι μὴ* εἴαν τυχὸν δέν, καὶ τοῦτο λέγω
ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι δὲν ἤκουσας, *κλύεις* ὡς προκμ., *ἄγγελοι* οἱ πομ-
ποί, *ἀντιπέμπω* στέλλω ὀπίσω ἀπάντησιν, *ἐκλυσις* ἀπολύτρωσις. —
310-5 *οὐν* ὅθεν (ἀφ' οὗ ὁ θεὸς προσέταξε τοῦτο), *σὺν δὲ* ἡ ἀντίθ. πρὸς
τὴν πόλιν 302, *φθονῶ* ἄρνοῦμαι, *φάτιν* ἀπ' *ὀλιωνῶν* μαντεῖαν ἐξ
ὀλιωνοσκοπίας, *ὀδὸς* τρόπος, μέσον, *ῥῦσαι μίασμα* ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
τοῦ μιάσματος, ἀποσόβησον τὸ μ., πρὸβλ. defendere patriam, d.

pericula, *πάν μίασμα τοῦ τ.* πάν ὅ, τι ἔχει μολυνθῆ ἔκ τοῦ φονευθέντος, *ἄνδρα* ὑποκ. τοῦ ὠφελεῖν, ὅπερ ὑποκ. τοῦ πόνος κ. ἐστὶ, *ἔχοι* ὁ ἀνὴρ: ἀπὸ τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα διαθέτει, τὸ *ἔχοι* ἀναφέρ. εἰς τὰ ἔξωτερ. μέσα, χορήματα κτλ., τὸ *δύναιτο* εἰς τὴν ἔσωτερ. δύναμιν. — 316-25 *ὡς; δεινὸν* (ἐστὶ) *φρονεῖν* πόσον φοβερὸν εἶναι νὰ γινώσκῃ τις τὴν ἀλήθειαν, νὰ ἔχη σαφῆ συνείδησιν τῶν πραγμάτων, *λύειν τέλη* πληροῦν τὸν σκοπὸν, ὠρελεῖν (λυσιτελεῖν), *φρονοῦντι* ἀντὶ *φρονεῖν* 29ῶ, *ἔγθα*+ ὑποκ. ἄνευ τοῦ ἂν 198, *γὰρ* αἰτιολ. τὴν ἐπιφ. *φεῦ φεῦ, εἰδῶς* ἔνδ., *ταῦτα ὡς; δεινὸν φρονεῖν...*, *διώλεσα* ἐλησημόνησα, ὡς παρ' ἡμῖν τὰ ἔχασα, *οὐ γὰρ ἂν...* ἢ ὑπόθ. ἀναπληροῦται δι' ἐνὸς ἄλλως (*εἰ μὴ διώλεσα*), ὡς ἐπιφ., *ἄθυμος* δύσθυμος, *ἐς οἴκους* (λέναι), *διαφέρω* βαστάζω, ὑπομένω μέχρι τέλους τι, ὅπερ αἰσθάνομαι ὡς; καταθλιπτικόν, *ῥᾶτα* ἀλυπότατα, *τὸ σὸν* τὴν ἰδικὴν σου μοῖραν, ἂν δὲν μάλιστα ταῦτα παρ' ἐμοῦ, *τούμῳ* τὴν ἰδικὴν μου, ἂν δὲν κάμω τὴν ἀλγεινὴν ἀποκάλυψιν, *οὔτ' ἔννομα* ὡς; ἀντικείμενα εἰς τὸ διάταγμά μου, καθ' ὃ πᾶς ὀφείλει νὰ ὀνομάσῃ τὸν φονέα, *τήνδε φ.* ἦν πάντες ἀναμένομεν ἀπὸ σοῦ, (ἀποστερῶ) *ὄρω γὰρ, τὸ σὸν φώνημα* οἱ λόγοι, οἷς λέγεις τώρα, *ἰὸν πρός καιρὸν σοι* ὅτι ὠρελοῦσι σέ, *ὡς οὖν* ἵνα λοιπόν, *οὐδὲ μῆδὲ* δις ἐν ὁμοιωματ. λόγῳ ὡς τὸ *καὶ* 165.: διότι ὅπως βλέπω ὅτι καὶ σὺ δὲν ὠρελεῖσαι ἀπὸ τοὺς λόγους σου, οὕτω καὶ ἐγὼ διὰ νὰ μὴ... — 326-33 *μὴ ἀποστραφῆς* μὴ ἀπέλθῃς, *φρονῶν* ἔνδ., *προσκυνῶ* προσπίπτω, εὐλαβῶς παρακαλῶ, *πάντες* (παρακαλεῖτε) διότι δὲν ἔχετε συνείδησιν τῶν συμβαινόντων, *ἀναγορεύω* ἀνακοινῶ, *οὐ μὴ ἀνείπω* οὐκ ἀνερῶ, τὸ *οὐ μὴ*+μέλ. ὄρ. ἢ ἄορ. ὑποκ. δηλοῖ ἔντονον ἄρησιν, *μῶμαι* (μῶσαι, μῶσθε, προσκτ. μῶσο, ἀπαρμφ. μῶσθαι, πρβλ. μέμαα) ζωηρῶς ποθῶ, *τὰ ἄ,* ἢ ἀναφ. ἀντικ. τοῦ εἶπω, *μὴ* (ἐκ φόβου) μήπως, ἵνα μὴ, *ξυνειδῶς* διατελῶν ἐν τελείᾳ γνῶσει τοῦ πράγματος, ἔνδ., *ἀλύνω* λυπῶ, θλίβω, *ἐλέγχεις* ἐρωτᾷς, θέλεις νὰ μάθῃς, *ἄλλως* μάτην. — 334-44 *ἐξαγορεύω* λέγω φανερά, *ὀργαίνω* παροργίζω, *πέτρος* λίθος, *πέτρου φύσις* πέτρος, ὁ καὶ εἰς τὸ πέτρου, *ἄτεγκτος* (τέγγω χύνω δάκρυα) ἀδάκρυτος, σκληροκάριος, *ἄτελεύτητος* ὁ μὴ φθάνων εἰς τέλος, ὁ μὴ δίδων τέλος εἰς πράγμα τι, ἰσχυρογνώμων, *ὧδε* ὅπως φαίνεσαι, *ὀργῆ* περὶ τοῦ Τ. ἰδιοσυγκροσία, ἢ ἰσχυρογνωμοσύνη, περὶ τοῦ Οἰ. ἐμπάθεια, ὀξύθυμία, *ὁμοῦ ναλοῦσαν* ἦτις συγκατοικεῖ μὲ σέ, εἶναι ὁλόκληρος (σύμφυτος) μέσα σου, (βεβαίως εἶμαι εὐόργητος) *τίς γὰρ, ἄ* σύστ. ἀντικμ. δι' ὧν σὺ., (ἡτιμάζω πόλιν, διότι σιωπῶ οὕτω σὺ λέγεις καὶ νομίζεις: ναι, σιωπῶ, διότι

εἶναι περιττὸν νὰ ὀμιλήσω) διότι ἤξει αὐτὰ τὰ πράγματα θὰ ἐπακολουθήσωσι (φανερωθῶσι) μόνα των, οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι δὲν δύναμαι νὰ εἶπω περισσότερα, πρὸς τὰδ* ἀπέναντι τῆς ἀκλονήτου ταύτης ἀποφάσεώς μου, θυμοῦ δι' ὀργῆς...θύμωνε μὲ τὴν ἀγριωτέραν ὀργήν, ἣτις ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον. — 345-53 καὶ μὴν καὶ ὅμως, ὡς ὀργῆς ἔχω μὲ τὴν ὀργὴν ποῦ ἔχω, παρήμι παραλείπω, ἀποσιωπῶ, οὐδὲν (ἐκείνων), ἅ, ξυνίημι βάλλω μὲ τὸν νοῦν μου, ἴσθι οἶδα, ξυμφυτεύω τοῦργον συμπράττω, ὁ καὶ ἐπιδ., καίνω φονεύω, ὅσον μὴ πλὴν καθ' ὅσον δὲν ἐφόνευες, ἀληθες ἐν ἔρωτ. εἰρων. ἀναβιβάζει τὸν τόνον: ἀλήθεια; ὅπερ ἔλξ., προσσυνδῶ προσφωνῶ, χαιρετίζω, ὡς ὄντι ὡς εἰ προηγεῖτο ἐννέπω σοι, ἡ δοτ. ἵνα μὴ γίνῃ σύγχυσις πρὸς τὸ προηγούμε. ἐμέ.— 354-67 ἐκκινῶ ἐκστομίζω, ῥῆμα λόγος, τοῦτο τὸ ἐκκινήσαι τὸ ῥῆμα, τὰς συνεπειὰς τῆς πράξεώς σου αὐτῆς, ποῦ κρυπτόμενος νομίζεις ὅτι θὰ διαφύγῃς, πῶς..., πέφευγα τώρα καὶ ἄλλην ὥραν! ἔχω ἤδη διαφύγει!, τρέφω ὁ Σ. πλειστάκις ἔχει τὸ ῥ. ἀντὶ τοῦ ἔχειν: διότι φέρω ἐν ἐμοὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀληθείας, πρὸς τοῦ (τίνος) (διδασθεὶς) τάληθές; τῆς τέχνης τῆς μαντικῆς, πρὸς σοῦ (διδασθεὶς), προτιρόπομαι παρακινῶ, προκαλῶ, μάλλον μάθω ἐννοήσω καλύτερον, ἢ ἐκπειρᾶ λόγων ἢ θέλεις νὰ μὲ δοκιμάσῃς εἰς τοὺς λόγους μου (μήπως περιπέσω εἰς ἀντίφασιν), οὐ (ξυνῆκα οὕτως) ὥστε εἰπεῖν γνωτὸν ὁ ξυνῆκα (ἤκουσα), γνωτὸν ἐγνωσμένον, νοηθέν: δὲν ἐννόησα εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε νὰ εἶπω ὅτι ἐννόησα ὅτι ἤκουσα ὁ Οἶ. ἀπαντιᾶ εἰς τὴν α'. ἐρώτησιν' φημί σε κυρεῖν φονέα τάνδρος, οὐ ζητεῖς (τὸν φονέα), οὐ τι χαιρών κλαίων, οὐχὶ ἀτιμωρητί, πημονή (πῆμα) ὕβρις (συνεπαγομένη καὶ τιμωρίαν), δῆτα δῆ, λοιπόν, κάλλότι, ὅσον χεῖρεσις λέγε ὅσα θέλεις, εἰρήσεται τετελ. μέλ., αἴσχισθ' ὀμιλῶ ἔχω αἰσχροτάτας σχέσεις, τὰ φίλιατα οἱ στενωτάτοι συγγενεῖς, ἡ γυνή, τὰ τέκνα, ἐνταῦθα ἡ μήτηρ, ἵνα ὄπου, ποῦ, ἐκ τούτου τὸ κακοῦ.— 368-77 ἦ καὶ ἔ καί, γηθέω, γέγηθα ἐν σημ. ἐνεστ. χαιρῶ, : ἀτιμωρητί, (δοκῶ γεγηθῶς λέξιν τ.) εἶπερ...ἐὰν ἡ ἀλήθεια ἔχει σπουδαίαν τινὰ δύναμιν, ἀξίαν, ἀλλ' ἔστι ἀλλ' ἔχει ἐκτὸς ἀπὸ σέ, ἐκτὸς εἰς τὰς χεῖρας τὰς ἰδικὰς σου δὲν ἔχει, ἀλλ' ἡ δύναμις αὐτὴ ἐλλείπει ἀπὸ σοῦ, 372 (ἐγὼ μὲν ἴσως εἶμαι τυφλός,) ἀλλὰ σὺ εἶσαι δυστυχῆς, οὐδεὶς τῶνδε (τῶν παρεστώτων) δεσσύχι, τάχα ταχέως, μιᾶς διαρκοῦς, συνεχοῦς, ἀτελευτήτου, νυκτὸς σκότους, τυφλώσεως: τρέφεσαι ὑπὸ διαρκοῦς τυφλώσεως, ζῆς ἐν μέσῳ ἀτελευτήτου σκότους ὁ τυφλὸς ἔχει μίαν διαρκῆ νύκτα, οἱ ὕγιεις τοὺς ὀφθαλμοὺς

βλέπουσι πολλὰς νύκτας· (βεβαίως ἐγὼ δὲν θὰ σὲ βλάβω) **οὐ γὰρ...**
ἐκπράττω φέρω εἰς πέρας, **τάδε** σὲ πεσεῖν.—378 89 **ἐξεύρημα**
 ἐπινόημα, **ταῦτα** ὅτι θέλετε νὰ μὲ ἐξοντώσετε προβάλλοντες τὸν Ἀπόλ.,
δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου ἐν ἐνστάσει, **οὐδὲν πῆμα** οὐδόλως σὲ βλάπτει, **τυ-**
ραννίς ἡ βασιλεία, **τέχνη** ἡ ὀξύνοια τοῦ Οἰ. ἡ ἐπιδειχθεῖσα κατὰ τὴν
 λύσιν τοῦ αἰνίγματος, **τέχνης** τῆς μαντικῆς τοῦ Τ., **ὑπερφέρω** + γεν.
 ὑπερέχω, ὑπερβάλλω, **τῷ βίῳ** ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ βίῳ, **πολύζηλος** ὁ
 γεμᾶτος ἀπὸ ζηλοτυπίας καὶ φθόνου (διότι ἕκαστος ζητεῖ νὰ ὑποσκε-
 λίσῃ τὸν ἄλλον), **ὅσος** κτηρ. ἐπιφ. ὅσος ἐστὶν ὁ φθόνος, ὅς φυλάσσε-
 ται παρ' ὑμῖν, ἐγκλείεται ἐν ὑμῖν, πόσον μέγαν φθόνον ἐπιούρετε καθ'
 ὑμῶν ἀπαραιτήτως, **εἰσχειρίζω** ἐγχειρίζω, **δωρητόν, οὐκ αἰτητὸν**
 δωρηθεῖσαν, οὐχὶ ζητηθεῖσαν, **οὐξ** ὁ ἐξ, **ὑπέρχομαι** (ἢ ὑπὸ κρύ-
 φας) φέρομαι ὑπόουλως πρὸς τινα, ὑποσκάπτω τὴν θέσιν του, **ἐκβαλεῖν**
ταύτης (τῆς ἀρχῆς), ἐν ᾧ προηγῆθη **τήσδε γ' ἀρχῆς εἴνεκα**, ὅπερ ἀπῆ-
 ρει **Κρ. προδίδωσι μὲ ἄλλ'** ἢ ἐμβολὴ τῆς ἀναφ. προτ. **ἦν** εἰσεχεί-
 ρισε προεκάλεσε τὴν ἀντίθ. ἐννοίαν **ἐκβαλεῖν** ἰμείρεται **ὑφίημι** ὑπο-
 βάλλω, **χρησιμοποιοῦ** ὡς σκότιον ὄργανον, **μάγος** ὁ παρουσιάζων
 ψευδεῖς ὀπτασίας, ἀπατεῶν, **ἀγύρτης** ὁ ἀγείρων ἐλεημοσύνην, κυρ.
 ὁ ἐπαιτῶν ἱερεὺς ὁ ἀποσπῶν καὶ δολίως ἀπὸ τῶν πιστῶν φιλοδω-
 ρήματα (προβλ. τὰς Ἀθιγγανίδας), **ἀγύρτης**, **πλάνος**, **δέρομαι**, ἔδρα-
 κων, **δέδορκα**, βλέπω, ... **ἐν τοῖς κέρδεσιν** τοῦ ὁποίου ἡ ὄρασις λει-
 τουργεῖ μόνον ἐν τῷ κέρδει, **τέχνη** ἢ μαντικὴ.—390 400 **εἶ**
ἴστωρ. ἐνεσ. ἐφάνης, **σαφῆς** ἀψευδῆς, **ἡ κύων** ὡς παρ' ἡμῖν: ἡ
 σκύλλα, **ραψωδός** (ἢ συρράπτουσα ᾠδὰς) αἰνιγματοπλόκος, **τοῖσδε**
 διότι ὁ χορὸς ἐκπροσωπεῖ τὸν ὅλον λαόν, **ἐκλυτήριος** συντελεστι-
 κὸς πρὸς ἀπολύτρωσιν, **τοῦ ἐπιόντος** τοῦ τυχόντος διαβάτου, **διει-**
πεῖν νὰ ἐρμηνεύσῃ, **μαντεία** μαντικὴ τέχνη, **προφαίνομαι** ἀποδει-
 κνύομαι ἐνώπιον πάντων: **ἦν οὐ προφάνης οὐκ ἔχων γνωτὸν οὔτ'**
ἀπ' οἰωνῶν οὔτ' ἐκ θεῶν του, ὁ μῆδὲν εἰδὼς ἀνταπάντησις εἰς
 366-7, **παύω** ἀποστομώνω, **νῖν** τὴν Σφίγγα, **γνώμη κυρήσας** εὐ-
 στοχήσας (τοῦ ἀληθοῦς) διὰ τῆς εὐφυΐας μου, **δν** τοῦτον ὁμως, **δὴ**
 ἐνώπιον πάντων, ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ, **ἐκβαλεῖν** (τῶν θεόνων),
ταραστατῶ ἔχω θέσιν πλησίον.—403 1 **συντίθημι** πλέκω, σκευ-
 ωρῶ, **ἀγγελιατῶ** ἐκδιώκω τὸ ἄγος, τὸ μίasma τοῦ Λ., **ἐγnows** ἀν πα-
 θῶν τοιαῦτα, **οἷά περ φρονεῖς**: θὰ ἐλάμβανες ἐν καλὸν μάθημα,
 ἀφ' οὗ σὲ ἐσυγύριζον ἀναλόγως ἀκριβῶς τῶν φρονημάτων σου.—
 404-7 **μὲν** τοῦλάχιστον· τίς ὑπνοεῖται ἀντίθεσις; **δεῖ** ἔχει δι-
 τὴν σύντ., πρὸς γεν. καὶ πρὸς ἀπρμφ., **τὰ μαντεῖα** ὁ χρησμός.—

408-11 *τυραννῶ* εἶμαι βασιλεύς, *ἐξισωτέον* πρέπει νὰ ἐξιτωθῶ πρὸς σέ, *γούν γέ, τὸ ἀντιλέξαι* αἰτίατ. ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα νὰ δώσω ἴσην ἀπάντησιν, *τοῦδ' τοῦ ἴο' ἀντιλέξαι, δοῦλος σοί, Δοξίας* ὁ Ἄπ. ὡς δίδων δισημούς χρησμούς, *προστάτης* οἱ μέτοικοι ἐν Ἀθήναις κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Σ. ὤφριλον νὰ ἐκλέξωσι πολίτην τινὰ Ἀθηναῖον, τὸν *προστάτην, ἀντιπροσωπεύοντα* αὐτοὺς πρὸ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν δικαστηρίων καὶ *προστατεύοντα* τὰ συμφέροντά των· προβλ. παρὰ Ῥωμαίους τοὺς *patropos* καὶ *clientes*· ὁ *προστάτης* μετὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ προστατευόμενων ἐνεγράφετο ἐν τοῖς δημοσίοις πίναξιν· ὁ μὴ ἔχων *προστάτην* ἔφευγε *γραφὴν ἀπροστασίου* καὶ ἡ περιουσία του ἐδημεύετο· ὅθεν *προστάτου γράφομαι* γράφομαι ὡς προστατευόμενός τινος, διατελῶ ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τινός.—412-9 *καὶ* ἀντὶ ἀντιθέσεως: *σὺ καὶ δεδορκώς* (ἔχων ὑγιεῖς τοὺς ὀφθαλμούς), *ἵνα κακοῦ* 367, *ἐνθα* ποῦ (ἐν τῷ πατρικῷ οἴκῳ), *δτων ὦν* τινῶν, *νέρθε κ. ἐνερθε* κάτω (νέοτεροι γῆθόνιοι), ἐν τῷ Ἄιδῃ, *τοῖς σοῖσιν*...ἀντὶ: *τοῖς σοῖς αὐτοῦ τοῖς τε νέρθε* (τῷ πατρὶ) *καὶ τοῖς ἐπὶ γῆς ἄνω* (τῇ μητρὶ), Ἄρὰ Ἐρινύς, ἡ ἐκτελοῦσα τὰς ἀρὰς τῶν γονέων, *δεινόπους* ἔχουσα φοβεροὺς πόδας, μετὰ καταπληκτικῆς, ἀπαισίας ταχύτητος, *ἀμφιπλήξ* δίστομος, δίκεντρος, μαστιγώνουσα καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς καὶ ἀπὸ τῆς μητρός, *ἐλᾶ* μέλ. τοῦ *ελαίνειν*, *δρθά* μὲ ἀνοικτοὺς ὀφθαλμούς, φῶς, *σκότιον* αἰώνιον σκότος,—420-5 *ποῖος λιμὴν* ποῖα θάλασσα, *τάχα* ταχέως, *σύμφωνος σῆς βοῆς* ἀντηχῶν εἰς τοὺς θρήνους καὶ τὰς οἰμωγὰς σου, *ὅταν καταίσθη* ὅταν ἐννοήσης καλὰ καλὰ, *ὕμναιος* ἄ. γαμήλιον ἄσμα, γάμος, *δν* σύστ. ἀντικμ., διότι ὁ γάμος ἐκλαμβάνεται ὡς εἰσπλους εἰς λιμένα, *ἀνορμος* ὁ ἐστερημένος ὕρμον, ἐπικίνδυνος, ὀλέθριος, *δόμοις* ἐν τοῖς ἀνακτόροις (τοῦ πατρὸς σου), *εὐπλοίας τυχῶν* ἐπιτυχῶν εὐνοϊκῆν εὐκαιρίαν (τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος), *κακῶν* τῶν φρικωδῶν σχέσεων, αἵτινες προσέκωψαν ἐκεῖθεν, *ἂ ἐξισώσει*... τὰ ὅποια θὰ ταυτίσωσι σέ μὲ τὸν ἑαυτὸν σου καὶ θὰ σέ ἐξισώσωσι μὲ τὰ ἰδικά σου τέκνα· μέχρι τοῦδε ἐφαίνεται ὅτι ἄλλος εἶναι ὁ Οἶ. καὶ ἄλλο τὸ τέκνον τοῦ Α.· ἤδη θάποκαλυφθῇ ὅτι αὐτὸς οὗτος εἶναι ἀμφοτέρω· ὅθεν *σοὶ* πρὸς σέ, πρὸς ὅ,τι πράγματι εἶσαι, *τοῖς σοῖς τέκνοις* μέχρι τοῦδε ἐφαίνεται ὡς πατὴρ τῶν τέκνων του, ἰστάμενος μίαν βαθμίδα ὑπὲρ αὐτά· ἤδη θὰ εὐρεθῇ ἀδελφὸς τῶν τέκνων του, ἰστάμενος ἐν τῇ αὐτῇ βαθμίδι πρὸς αὐτά.—426-8 *πρὸς ταῦτα* 343, ἐνταῦθα: ἀπέναντι τῶν προφητειῶν τούτων, αἵτινες θὰ πληρωθῶσι μέχρι κεραίας, *προπηλακίζω* ὀλίτω κατὰ τινος βόρβορον, διασύρω, *τού-*

μόν στόμα τοὺς λόγους μου, ἐμέ, **οὐκ ἔστι** γὰρ οὐδεὶς βροτῶν, ὅστις, **ἐντρούβομαι** γίνομαι τρίψαλα, θρομματίζομαι, σαρώνομαι, **κάκιον** σοῦ.
 —429 32 **οὐκ εἰς ἄλεθρον** (ἔρρεις) δὲν πηγαίνεις νὰ χαθῆς, προβλ.
οὐκ εἰς κόρακας; **ῥάσσον** ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον (ἄπει), **πάλιν ἄ-**
πει, **ἄφορρος** (ἄφ ῥέω) ὁ πρὸς τὰ ὀπίσω ἐρχόμενος, κτηρ. ὀπίσω, πάλιν, **ἀποστραφείς** κάμων μεταβολὴν αὐτό, 432 οὐχὶ μόνον θὰ ἀπελ-
 θω, ἀλλ' οὐδὲ θὰ ἠρχόμην. —433-43 (ἐκάλεσα) **οὐ γὰρ...**, **ἐπεὶ** διότι
 ἄλλως, **σχολῆ** μετὰ δυσκολίας, οὐδέποτε, **στέλλομαι** μεταπέμπομαι,
ἔφνυμεν ἔσμεν, **τοιοιοῦδε** ἔπεξε. ἐκ τοῦ **μῶροι-ἔμφρονας**, ὡς σοὶ μὲν...,
γονεῦσι κατὰ τὴν κρίσιν τῶν γονέων, **ποιοῖσι** (γονεῦσι), **ἐκφύω**
 περὶ τοῦ πατρὸς: γεννῶ· τὸ ὅ δὲ δηλοῖ οὐ μόνον τὴν προᾶξιν τῆς γεν-
 νήσεως, ἀλλὰ καὶ τὴν διαρκῆ ἐντεῦθεν σχέσιν τῆς ὑπάρξεως, ὅθεν
 ἡ σημ. πρὸς κ.: ἔχει γεννήσει, εἶναι ὁ πατήρ μου, **φύσει σε** θάποκα-
 λύσει πόθεν ἐγεννήθης, θὰ δώσῃ τοὺς γονεῖς σου, **ὡς αἰνικτὰ** πόσον
 αἰνιγματώδη, **ἢ τύχη** ἢ τυχαία ἐπιτυχία (τῆς λύσεως τοῦ αἰνίγμα-
 τος), **οὐ μοι μέλει** δὲν μὲ μέλει ἂν ἢ τύχη ἐκείνη μὲ κατέστρεφεν,
 ἀρκεῖ ὅτι... —444 55 **ἄπειμι τοίνυν** ἀφ' οὗ ἔσφασας τὴν πόλιν,
 εἶμαι περιττός ἐδῶ καὶ κακὰ ἔκαμες νὰ μὲ καλέσῃς—ἄχ μαύρην
 σωτηρίαν ἔχεις κάμει τῆς πόλεως! **παῖς** ὁ ὑπηρέτης, **κομιζέτω** **δῆτα**
 μάλιστα νὰ σὲ πηγαίῃ, **ὀχλῶ** ἐνοχλῶ: διότι διὰ τῆς παρουσίας σου
 παρεμβάλλεις ἐνοχλητικὰ προσκόμματα (εἰς τὴν ἐκτέλεισιν τοῦ χρη-
 σμοῦ), **σεύομαι** ἀπέρχομαι ταχύς, ἢ μτχ. ὑποθ., **οὐ πλέον** ἦττον,
 οὐδαμῶς, **ἄπειμι** εἰπὼν ἐκεῖνα (τὸν φονέα), **ὧν' ἔνεκ'** (τελ.) ἦλθον,
δείσας εἰς τὸ εἰπῶν, **τὸ σὸν πρόσωπον** τὸ πρόσωπόν σου, ὡς παρ'
 ἡμῖν, **ὅπου** ὅπως 355, **οὐκ ἔοθ'** **ὅπου** οὐδαμῶς, **λέγω** 412, **τὸν**
ἄνδρα τοῦτον ὁ ἀνὴρ οὗτος, ἔλξ. ἐκ τοῦ **ὄν**, **ἀνακηρῦσσων** φ. δη-
 μοσιεύων προκηρῦξεις διὰ τὸν φ., (νῦν μὲν) **ξένος** μέτοικος (ὦν),
λόγῳ ὡς λέγουσι, κατὰ τὸ λέγειν τῶν ἀνθρώπων, **φανήσεται** ἀντί
φανησόμενος ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ **μέτοικος** (ὦν): θὰ παρουσιασθῆ, **ἐγ-**
γενῆς ἐντόπιος, **ξυμφορὰ** τὸ τυχερόν, καλὴ συντυχία, **ἐμπορεύσε-**
ται (πορεύσεται) **εἰς ξένην γαῖαν** προδεικνύς **ἑαυτῷ τὴν ὁδὸν**: διὰ
 τῆς ῥάβδου τοῦ δεικνύων (εὐρίσκων) τὸν δρόμον εἰς τὸν ἑαυτὸν
 του.—457-60 **ξυνὼν τοῖς παισὶ** ἐν ταῖς πρὸς τὰ τέκνα σχέ-
 σεσι, **ὁ αὐτὸς** φανήσεται ἀδελφὸς καὶ πατήρ, καὶ υἱὸς καὶ πόσις τῆς
 γυναίκος, ἔξ ἧς ἔφν, **ὁμοσπόρος τοῦ πατρὸς** ἐνεργ. στείρας μετὰ
 τοῦ πατρὸς εἰς τὴν αὐτὴν γυναῖκα, **ὁμόσπορος** παθ. 260.—460-2
εἴσω ἰὼν εἰσερχόμενος εἰς τὰ ἀνάκτορα, **φάσκειν** ἀντί πρστκτ.,
μαντικῇ μηδὲν φ. ὅτι ἀπὸ μαντικῆν δὲν ἐννοῶ οὐδὲν, 389.

311 ἄλλην μαντικῆς ὁδὸν ἱεροσκοπίαν, ἔμπυρα (λ. χ. παρεθρεῖτο τὸ σχῆμα τῆς φλογός· ἂν τὸ ἄκρον αὐτῆς, εἰς ὕψος ἀρθείσης, ἦτο λαμπρὸν καὶ λευκόν, τοῦτο ἐθεωρεῖτο αἴσιον, τὸναντίον ἂν ἀπέληγεν εἰς καπνὸν καὶ μελανίαν). **350** τῷ κηρύγματι ὅπερ ὁ Τ. θὰ ἔμαθεν ἢ παρὰ τῶν πομπῶν ἢ διὰ τῆς μαντικῆς του. **380** πλοῦτος κ. τυραννίς ὑπελαμβάνοντο ὡς τὰ μέγιστα τῶν ἀγαθῶν καὶ προκαλοῦσιν ἐνταῦθα κατὰ τὸν Οἰ. τὸν φθόνον τοῦ Κρ., ἐν ᾧ ἡ ὀξύνοια αὐτοῦ προκαλεῖ τὸν φθόνον τοῦ Τ.: ἄλλοι τέχνην ἐννοοῦσι τὴν βασιλικήν, ἣτις κατὰ τοὺς ἀρχαίους εἶναι ἢ βασιλὶς τῶν τεχνῶν Ξεν. Ἀπομ., IV 2, 11 *μεγιστης ἐφίεσαι τέχνης*: ἔστι γὰρ τῶν βασιλέων αὕτη καὶ καλεῖται βασιλική. **391** κῦων οἱ ἀρχαῖοι ἐκάλουν κύνας παντοῖα τέρατα φοβερά, ὡς τὴν Ὑδραν, Σκύλλαν, Ἐρινῦς, Ἀρπυίας. **418** Ἄρα Ἐρινύες εἶναι αἱ ψυχαί, τὰ φάσματα τῶν φονευθέντων, τὰ ὅποια καταδιώκουσι τὸν φονέα· ἐν Ἀθήναις ἐκαλοῦντο καὶ Ἀραί, καὶ ἀπὸ τούτων τὸ δικαστήριον τὸ δικάζον τοὺς φονεῖς ὠνομάσθη Ἀρειος Πάγος.— Ἀφ' οὗ ὁ Τ. γινώσκει τὰ πάντα διὰ τί ὁ Οἰδ. ἀνακοινοῖ εἰς αὐτὸν τὸν χρησμόν; Διὰ τί ὁ Τ. μέχρι σήμερον εἰσιώπα; διὰ τί δεχθεὶς τὴν πρόσκλησιν καὶ πάλιν δυσφορεῖ; Ὁ Τ. ἠθικὸς ἀντουργός! πῶς ἠθογραφεῖται ὁ Οἰ.; ἔπρεπεν ὁ Οἰ. νὰ πιστεύσῃ τὸν Τ.; ἐκ τίνος λ. ὑποπτέυει τὸν Κρ. καὶ διὰ τί; τίς ἡ κυρία γραμμὴ τοῦ ἠθους αὐτοῦ ἐν τῷ διαλόγῳ; ἦτο αὕτη χρήσιμος εἰς τὸν Σ.; Πῶς θὰ ἐξηγήσωμεν ὅτι αἱ βαρεῖαι τελευταῖαι προρρήσεις τοῦ Τ. μένουσιν ἄνευ ἀπαντήσεως τοῦ Οἰ.; Ἐπὶ τίνι ἀρετῇ ἐπαίρεται ὁ Οἰδ.; Πῶς διεγράφησαν οἱ δύο χαρακτῆρες; Τίς ἡ στάσις τοῦ Χ. καὶ διὰ τίνος οὗτος θὰ διελέγετο πρὸς τὸν Οἰδ.; Τὸ διαλογικὸν τμήμα 216-462 ὡς διαδραματιζόμενον μετὰ τὴν πάροδον (εἴσοδον) τοῦ Χ. πῶς θὰ ὀνομασθῇ; πῶς θὰ ἐκαλεῖτο κατὰ τὴν σειρὰν του ἐν σημερ. τραγωδία; ἐκ πόσων καὶ τίνων σκηνῶν ἀποτελεῖται; τί πάσχει ἢ πράξις ἐν αὐτῷ; τίς ἡ κρατοῦσα διάθεσις ἡμῶν;

463-512. 463-72 τίς ἐστὶν ἐκείνος, ὃν εἶπεν, πέτρα ὁ βράχος, ἡ Δελφίς ἢ Δελφική, θεσπιέπεια θ. ἐπίθ. ὡς ἕξ ἀ. θεσπιέπης, πρβλ. ἠδυέπεια, ἠριγένεια, ἀριέπεια, (θέσπις ἔπος) ἠλέγουσα θεόρητα, θεόπνευστα ἔπη, ἢ προφητικὴ, *τελέσανια* ἐκ τοῦ εἶπε, τὰ λεκτικὰ ἐνίοτε + κτηρ. μτχ., *ἄρρητ' ἄρρήτων* περὶ φρ. ὑπερθ. τὰ πλέον ἀκατονόμαστα, *ῶρα* (ἔστί), *νωμάω ᾧ* κινῶ, *πόδα ν.* παίρνω δρόμον, *φυγᾶ* φεύγοντα, *νιν* τὸν φονέα, ὑποκ. τοῦ *νωμᾶν*, *σθυναρώτερον* δυνατώτερα, ταχύτερα, πρβλ. τὸ ἡμέτερον *τρέχει δυνατά, ἀελλὰς*

κ. ἀελλόπους, ἀελλοδρομάς (ἄελλα-θύελλα) ταχὺς ὡς ἡ θύελλα (ἡ ἀστραπή), ἀστραπόπους, γενέτας ὁ υἱὸς (ὁ Ἄπ.), ἐπενθρόσκω (θροῖσκω πηδῶ, ἐφορμῶ, θοῦρος-ριος) ἐπελαύνω, ἐφορμῶ, πυρρὶ-στειροπαῖς εἰς τὸ ἐνοπλος, κῆρ θ. ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου, Κῆρες αἱ Ἐρινύες (Ἄραι) τοῦ Λαΐου, ἀναπλάκτης (ἀ(στ.)-ἀμπλακίσκω ἀποτυγχάνω) αἱ οὐδέποτε ἀστοχοῦσαι τοῦ σκοποῦ των, αἱ πλήττουσαι ἀσφαλῶς, ἐπιθ. διορ., δειναί κτηρ.—473-82 φάμα χρησμός, ἔλαμψε ἐφωτοβόλησε, διέχυσε τὸ λαμπερόν του φῶς, φανείσα προβαλὼν, νιφόεις χιονοσκεπής, Παργασοῦ ἀφαιρ. ἀπὸ τοῦ Π., ἰχνεύειν τελ. ἀπρφ. ἐκ τοῦ φάμα (χρησμός προστάσων), πάντα ἀρσ. ὑποκ. τοῦ ἀπρφ., ὁ ἄδηλος ὁ ἄγνωστος, ὁ ἄφαντος, ἀνδραδύναται νάνηκη καὶ εἰς τὸ πάντα καὶ εἰς τὸ ἄδηλον· ὁ γὰρ 474 διασαφεῖ πῶς ὁ Ἄπ. ἐπενθρόσκει· γὰρ 476 αἰτιολ. διὰ τί πάντα ἰχνεύειν, φοιτᾷ ὁ ἄδηλος ἀνήρ, ὑπ' ἀγρίαν ὕλαν εἰς τὰς κρύπτας ἀγρίων δασῶν, ἅτε ὡς, χηρεύων ζῶν κατὰ μόνας, μονάζων, μέλεος ὅ δυστυχῆς, μελέω ποδὶ μὲ τὰ δυστυχημένα πόδια του (ὡς αἰωνίως τρέχοντα), ἀπονοσφίζω (ἀπονόσφιν μακρὰν) ζητῶ νὰ ἀπομακρύνω τι ἀπ' ἐπάνω μου, νὰ ἐκφύγω, μαντεῖα τοὺς χρησμούς, μεσόμφαλος 2 ὁ εὐρισκόμενος ἐν μέσῳ ὡς ὀμφαλός, τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν μεσόμφαλον ὡς εὐρισκόμενον ἐν τῷ ὀμφαλῷ, ἐν τῷ κέντρῳ τῆς γῆς, μ. μαντεῖα τοὺς χρησμούς τοὺς πετῶντας ἐκ τοῦ κέντρου τῆς γῆς, τὰ δ' ἄλλ' οἱ χρησμοὶ αὐτοί, περιποιῶμαι περιπταμαι, ζῶντα ζωντανοί: ἄλλ' ὅσονδῆ τότε ζητῆ νὰ ἐκφύγη αὐτούς, ἐκεῖνοι ἀκοίμητοι (φωνάζοντες διαρκῶς τὴν φωνὴν τοῦ αἵματος) πάντοτε πτερυγίζουσι περὶ αὐτόν. †483-97 μὲν οὖν εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι, δεινὰ ταράσσει φοβερὰ πράγματα ἀνακινεῖ, φοβερούς διαλογισμούς ἐγείρει ἐν τῇ ψυχῇ μου, ἀποφάσκω ἀρνοῦμαι, ἀποφάσκοντα ἐπιδεικτικὰ ἀρνήσεως, οὔτε δοκοῦντα οὔτε ἀποφάσκονθ' τοὺς ὁποίους οὔτε νὰ πιστεύσω δύναμαι οὔτε νὰπορρῖψω, οἰωνοθέτας (-ης) ὁ καθορίζων τίνα πτηνὰ εἶναι οἰωνοί, οἰωνοσκόπος, πέτομαι ἐλλίσι πέτομαι, βαυκαλιζομαι μ' ἐλπίδας μόνον, ὄρων αἰτ., ἐνθάδε-ὀπίσω χρον. διότι δὲν βλέπω φῶς οὔτε ἐν τῷ παρόντι (ποῖος ἐκ τῶν δύο ἔχει δίκαιον) οὔτε ἐν τῷ παρελθόντι, τί νεῖκος φιλονικία, ἐκειτο ὑφίστατο, ἢ Λαβδακίδαις κυριολ. ἔδει: ἢ Λαΐφ, : ἢ τοῦ Λ. μὲ τὸν υἱὸν τοῦ Π. ἢ τοῦ υἱοῦ τοῦ Π. μὲ τὸν Λ., πάροιθεν πρότερον, πρὸς δευρ. (νείκους) ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ὀρμηθεῖς, συνελεῖα τοῦ ὁποῖου, βασάνω... δίδων εἰς αὐτὸ πίστιν ὡς εἰς ἀσφαλή ἀπόδειξιν, εἶμι μέλ. ἐν τελ. ἢ συμπ. ἀναφορ. προτ.: νὰ

ἐπέλθω, **φάτις** ἢ (καλή) φήμη, ὑπόληψις, **ἐπίδαμος-ιος** ἐπίδημος, ἔνδημος, ἐγχώριος, **Οιδιπόδα** γεν. δωρ., ὄμ. **Οιδιπόδαο** ὡς ἐξ ὄνομ.-ης; νὰ προσβάλλω τὴν παρὰ τῷ λαῷ κρατούσαν ἀγαθὴν περὶ τοῦ Οἰ. φήμην, **Δαρδαικίδαις** χαρ., **ἐπίκουρος** ἀδ. **θανάτων** γεν. ἀντικμ. διότι ὁ ἐκδικούμενος τὸν θάνατόν τινος παρίσταται ὡς βοηθὸς τούτου: ἐκδικητὴς τοῦ μυστηριώδους θανάτου. — **498-512** **ἀλλὰ** ἢ ἀντίθ. πρὸς τὸ **δεινὰ μὲν** 483: ἀλλὰ μόνον ὁ Ζ..., **ξυνετοὶ** (εἰσὶ) σοφοί, **εἰδότες** (εἰσὶ) ἴσασι, **ἀνδρῶν** ἀνθρώπων, διαίρ. ἐκ τοῦ **μάντις**, **πλέον φέρομαι** κυρ. ἀποκομίζω ἐκ τῶν ἀγώνων μείζον ἄθλον, ὑπερβάλλω, πρβλ. **τὰ πρῶτα φέρομαι**, **οἱ τὰ πρῶτα φερόμενοι**, **ἢ ἐγὼ** ὡς παράδειγμα κοινοῦ ἀνθρώπου ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς θεοὺς: ὅτι ὅμως ἐκ τῶν ἀνθρώπων ὁ μάντις εἶναι ἀνώτερος (εἰς τὴν γνῶσιν τῶν μυστηρίων) ἀπὸ ἑνα ἄλλον κοινὸν θνητὸν π. χ. ἀπὸ ἐμέ, τὸ τοιοῦτον εἶναι ἐσφαλμένον, **παραμείβω** παρέρχομαι, προσπερνῶ, ὑπερβάλλω, **σοφία** ὄργ., **κατάφημι** παραδέχομαι, ἐπιδοκιμάζω, **ἔπος** οἱ λόγοι, ἢ μαντεία, ἐκ τούτου **μεμφομένων** τῶν θελόντων νὰ στιγματίσωσι τὸν Οἰ., τοῦ Τ., **ὄρθον** κτηρ. τοῦ νοουμένου ἔπος αὐτῶν: πρὶν ἰδῶ αὐτοὺς ἐπαληθεύοντας· διὰ τοῦ **ἀλλ' οὐ ποτ'** ἐπαναλαμβάνεται τὸ **ἀλλ' ὁ μὲν** 408 καὶ ἡ κατ' ἔννοιαν ἀντίθεσις πρὸς τὸ **δεινὰ μὲν** 483: **γὰρ** αἰτ., **κόρα** ἢ Σφίγξ, **ἐπ' αὐτῷ** ἐναντίον αὐτοῦ, τοῦ Οἰ., **φανερὰ** κτηρ. ἐνώπιον πάντων, **ᾤφθη** παρουσιάσθη, εὐρέθη, **βασάνω** ἐκ τῆς δοκιμασίας ταύτης, ἐκ τῶν ἐξετάσεων, ἃς ὑπέστη πρὸ τῆς Σφ., εὐρέθη, **ἡδύπολις** εὐχάριστος εἰς τὴν πόλιν, **τῷ** διὰ ταῦτα, ὅθεν, **ὀφλισκάνω** **κακίαν** θεωροῦμαι, χαρακτηρίζομαι κακός, **ἀπ' ἐμᾶς φρενὸς** κατὰ τὴν ἰδικήν μου γνώμην.

463 **Δελφίς πέτρα** οἱ Δελφοὶ ἦσαν ἐκτισμένοι ἐπὶ κωνοειδοῦς ἀποφυσίδος τοῦ Παρνασσοῦ, ἄνωθεν τῶν ὁποίων ἐπεκρέμαντο αἱ ἀπόκρημνοι Φαιδριάδες πέτραι· παρὰ τοὺς Δελφοὺς ΝΔ ἔκειτο τὸ μαντεῖον, ὅπερ δηλοῦται διὰ τῆς **Δελφίδος πέτρας**. **470** ὁ **Διὸς γενέτας** ἐπειδὴ ὁ Ἄπ. εἶναι ὁ ἑρμηνεὺς τῶν βουλῶν τοῦ πατρὸς Διός, ἃς ἐξαγγέλλει διὰ τῶν χρησμῶν, ἔχει τὸ διαφέρον νὰ καταστήσῃ σεβαστοὺς τοὺς χρησμοὺς τούτους· ὅθεν ὀπλισμένος διὰ τῶν ἀστραπῶν τοῦ ἀστεροπητοῦ πατρὸς ζητεῖ νὰ κολάσῃ τοὺς διαταράττοντας τοὺς φυσικοὺς καὶ ἠθικοὺς νόμους καὶ ὡς ὁ πατὴρ ἐκεραύνωσε τοὺς Τιτᾶνας καὶ Γίγαντας, οὕτω καὶ αὐτὸς ἐκεραύνωσε τοὺς Φλεγύας ἐλθόντας πρὸς σύλησιν τοῦ μαντείου, τοὺς Πέρσας τοῦ Ξέρξου καὶ τοὺς Γαλάτας τοῦ Βρέννου. **472** **Κῆρες** εἶναι κυρ.

αἱ ψυχαὶ τῶν ἀποθανόντων, αἱ ζητοῦσαι ἐκδίκησιν, αἱ Ἑρινύες, εἶναι αἰμοῖραι τοῦ βιαίου θανάτου· αἱ Ἑρινύες παρίστανται ὡς ἐκτελεστικά ὄργανα τῆς θείας δικαιοσύνης, ὡς καὶ ἡ Ἄτη. 480 *μεσόμφαλα* οἱ ἀρχαῖοι πιστεύοντες ὅτι τὸ μαντεῖον τῶν Δ. ἔκειτο οὐ μόνον ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τῆς οἰκουμένης πάσης, ἐκάλεσαν αὐτὸ *γῆς ὀμφαλόν*· κατὰ τοὺς μύθους ὁ Ζεὺς πρὸς καθορισμὸν τοῦ κέντρου τῆς γῆς ἐξαπέλυσεν ἀπὸ τῶν ἀνατολικῶν καὶ δυτικῶν ἐσχατιῶν τῆς γῆς δύο ἀετούς, οἵτινες πετώντες ἐξ ἀντιθέτου συνηντήθησαν ἐν Δελφοῖς καὶ τὴν θέσιν ἐδείκνυε σῆμα λευκοῦ μάρμαρου, καλούμενον ὀμφαλός· μέχρι τοῦ Φωκικοῦ πολέμου ὑπῆρχον ἀμφοτέρωθεν τοῦ λίθου δύο χρυσοὶ ἀετοί, συληθέντες ὑπὸ τῶν Φωκέων. Ὁ λίθος ἔκειτο ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἄπ. παρὰ τὸν βωμόν, ἔχων σχῆμα κολούρου κώνου καὶ ἴσως διὰ τοῦτο ὑπελαμβάνετο τὸ πρῶτον ὡς ὁ ὀμφαλός τῆς Γῆς· ἀλλ' ἤδη ἀπ' ἀρχαίων χρόνων ἐλήφθη ὡς ὁ ὀμφαλός (κέντρον) τῆς γῆς. 507 *ἐπ' αὐτῷ* ἡ Σφιγξ κυρίως ἐπῆλθε κατὰ τῶν Θηβῶν, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς παρερχόμενος πρὸ αὐτῆς ἐκαλεῖτο νὰ λύσῃ τὸ αἶνιγμα, ὁ κίνδυνος ἐστρέφετο καὶ κατ' αὐτοῦ.—*Τί ψάλλει ὁ Χ.* ; *Τὸ χορικὸν εἶναι ἠγαστρομένον πρὸς τὴν προᾶξιν* ; *ὑπὲρ τίνος τόσσεται ὁ Χ.* ; *πῶς φαίνεται ἡ δικαιολογία του* ; *τίνα συναισθήματα κρατοῦσιν ἐν αὐτῷ* ; *τίνα ἄλλον σκοπὸν πληροῦσι τὰ χορικά διὰ τῆς μουσικῆς καὶ τῆς ὀρχήσεώς των* ; *Πῶς καλεῖται τὸ α'.* *μετὰ τὴν Πάροδον χορικόν, ὅπερ ψάλλει ὁ Χ. ἔχων καταλάβει θέσιν ἐν τῇ ὀρχήστρῃ* ;

513-630. 513 9 *ἄνδρες πολῖται ἀγαπητοὶ συμπολίται, πεπυσμένος αἷτ., ἔπη* πράγματα, *ἀτλητῶ* (ἀτλητος ὁ μὴ δυνάμενος νὰ ὑποφέρῃ) *δὲν δύνάμαινὰ ὑποφέρω, δυσανασχετῶ, (τι) φέρον ἐς β.* βλάβερὸν τι, *οὐ μοι πόθος* (ἐστί), *μακρᾶίων* μακροχρόνιος, μακρός, *τοῦ* τὸ ἄρθρον, *διότι* τοῦτον ὄνειροπολοῦσι πάντες οἱ ἄνθρωποι, *βάξις θ.* (βάζω) λόγος, φήμη (κακή), κατηγορία, *φέρω β.* διατελῶ ὑπὸ τὸ βάρος τῆς δυσφημίας.—519-22 *τοῦ λόγου* ὑποκ. ἐκ τοῦ *ζημία* : *διότι* δὲν εἶναι μικρὰ ἡ *ζημία*, τὴν ὁποίαν μοὶ ἐπιφέρει ὁ λόγος οὗτος, ἀλλὰ *μεγίστη*· ἀντὶ τοῦ *ἐς μέγιστον* ἀνεμένομεν *ἐς πολλαπλοῦν* ἢ *πολλαπλάσιον*, ἀλλὰ ἐπειδὴ τὸ *ἀπλοῦν* μικρόν, ἐντεῦθεν τὸ *μέγιστον*.—523-31 *ἦλθε* ἠκούσθη, ἐξεφράσθη, *μὲν δὴ* ἀλήθεια ναί, *τάχα* ἴσως, *βιασθὲν ἂν* ὁ ἐβιάσθη ἂν, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξεβιάσθη, *προεκλήθη* ἀκουσίως, *ὀργῇ* ἐκ στιγμιαίας παραφορᾶς, *ἢ γνώμη φρενῶν* ἢ ἐξ ἐσωτερικῆς πεποιθήσεως, *ἐφάνθη* εἶδε τὸ φῶς, ἐξεφράσθη, *τοῦπος* ὁ λόγος ὅτι..., *γνώμαι* συμβουλαί, εἰσηγήσεις, *τοὺς*

λόγους τὸ ἄρθρ. τοὺς λόγους, οὕς πράγματι εἶπεν ὁ Τ., **ψευδεῖς** κτηρ., **ἠὺδατο** παθ., **τίνοι γνώμη** μὲ ποῖον νόημα, πνεῦμα, **ἐπίκλημα** κατηγορία, ὑποκ., **ἐξ ὀρθῶν δμμάτων** μὲ σηκωμένους, ἀτενεῖς ὀφθαλμούς, χωρὶς νὰ ἔχη καταβιάσει τὰ βλέμματά του ἀπὸ ἐντροπήν ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος τὸ ἔλεγε, **καὶ ἐξ ὀρθῆς φρενός** καὶ μὲ ὑγιᾶ νοῦν, καὶ ἦτο εἰς τὰ καλά του—καὶ μὲ καρδίαν μὴ αἰσθανομένην κλονισμούς, τύψιν συνειδήσεως, **οὐχ ὀρῶ** δὲν δύναμαι νὰ βλέπω μέσα εἰς τὰς πράξεις τοῦ ἡγεμόνος, **ὄδε** ἰδοῦ. — **532-42 οὔτος σὺ** ἔ, βρὲ σύ, **τόλμα** ἀναίδεια, **πρόσωπον τόλμης** γεν. περιεχομένου: ἀλήθεια ἔχεις τόσον δὰ ἀναιδῆς πρόσωπον, ὥδε ἀναιδῆς εἶ, **τοῦδε** ἐμοῦ, **ἐμφανῶς** ὀλοφάνερα, **ἐναργῆς** ὀλοφάνερος, **φῆρε** παρακελ., **ὡς οὐ γνωριοῖμι** ὅτι δὲν θὰ ἀνακαλύψω, ἢ εἶδ. πρότ. ἔκ τινος μετοχῆς λεκτικῆς ἢ δοξαστικῆς, νοουμένης κατ' ἀναλογίαν τοῦ **ιδῶν**: ἐλπίσας, **ὑπολαβῶν**, **προσέρπω** πλησιάζω ἔρπων, ὡς οἱ ὄφεις: ὅτι τὸ ἔργον σου ἤρχετο ὑπούλως κατ' ἐπάνω μου, **ἀλεξοίμην** 171 μέλ., **μαθῶν** εἰ μάθοιμι, ἀντιληφθεῖς ἢ ἀ'. εἶδ. πρότ. διασαφῆι τὸ **μωρίαν**, ἢ β'. τὸ **δειλίαν**, **ἄνευ τε π.** ἄνευ πλούτου τε, **φίλοι** πολιτικοὶ φίλοι, **θηρῶ** ἐπιδιώκω, **ὃ** εἰς τὸ **τυραννίδα**: τοῦθ' ὅπερ, **ἀλίσκεται** συλλαμβάνεται, ἀποκτᾶται, **πλήθει** διὰ μεγάλου ἀριθμοῦ πολιτ. φίλων. — **543-52 οἶσθ' ὡς πόησον** ἢ προσκτ. διὰ τὴν φύσιν αὐτῆς τίθεται μόνον ἐν εὐθεῖ λόγῳ, ἐν ᾧ ἐνταῦθα ἐμβάλλεται κατ' ἀόρ. ἐν πλαγίῳ ἀντί: **οἶσθα ὡς** (ὃ) **δεῖ σε ποιεῖν**; καθιστῶσα αὐτῷ τὸν λόγον ζωηρότερον τοῦτο συμβαίνει μόνον παρὰ ποιηταῖς ἐπὶ τοῦ **οἶσθα**, ὅταν παρέχεται συμβουλή: γνωρίζεις τί πρέπει νὰ πράξης; **ἀντι τῶν** ἀπέναντι τῶν, **ἀντάκουσον** ἀκούσον εἰς ἀπάντησιν, **αὐτὸς** μόνος σου, **μαθῶν** ἀφ' οὗ πρῶτον ἀκούσης, **λέγειν** (μέν) **δεινός** (εἶ), **κακός** ἀδέξιος, ἀντίθ. τοῦ **δεινός**, **μανθάνειν** ἀκούειν, **δυσμενῆς** κακόβουλος, **βαρὺς** ἀπεχθής, ἀντιπαθητικός, **ὡς ἔρῶ** πῶς θὰ διασαφήσω, **τοῦτ' αὐτὸ** ὅτι ἔχω διαγνωσθῆ ἔχθρός σου, **ὄπως** πλ. ἔρ., **τοὶ** βέβαια, **αὐθαδία** ποιητ. ἀντι αὐθάδεια, ἰσχυρογνωμοσύνη, **τοῦ νοῦ χωρὶς** (οὔσαν) μὴ καθοδηγουμένην ὑπὸ τοῦ νοῦ, **κτιῆμά τι** πολύτιμον κτιῆμα, **ὑπέχω δίκην** δίδωμι δίκην, **τὴν δίκην** τὴν προσήκουσαν, τὴν ἐπαξίαν.—**553 69 ξύμι φημι** συμφωνῶ, **ἐνδिका** ὀρθά, ἀληθῆ, κτηρ.: ὅτι ταῦτα, τὰ ὅποια ἔχεις εἰπεῖ, εἶναι ὀρθά, ὅτι ὁ κακουργῶν κατὰ συγγενοῦς πρόβει νὰ τιμωρῆται, δὲ ἀλλά, **ὁποῖον** κτηρ. ποῖον εἶναι τὸ πάθημα, τὸ ὁποῖον ἰσχυρίζεσαι ὅτι ἔπαθες ἀπὸ ἐμέ, **πέμψασθαι** πέμψαι, ὑποκ. **μέ**, ὁ

Σ. ἀγαπῆ τὰ μέσα, **σεμνόμανις** σοβαρὸς (!) (τί λόγος!) μάντις, μετὰς πομπώδεις μαντείας, **τῷ βουλευματι** ἀναφ., ὁ αὐτὸς εἰμι **τῷ β.** ἐμμένω εἰς τὸ β., ὁ Δ. (ἔρρει ἀφανίζεται 560), 556 ὁ Κρ. διέκοψε, ἔρρει ἴστορ. ἐνεστ., **θανάσιμον χεῖρωμα** βίαιος θάνατος, **παλαιὸς** ὁ ἀπὸ πολλοῦ ἀρχίσας καὶ εἰς πολὺ ἐκτεινόμενος, μακρός: θὰ εἶναι πολὺς, πάρα πολὺς καιρὸς ἔκτοτε, ἐὰν ὑπολογίσωμεν αὐτόν, **εἰμι ἐν τινι** ἀσχολοῦμαι περὶ τι, μετέρχομαί τι, **τότε** ὅτε ἐφονεύθη ὁ Δ., **σοφός γε** καὶ σοφός, **ὁμοίως** ὅπως καὶ σήμερον, **ἐμνήσατο**, ἀττ. πεξ. **ἐμνήσθη**, ἔκαμε μνεῖαν τινά, **οὐκουν** ἐν πάσῃ περιπτώσει δέν, **οὐδαμοῦ ἐμνήσατο** σοῦ, ἐμοῦ γ' ἐστῶτος πέλας: ἐπὶ παρουσίᾳ ἐμοῦ τοῦλάχιστον, **τοῦ θανόντος** ἀφαιρ. λαμβάνοντες ἀφορμὴν ἐκ τοῦ φονευθέντος, **παρέσχομεν** ὅπως ὠφείλομεν, ὅπως ἀπητέιτο ἀφ' ἡμῶν, **κοῦκ** ἀλλ' οὐκ, **ἠκούσαμεν** διαφωτιστικόν τι ἀπὸ τῶν ἐξετασθέντων: ἀνεμένομεν μᾶλλον **εὔρομεν** οὗτος ὁ σοφὸς αὐτὸς ὁ κύριος μετὰ τὴν μεγάλην του σοφίαν, **τάδε** τίνα; **ἐφ' οἷς μὴ φρονῶ** δι' ὅσα δέν γνωρίζω, **φιλῶ** μετ' ἀπομφ. συνηθίζω. **570-3 τὸ σὸν δέ γ'** ἀλλὰ τὸ ἰδικόν σου τοῦλάχιστον μέρος, τὸ ὁποῖον ἔχεις παίζει εἰς τὴν ἱστορίαν αὐτήν, **εὔφρονῶν** διότι τὸ γνωρίζεις πολὺ καλὰ, **ὀθούνεκα** ὅτι εἶδ., **ξυνέρχομαι** συνεννοοῦμαι, **διαφθοραὶ** φόνος, **Δαῖτου** ἀντκμ., **τὰς ἐμὰς δ.** ὡς εἶπε περὶ ἐμοῦ: δέν θὰ ὠμίλει περὶ τοῦ φόνου τοῦ Δ. ὡς περὶ φόνου ἰδικοῦ μου.—**574-600 δικαίῳ** κρίνω δίκαιον, ἔχω τὸ δικαίωμα, **ταῦθ'** τὰ αὐτά, δέν ἀναφέρεται εἰς τὸ περιεχόμενον τῆς ἀνακρίσεως, ἀλλ' εἰς τὸν τρόπον αὐτῆς: κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅπως ἀκριβῶς, ἐν τῇ αὐτῇ κανονικῇ τάξει, **ἐκμάνθανε** (μετὰ τὸ **μαθεῖν**) μάνθανε καὶ παραμάνθανε, **δὴ** προφανῶς, **άλώσομαι** θὰ φωραθῶ, **γῆμας ἔχεις** ὁ περιφρ. πρκμ. συνηθῆς τοῖς Ἀττικοῖς (σχῆμα Ἀττικόν) δηλοῖ διάρκειαν ἐνεργείας ἢ καταστάσεως ὡς ἐνταῦθα, πρβλ. τὰ λατ. cognitum, dictum... habeo, **ἀνιστορῶ** ἐρωτῶ, **ἀρχεῖς** δὲ γῆς, **ταῦτὰ ἐκεῖνη** ἔχων τὰ αὐτὰ προνόμια πρὸς ἐκείνην, **ἴσον νέμων** (αὐτῇ) ἐπεξ., **ἂν ἂ ἂν, ἂ ἂν ἢ θέλουσα,** **κομίζεται** λαμβάνει, **ἐμοῦ** ἀφαιρ. παρ' ἐμοῦ, **σφῶν** δοτ.δυϊκ. β' πρσσ. πρσσωπικ. ἀντων., **γὰρ** αἰτιολ. ὡς συνηθῶς ἐν τοῖς διαλόγοις παραλειφθεῖσαν πρότασιν: βέβαια! εἶναι ὠραῖον αὐτό, τὸ ὁποῖον λέγεις: διότι ἐν τούτῳ ἀκριβῶς γίνεται ὀλοφάνερρον ὅτι εἶσαι καὶ ἄπιστος φίλος: διότι, ἐν ᾧ τιμᾶσαι ἐξ ἴσου μετ' ἡμᾶς, ἐπιβουλεύεσαι τὴν βασιλείαν, **δίδωμι ἐμαυτῷ λόγον** ἀναλογίζομαι κατ' ἐμαυτόν, τὰ κατ' ἐμέ, ὡς ἐγὼ σκέπτομαι καὶ βασανίζω τὸ πρᾶγμα, **εἰ δοκεῖς ἐλέσθαι ἂν** τιν' ἀρχεῖν ξὺν φόβοις μᾶλλον ἢ (ἀρχεῖν) **εὔδοτα** τροπ., **ἄτρεστος**

(ἀστ.)-τρέω φοβοῦμαι) ἄφοβος κτγρ., ἐνταῦθα ἔχει τὴν ἔννοιαν τοῦ
 δημρ. ἀτρέμας ἤσυχος, εἰ ἔξει ὑπόθ. τῆς ἀποδ. ἐέλσθαι ἄν: ἐάν
 πρόκειται νὰ ἔχη, αὐτ᾽ αὐτά, ἐγὼ μὲν ἐγὼ τοῦλάχιστον, οὐτ᾽ ἐγὼ
 ἡμείρων ἔφην μᾶλλον αὐτὸς τύραννος εἶναι ἢ (β' ὄρ. συγκ.) τύραννα
 δρᾶν (παρὰ νὰ ἔχω εἰς χειρὰς μου βασιλικὴν ἐξουσίαν) οὐτ' ἄλλος,
 φέρω φέρομαι, λαμβάνω, καὶ ἄκων ἵνα μὴ προκαλέσῃ δυσσαρσεκείας
 καὶ στάσεις, τυραννίς ἔφην ἐμοὶ ἔχειν (κατὰ τι) ἠδίων ἀρχῆς καὶ
 δυναστείας ἀλύπου, ἠπατημένος (ἐν ταῖς ιδέαις μου) ἀνόητος,
 τὰ σὺν κέρδει καλὰ τὰ τιμητικὰ μὲν, ἀλλὰ καὶ ἐπικερδῆ, πᾶσι
 χαίρω (πᾶς με χαίρειν λέγει) ἐκ μέρους πάντων ἀκούω τὸ χαῖρε,
 χαιρετίζομαι παρὰ πάντων, ἀσπάζομαι φιλοφρόνως χαιρετίζω, ὑπο-
 κλίνομαι, σέθεν σοῦ, ἐκκαλοῦσι με φωνάζουσιν ἔξω, παρακαλοῦσι
 νὰ ἐξέλθω (ἵνα ἀκούσω τὰς ἐπιθυμίας των καὶ ἔλθω πρὸς σέ), τὸ
 τυχεῖν ἐπιτυχεῖν, ἢ πραγματοποίησις τῶν πόθων των, ἐνι ἔνεστι,
 ἔγκειται, ἐξαρτᾶται, ἐνταῦθα ἐν τῷ ἐκκαλεῖν με, ἐν τῇ ἰδικῇ μου
 μεσολαβήσει, πᾶν κτγρ., αὐτοῖσι κατὰ τὴν κρίσιν των, κείνα τὴν
 ἀρχὴν μετὰ τῶν ἀνησύχων καὶ ἐμφοβῶν μεριμνῶν της, ἦν καλεῖ διὰ
 τοῦ κείνα, διότι τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἔμεινε πάντοτε μακρὰν τῶν σκέ-
 ψεῶν του, τάδε τὴν παροῦσαν ζηλευτὴν θέσιν μου, νοῦς καλῶς
 φρονῶν νοῦς, ὅστις ὑπολογίζει τὰ πράγματα ψυχραίμως καὶ ὑγιῶς
 (ὅπως π. γ. ἐγώ), δὲν δύναται νὰ γίνῃ κακός, νὰ ἐκτροχιασθῇ εἰς
 μοχθηρὰ ἐπιχειρήματα. — 600-2 τῆσδε τῆς γνώμης τῶν ἰδεῶν
 αὐτῶν, τὰς ὁποίας τώρα μοὶ ὑποβάλλεις (ὥστε κείν' ἂν λάβοιμι
 ἀφεις τάδε), ἀρχομανθῆς, οὐτ' ἂν τλαίην (δρᾶν ἢ δρῶν ἐκ τοῦ δρῶν-
 τος): οὔτε ἠθέλε βασιτάξει ἢ ψυχὴ μου, ἠθέλον τολμήσει νὰ ἐπιχει-
 ρήσω τοιοῦτόν τι, νὰ ἄρω χεῖρας κατὰ τοῦ βασιλέως, τὸ ἂν δῖς,
 μετ' ἄλλου δρῶντος ἐκ συστάσεως, ἐν συμπράξει μετ' ἄλλου. —
 603-7 ἔλεγχον προεξαγγ. παράθ. εἰς τὴν ἐξῆς πρότασιν: εἰς ἐξέ-
 λεξιν τῶν λόγων μου τούτων, Πυθῶ 152, χρῆω-ῶ δίδω χρησμόν,
 χρῶμαι τῷ μαντεῖῳ συμβουλευόμεναι τὸ μαντεῖον, τὰ χρησθέντα
 τὸν δοθέντα χρησμόν, πρόληψ., σαφῶς εἰλικρινῶς, ἀδόλως, τοῦτ.
 ἄλλο ἀντὶ τοῦτο δέ, βουλευσάντα κοινῇ σχεδιάσαντα ἐκ συστά-
 σεως, τερασκόπος κ. τερατοσκόπος (τέρατα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ση-
 μεῖα) μάντις, λαβῶν εἰς τὸ κτάνης: ἀφ' οὗ μὲ πιάσῃς ἢ ἀντίθ.
 πρὸς τὸν ζ. 584 τοῦτο πρῶτον ὑπάρχει κατ' ἔννοιαν ἐν 601-2,
 ὅπου ὁ ζ. 601 ἀνακεφαλαιοῖ τὸ ἐκτεθὲν α' μέρος. — 608-16
 γνώμη ἀδήλω ἐπὶ τῇ βάσει ὑπονοίας ἀορίστου, αἰτιῶ πρστκτ.,
 χωρὶς χωρὶς νὰ ἐρωτήσῃς ἄλλους ἢ τὸν θεόν, μονομερῶς, αὐθαι-

ρέτως, νομίζεις τινά, μάτην ἀνεξετάστως, εἰς τὰ τυφλά, ἐκβαλεῖν
 σημ. ἀπώλειαν, καὶ μετὰ λ. ἰσότητος, ὁμοιότητος, ἔχει ὁμοιοματι-
 κὴν σημασίαν: ὡς καὶ τὴν, πρὸς τὴν ἀπώλειαν τῆς, βίωτος ἢ ζωὴ, ὁ
 παρ' αὐτῷ βίωτος ἢ ἰδία ζωὴ (ἢν φαντάζεται ὡς σύντροφον τοῦ
 ἀνθρώπου), φιλεῖ τὸ ὑποκ. νοεῖται ἐκ τοῦ τινά, ὑποκ. τοῦ ἐκβαλεῖν, ἢ
 ἐκ τοῦ εαυτῷ: ὁ ἐκβάλλων, οὗτος, ἐν χρόνῳ μὲ καιρόν, τάδε τὴν καθ'
 ὄλου στάσιν μου ἀπέναντί σου, χρόνος (μακρὸς ἐκ ἀντιθέσει πρὸς
 τί;), δίκαιον εὐθύν.—616-21 εὐλαβουμένῳ δοτ. ἀναφ.: ὠμίλησεν
 ὥραϊα ὡς πρὸς ἐκεῖνον (κατὰ τὴν κρίσιν ἐκεῖνου), ὅστις προφυλάσσεται
 μήπως ὑποπέσῃ εἰς ὀλίσθημα, ὡς πρὸς πάντα βαίνοντα περιεσκεμμέ-
 νως, φρονεῖν εἰς τὸ ταχεῖς κ. ἀσφαλεῖς: διότι οἱ ταχεῖς ἐν τῇ ἀποφά-
 σει δὲν εἶναι ἀσφαλεῖς κατὰ τὰς σκέψεις, δὲν εἶναι ἀναμάρτητοι, οὐπι-
 βουλεύων ὁ καθ' ἡμῶν συνωμοτῶν, ὑποκ., λάθρα ὑπούλως, πρὸς τὸ
 χωρῆ (καθ' ἡμῶν), ταχύς τις μετὰ μεγάλης ταχυτητος, κτηρ., πάλιν ἐν
 ἐναντία διευθύνσει, βουλεύειν πάλιν ἀντιβουλεύειν, νὰ λαμβάνω
 τὰ μυντικά μέτρα, ἡσυχάζων ἀδρανῶν, τὰ τοῦδε τὰ σχέδια τοῦ κυ-
 ρίου ἐδῶ, πεπραγμένα ἔσται θὰ ἔχωσι πραγματοποιηθῆ, τὰ μὰ δ'..,
 τὰ δὲ ἰδικά μου (ἀμυντικά μέτρα) θὰ ἔχωσιν ἀποτύχει, ἐγὼ δὲ θὰ τρώ-
 γω τὴν χυλόπηγταν.—622-30 ἤκιστα οὐδαμῶς, θνήσκειν παθ.,
 (θανοῦμαι) ὅταν προδείξῃς οἷός ἐστιν ὁ ἐμὸς πρὸς σὲ φθόνος
 (382...), θὰ φονευθῶ, ἀφ' οὗ ὅμως πρὸ τοῦ θανάτου μου ἀποδείξῃς
 ποία εἶναι ἡ δῆθεν ἐπιβουλή καὶ ὁ φθόνος μου πρὸς τὴν βασιλείαν
 σου, ὡς αἰτιολ. ὑποκ., λέγεις τοῦτο (ὅτι δὲν ἐννοεῖς νὰ φονευθῆς
 πρὶν...), διότι σκοπεύεις, προτίθεσαι νὰ μὴ ὑποκύψῃς, πιστεύειν
 πειθαρχεῖν, ὑπακούειν, (δὲν θὰ ὑποκύψω) οὐ γάρ, τὸ γοῦν ἐμόν
 (εὐ φρονῶ) τοῦλάχιστον περὶ τῶν συμφερόντων μου σκέπτομαι ὀρ-
 θῶς, δεῖ εὐ φρονεῖν σε κἀμόν καὶ τὸ ἐμόν, καὶ περὶ τοῦ ἰδικοῦ μου,
 ἔφυς κακὸς εἶσαι κακὴ φύσις, εἰ δὲ ξυνιεῖς μηδέν; ἐὰν δὲ δὲν
 ἀντιλαμβάνεσαι καθόλου τὰ πράγματα, ἀλλὰ ἐὰν πλανᾶσαι; ἀρκεῖον
 παθ. δεῖ σε ἄρχεσθαι, ὑπακούειν, κακῶς ἄρχοντος γεν. ἀπόλ. ὅταν
 τις (σὺ) ἄρχῃ κακῶς, κἀμοὶ π. μέτεσει καὶ ἐγὼ εἶμαι πολίτης.

631-97. 631-3 τήνδε ἰδοῦ, στείχω βαδίζω, ἔρχο-
 μαι, καιρίαν εἰς κατάλληλον στιγμήν, χρεῶν (ἔστι) χοή, εὐ
 θέσθαι νὰ διευθετήσετε, παρεσιῶς παρόν.—634-8 ἐπαίρο-
 μαι ἐγείρω, ἀνάπτω, στήνω, γλώσσης στάσις λογομαχία, ἄβου-
 λος ἀπερίσκεπτος, κινῶ ἀνακινῶ, ἴδια κακὰ ἀτομικά, προσω-
 πικὰ πάθη, νοσοῦσης εἰς τὸ κινουῦντες, εἰ εἶμι, μέλλ., τὸ β'. πρόσ.
 μέλλ. ὄριστ. ἐν ἐρωτήσει ἀποφατικῶς κεῖται ἀντὶ ἐγγύονου προστα-

γῆς, *εἰς μέγα ἄλγος φέρω* δίδω πολὺ ὀδυνηρὰς διαστάσεις, τὸ *μηδὲν* ἐν μηδαμινὸν ζήτημα, τὸ οὐ νοητέον καὶ εἰς τὴν β'. ἐρωτ., τὸ *οὐ μὴ* μετὰ μέλλ. ὄρ. ἐν ἐρωτ. ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἔντονον ἀπαγόρευ-
 σιν : *μὴ ἐνέγκητε*.—639-43 *δμαιο* συγγενῆς ἕξ αἵματος, συνήθως ἀδελφὸς ἢ ἀδελφή, *δικαιῶ* β, 570 *ἀποκρίνας* ἀφ' οὗ ἀποχωρίση, ἐκλέξη ἐκ δύο κακῶν (τὸ ἐν), *εἴληφα* ἔχω συλλάβει αὐτὸν ἐπ' αὐτοφώρῳ, *τοῦμόν σῶμα* ἐμέ, *σὺν τέχνῃ κακῇ* με ἀθέμιτα τεχνάσματα.—
 644-8 *δναίμην* μ. ἄορ. τοῦ *δνίναμαι*, ὠφελοῦμαι, συνήθως ἐν εὐχαίς μετὰ γεν. *δναίμην τῶν τέκνων* εἴθε νὰ χαρῶ τὰ τέκνα, *μὴ δναίμην* (τοῦ βίου) νὲ μὴ χαρῶ τὴν ζωὴν μου, *νῦν* ἀντὶ *νὺν* χάριν τοῦ μέτρου : λοιπὸν, *ἀραῖος* ἐπικατάρατος : ἀλλ' *ὀλοίμην ἀραῖος*, εἴ σε *δέδρακά τι* ὧν ἐπαιτῆ με *δραῖν*, *ὄρκος θεῶν* διότι οἱ θεοὶ ἦσαν οἱ ἐπόπται τῶν ὄρκων οἱ τιμωροῦντες τὸν ἐπίορκον καὶ συγκροτοῦντες τὸν ὀμνύοντα ἐντὸς τῶν ὀρίων (*ὄρκος-εἴργνημι*) τῶν ὑποχρεώσεών του, *τούσδε* τίνας;—649-57 *πιθοῦ* πείσθητι, *θελήσας*, *φρονήσας* αἰ μτχ. διορίζουσαι προσκτ. λαμβάνουσι σημασίαν τοιαύτης : δεῖξον ἀγαθὴν θέλησιν, φρόνησιν, *λίσσομαι*, *ἐλιτόμην*, παρακαλῶ. *εἰκάθω* ὑποτ. ἀπορ. τοῦ ἄορ. *εἴκαθον*, ἀπαυρμ. *εἴκαθεῖν*, ἐκτενέστ. τύπος τοῦ *εἴκω*, *θέλεις*, παρὰ πεζοῖς βούλει, μετὰ τῆς ἀπορημ. ὑπκτ., *νήπιος* μικρός, *τυχῶν*, λόγου ἀνάξιος, *μέγας* ὁ ἀντλῶν μέγα ἠθικὸν κῦρος, *ἐν ὄρκῳ* ἐκ τοῦ ὄρκου, ὄργ., *φράζε δὴ* λέγε λοιπὸν τί θέλεις νὰ εἴπῃς, *μὴ βαλεῖν* ἀντὶ προσκτ. (ὑπκτ. ἀπαγορ.), *βάλλω ἄτιμον* κτγρ. παραπετῶ ἔξευτελιστικῶς, ἀποσκυβαλίζω, *ἐναγῆς* ἐν ἄγει διατελῶν, δεσμευμένος διὰ κατάρας καθ' ἑαυτοῦ, διατελῶν ὑπὸ τὴν ἰδίαν κατάραν 644 β, *ἐν αἰτία ἀφανεῖ λ.* δι' ἀορίστου κατηγορίας στηριζομένης εἰς λόγους, ἐπιρρίπτων.—658 72 *ἐπίστω* προσκτ. τοῦ *ἐπίστασθαι*, *νῦν* νὺν 645, *ζητῆς* αἰτῆς, *οὐ* (ζητῶ. μὰ) *τόν*, *πρόμος* pri-mus, ὁ βασιλεύς, ὁ πρῶτος, *πύματος* ἔσχατος, χεῖριστος, *ὅ, τι πύματον* σύστ. ἀντκμ. τοῦ *ὀλοίμαν* : εἴθε νὰ ὑποστῶ ἐκεῖνο τὸ ὀλέσθαι, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ χεῖριστον : τὸν ἀθλιώτατον τῶν θανάτων, *ἄθεος* ἐγκαταλειμμένος ὑπὸ τῶν θεῶν, θεομίσητος, *ἀφίλος* ἄνευ φίλων, *φρόνησιν τάνδ'* τοιαύτην ιδέαν, *γῆ φθίνουσα* ὁ μαρasmus τῆς χώρας, *τρύχω* βασανίζω, καταθλίβω, *εἰ* αἰτιολ., διότι τὸ *τρύχει* σημ. ψυχ. πάθ., *προσάψει* ἀμτβ. προσαφθῆσεται, προστεθῆσεται, *τάδε τὰ πρὸς σφῶν* κατὰ αὐτὰ ἐδῶ τὰ κακά, τὰ ὁποῖα προκαλεῖτε σήμερον σεῖς οἱ δύο, *τοῖς πάλαι* τῷ λιμῶ, *δ' οὖν* τέλος πάντων (ἀφ' οὗ τὸ θέλεις) μετὰ τῆς προσκτ. *ἴτω* ἔστω ἐλεύθερος, ἔχει τὴν ἀδειάν μου νὰ πηγαίη, σημ. ἀκουσίαν παραχώρησιν, *ἀτι-*

μος καθαιρούμενος πάσης τιμῆς, *ἐποικτίρω* οἰκτίρω, τὸ σὸν *στόμα*
 σέ, διότι οἱ λόγοι κυρίως προκαλοῦσι τὸν οἰκτον, *ἐλεινός* ἐλεινός,
 ἀξιολύπητος, *στυγέω-ῶ* μισῶ, *στυγήσειαι* παθ. ὑπ' ἐμοῦ.—673-
 7 *δῆλος* εἶ σύντ. προσωπ. ἀντὶ ἀπροσ., *στυγνός* (στυγέω) ἐνεργ.
 πλήρης μίσους, δυσφορίας, *βαρὺς δ'* (ἔση) ἀλλὰ θὰ αἰσθανθῆς μέγα
 βάρος ἐν τῇ ψυχῇ σου, βαρεῖαν τὴν τύπιν τῆς συνειδήσεως, θὰ με-
 τανότησης, *θυμοῦ περάσης* πέραν θυμοῦ γένη, φθάσης εἰς τὴν πέ-
 ραν ἄκραν (εἰς τὸ πέρασ) τοῦ θυμοῦ, ὅταν σοῦ περάσῃ ὁ θυμός, ἡ
 γεν. κατὰ τὰ ἀπαλλαγῆς, *αἱ τοιαῦται φύσεις* αἱ ἰδιοσυγκρασίαι αἱ
 κυριευόμεναι ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καὶ μὴ ὑπακούουσαι εἰς τὴν φρόνησιν,
εἰσὶ δικαίως ἄλγιστα ἑαυταῖς φέρον (ἀναφ.): εἶναι μέγιστον καὶ
 ἀνυπόφορον βάσανον διὰ τὸν ἑαυτὸν των, *ἐκτός* τῆς ἀκτίνος τῶν
 ἀνακτόρων, *εἶ* ἵεναι, *ἀγνώσ-ῶτος* ἐνταῦθα ἐνεργ. ἀγνοῶν; σέ μὲν
 εὐρῶν παραγνωρίζοντα ἐμὲ (τὰς προαιρέσεις μου), παραγνωρισθεὶς
 μὲν ὑπὸ σοῦ, *ἴσος* ὁ αὐτὸς κατὰ τὸν χαρακτήρα ὡς καὶ πρότερον,
ἐν τοῖσδε κατὰ τὴν κρίσιν τούτων ἐδῶ.—678-86 *μέλλεις* βρα-
 δύνεις, ἀναβάλλεις, *κομιζῶ* ὀδηγῶ, συνοδεύω, *τόνδε* Οἰδ., (*κομιῶ*
τόνδ'..) ἀφ' οὗ τοῦλάχιστον προηγουμένως μάθω, *τύχη* τὸ τί συμ-
 βαίνει, τὸ ἐπεισόδιον, *ἦλθε* 523 ἐξεφράσθη, ἐξέφυγεν ἀπὸ τὸ στόμα,
δόκησις λόγων κενὴ εἰκασία, ὑλοψία τοῦ Οἰ. στηριζομένη εἰς λό-
 για, *ἀγνώσ* (ἐνεργ. παραγνωρίζουσα τὴν ἀλήθειαν) ἀόριστος, ἀσα-
 φῆς (ἀνευ συγκεκριμένων ἀποδείξεων), *τὸ μὴ ἐνδικον* ἡ ἄδικος
 κατηγορία, *δάπτω* (καταβροχθίζω) ἔχω δόντια, πειράζω (πάντα ἄν-
 θρωπον καὶ δὴ τὸν Κρ.), *ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν* (ἦλθε δόκησις ἀγνώσ..),
ναιχι ἐντονώτερον τοῦ *ναί*, ὡς τὸ τὸ οὐχι τοῦ οὐ, ναῖσκε, ὁ *λόγος* ὁ
 προκαλέσας τὰς ὑπονοίας, *ἄλις* (ἔσι) ἀρκετὸν εἶναι, φαίνεται ἄλις
 (εἶναι), *μένειν* (τὸν λόγον) νὰ μείνῃ (σταματήσῃ) ὁ λόγος ἐκεῖ, ὅπου
 ἔληξεν, *προπονουμένας* ἐπειδὴ ἡ χώρα πάσχει ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον
 (προ-, ἦ: ἐκ τῶν ἄλλων προγενεστέρων συμφορῶν).—687-97 *ὄρῃς*
ἐν' ἦκεις βλέπεις ποῦ ἔχεις καταντήσῃ (πῶς ἀδικαιολόγητος ἐπιείκεια
 πρὸς τὸν Κρ. σέ ἔχει καταντήσῃ ἄδικον εἰς ἐμέ), *ὦν* ἐνδ. ἐν ᾧ εἶσαι
 ἀγαθῶν διαθέσεων, καλόγνωμος ἢ συνειτός, μυαλωμένος ἄνθρωπος,
παριεῖς τοῦμὸν παραπετῶν, μὴ λαμβάνων ὑπ' ὄψει σου τὰ δικαῖά
 μου, *κέας* κῆρ (τοῦ Οἰ.), *καταμβλύνων* ψυχραίνων τὴν καρδίαν
 μου (πρὸς σέ, ἦ: σβήνων τὴν δεξιότητα τοῦ θυμοῦ μου ἐναντίον
 τοῦ Κρ.), *ἴσθι* δὲ ὁμως μάθε καὶ πάλιν, *πεφάνθαι μ'* ἄν ἐκ τοῦ
ἴσθι ἀντὶ κτηρ. μτχ. ὅτι προφανῶς ἠθέλον παρουσιασθῆ, *παρα-*
φρόνιμος παράφρων, *ἄπορος ἐπὶ φρόνιμα* ἀνίκανος νὰ σκεφθῶ

συνειῶς, φρόνιμα, *νοσφίζομαι* (ἀπομακρύνομαι κατὰ τὴν καρδίαν) ἀποξενοῦμαι (ἀπὸ σοῦ), ἀπαρνοῦμαι, *ὅς τ' ὄμηρ.* αἰτιολ., *οὐρίζω* (οὔρος οὔριος ἄνεμος) φέρω εἰς εὐτυχῆ δρόμον (οὔριον ἄνεμον), *κατ' ὄρθον* αἰσίως, ἀσφαλῶς : ἀνώρθωσας τὸ σκάφος τῆς πολιτείας καὶ ἔδωκας εἰς αὐτὸ αὔριον ἄνεμον, *ἀλύω* εἶμαι ἐκτὸς ἔμματος, εὐρίσκομαι εἰς ἀδιέξοδον, *ἐν πόνοις* ἐν μέσῳ τῶν βαρειῶν δοκιμασιῶν. *δύνα* δύνη, δύνασαι, *εὐπομπος* ἐνεργ. ἀγαθὸς ὁδηγός, κυβερνήτης.

514 *τύραννος* ἡ λ. ἐσθῆμαινε τὸ πρῶτον τὸν ἀπόλυτον μονάρχην, ὡς ἐνταῦθα, ἀλλὰ μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς βασιλείας καὶ τὴν κατάστασιν τῶν ἀριστοκρατιῶν ἢ δημοκρατιῶν τύραννοι ἐκαλοῦντο ἄνδρες εὐφρεῖς, οἵτινες προσποιούμενοι τὸν προστάτην τοῦ πιεζομένου δήμου καὶ ὑπὸ τούτου ὑποστηριζόμενοι ἐγίνοντο ἀπόλυτοι κύριοι τῆς πόλιτείας· διέφερον ὅμως τῶν βασιλέων ὅτι δὲν ἦσαν διογενεῖς, θεωρούμενοι ἄρπαγες τῆς ἀρχῆς, καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἀρχὴ αὐτῶν ἦτο νόμῳ κληρονομικῆ, μόνον ἐφ' ὅσον εἶχον τὴν πρὸς τοῦτο δύναμιν· ὥστε ὁ τίτλος ἀνεφέρετο μᾶλλον εἰς τὸν ἀνώμαλον καὶ παράνομον τρόπον τῆς ἀρπαγῆς τῆς ἀρχῆς ἢ εἰς τὸν τρόπον τῆς διοικήσεως αὐτῶν, ἥτις πολλάκις ἦτο πατριωτάτη. **534** *φονεὺς τοῦδε...* καλεῖ οὕτω τὸν Κρ., διότι νομίζει ὅτι οὗτος ὑπέβαλε τὸν Τ. γὰρ ἐνοχοποίησεν αὐτὸν ὡς φονέα τοῦ Λ., ὅτε ὤφειλεν αὐτὸς ἢ γὰρ φονευθῆ ἢ γὰρ φύγη. **654** *ἐν ὄρκῳ μέγαν* **644**· ὁ ὄρκος εἶναι ἰσχυρότατον δικανικὸν μέσον. *Ἄλιον* ἐπειδὴ αἱ ἥλια καὶ ἀκτῖνες διασκεδάννυνται καὶ εἰσδύονται πανταχοῦ, ὁ ἥλιος παρίσταται ὡς τὰ πάντα βλέπων καὶ ἀκούων καὶ διὰ τοῦτο ἐνδείκνυται ὡς ἀψευδέστατος μάρτυς ἐν ὄρκοις.—*Πόθεν παρέχεται ὁ Κρ;* πῶς ἠθοποιεῖται; *Πῶς παρίσταται ἐν τῇ σκηπῇ οἱ δύο χαρακτῆρες;* *Διὰ τί ὁ Σ. ἀπέδωκεν εἰς τὸν Οἶ. ἐμπαθῆ παραφορὰν;* *Διὰ τί ἡ στιχομυθία;* *Τίς ὁ στίχος ὁ παρέχων θεμελιώδη γραμμὴν τοῦ ἠθους τοῦ Οἶ.;* *Τίς ὁ χαρακτήρ τοῦ Χ.;* *Ἡ Ἰοκ. χαρακτηρίζουσα τὴν ἔριν μηδαμνὴν γινώσκει τὰ λεπτομερείας;* *πῶς λοιπὸν ἠθογραφεῖται;* *ἡ ἐπέμβασις αὐτῆς κατευνάζει τὴν ἔριν;* *τίς ἡ θέσις παρὰ τῷ συζύγῳ καὶ τίνα τὰ ἀμοιβαῖα αἰσθήματα;* *Τί εἶχεν ἀπειλήσει ὁ Οἶδ.* **623** *καὶ τί λέγει ὁ Κρ. καὶ διὰ τί;* *Διὰ τί χρειάζεται θέλησις πρὸς συγχώρησιν;* *Διὰ τί ὁ Σ. 653 διηρέθη εἰς 3 μέρη;* *Διὰ τί ὁ Χ. 681 δὲν δίδει εὐρυτέρας ἐξηγήσεις;*

698-862. **698-706** *καμὲ ὡς γινώσχετε τοῦτο σὺ καὶ ὁ Χ., ἴσθημι* (ἐγείρω) *μῆνιν* μηνίω, *ἔχεις στήσας* **577**, *οἷου πράγμα-*

τος αἴτ. ἐκ τοῦ μῆνιν, ἐρῶ οἶά μοι βεβουλευκῶς ἔχει: τί σατανικά σχέ-
 δια ἔχει βυσοδομήσει ἐναντίον μου· ἐπειδὴ ἡ ὄλη πρότασις=βουλεύ-
 ματα, ἐντεῦθεν ἢ γεν. Κρέοντος ἐκ τῆς ὄλης προτ. ὑποκ. γεν. (ἦ: Κρέ-
 οντος μῆνιν στήσας ἔχω ὡς ἀπόκρισις εἰς τὸ οὗτοι πράγματα), οἶα...
 ἐπιφ. ὡς αἰτιολ. πρότ.: ὅτι τοιαῦτα..., σέβω τιμῶ, ἐς πλέον μάλ-
 λον τῶνδε, εἰ ἐρεῖς πλ. ἐρ. ὡς ἐξυπακουμένης τῆς ἐννοίας ἀποπέ-
 ρας: λέγε διὰ νὰ ἀκούσω (μάθω, πεισθῶ) εἰάν, ἐρεῖς σαφῶς θὰ
 εἶναι ἀληθεῖς (ἀξιόπιστοι 390) αἱ ἐξηγήσεις, ὅσας θὰ δώσης, ἐγκα-
 λῶν νεῖκος ἐπιρροίτων εἰς τὸν Κρ. τὴν εὐθύνην τῆς λογομαχίας,
 αὐτὸς ξυνειδῶς ἐξ ἰδίας αὐτοψίας, ἀντιλήψεως, μὲν οὖν (οὐ μόνον
 αὐτὸς δὲν ἐξεφράσθη εἰάν γινώσκει τὸ πρᾶγμα ἐξ αὐτοψίας ἢ ἐκ
 πληροφοριῶν, ἀλλὰ) τοῦναντίον, (φησὶν) εἰσπέμψας παρουσιάσας,
 χρησιμοποιήσας ὡς ὄργανον, ἐπει ἐκ τῶν συμφραζομένων λαμβάνει
 σημ. ἐνδοτ.: ἐν ᾧ αὐτὸς..., τό γ' εἰς ἑαυτὸν ὅσον ἀφορᾷ τοῦλάχιστον
 τὸ πρόσωπόν του, ἐλευθεροῖ στόμα παρουσιάζει ἐλεύθερον, καθαρὸν
 τὸ στόμα του ἀπὸ τὴν μυσαρὰν συκοφαντίαν (οὐδὲν λέγει αὐτὸς), πᾶν
 κτηρ. καθ' ὀλοκληρίαν.—707-9 ἀφείς σεαυτὸν ὦν... ἀπαλλαγείς
 τῶν δεσμῶν, τὰ ὅποια σὲ κρατοῦν καρφωμένον εἰς ἐκεῖνα, περὶ τῶν
 ὁποίων ὀμιλεῖς, οὐνεκα ὅτι εἶδ., οὐδὲν βρότειον οὐδεὶς βροτός,
 ἐστὶν ἔχον ἔχει, μετέχει, σοὶ ἦθ., τέχνης διαιρ. ἐκ τοῦ ἔχον—
 710 4 σημεῖα ἀποδείξεις, οὐκ ἐρῶ δὲν δύναμαι νὰ εἶπω ὅτι ἦλθεν
 ἀπὸ, ὑπηρεταί οἱ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ θεοῦ διατελοῦντες, οἱ ἱερεῖς
 τοῦ μαντείου, ἦξοι αὐτὸν θα τὸν εὔρη, περὶ. Ὅμ. Σ 465 μόρος
 ἰκάνοι, παιδός, ὅσις. — 715-22 καὶ κατ' ἐννοιαν: καὶ ὁμως,
 ὡσπερ γ' ἡ φάτις ὅπως τοῦλάχιστον λέγουν, τριπλαῖ ἀμαξιτοὶ
 (ἴδοι) τριστρατον, διέσχον διεχώρισαν, ἐμεσολάβησαν (μέχρι τοῦ γε-
 γονότος, τὸ ὅποιον θὰ ἐκθέσῃ), βλάσται ἢ γέννησις, κείνος ὁ Δ.,
 καὶ 718 πρὸς δῆλωσιν τῆς γοργότητος τῆς πράξεως: ὅτε, ἐνζεύξας
 συνδέσας σφιγκτὰ (διὰ περόνης), ἀρθρα ποδοῖν τὰς ἀρθρώσεις τῶν
 ποδῶν (ὅπου ὁ ἀστράγαλος), τὰ σφυρά, νὶν ἀρθρα, ἄλλων χερσὶν
 ὄργ., ἐνταῦθα ἐν τῷ προκειμένῳ ζητήματι, ἐπεισοδίῳ, ἤνυσε (δὲν)
 κατώρθωσεν ὁ Ἄπ., ἐκεῖνον τὸν παῖδα, Δ. παθεῖν τὸ δεινόν, φρι-
 κτόν, οὐφοβεῖτο ὁ φοβεῖται.—723-5 διορίζω καθορίζω σαφῶς,
 ἐντρέπομαι γεν. στρέφομαι πρὸς τι, προσέχω, φροντίζω, ἐρευνῶ
 χρεῖαν τινὸς ἀναζητῶ τι, διότι τὸ νομίζω χρήσιμον, αὐτὸς μόνος,
 οὐχὶ διὰ τοῦ στόματος μάντεων.—726-47 οἶον πλάνημα... ποῦ
 πλανᾶται ἢ ψυχὴ μου ἀπὸ τινων στιγμῶν καὶ πῶς στροβιλλίζονται αἱ
 σκέψεις μου, ἀκούσαντα μόλις ἤκουσα κάτι, μέριμνα ἐννοια, ἀνη-

συχία, *ἐπιστρέφομαι* + γεν. φροντίζω, μεριμνῶ: διότι σὲ ἀνησύ-
 χησε ποία ἔννοια, ποῖον πρᾶγμα, *ἔδοξ' (α)*, (ναί) *ἠὲ δ' αὖτο γάρ, οὐδὲ*
καὶ δέν, λήξαντ' ἔχει (αὐδῶμενα) καὶ ἡ διάδοσις ἐξακολουθεῖ, κυ-
 κλοφορεῖ ἀκόμη, *οὗ ὅπου, πάθος* ὁ θάνατος τοῦ Λ., *κλήσομαι*
καλοῦμαι, (ἀπὸ) *Δελφῶν, Δαυλία* ἡ χώρα τῆς (πόλεως) Δαυλίδος, ἡ
 Φωκίς, *σχιστῆ* ἡ σχιζομένη, ἡ ὁποία σταυρῶνει, *οὐξεληλυθῶς* ὁ
 ὁποῖος ἔχει παρέλθει, *τοῖσδε* οὐδ. ἀναφ. ὡς πρὸς αὐτὰ ἐδῶ, ἀπὸ
 τῆς ἐποχῆς αὐτῶν ἐδῶ, *ἐκηρύχθη* ἐγνωστοποιήθη (διὰ κηρύκων),
σχεδόν τι π. ὀλίγον τι πρότερον, *ἐνθύμιον* ὅ,τι ἔστιν ἐν θυμῷ,
 ὅ,τι καρφώνεται ἐντὸς τῆς ψυχῆς καὶ ἀναγκάζει νὰ σκεπτόμεθα διαρκῶς
 περὶ αὐτοῦ, ἔμμοнос σκέψις, μέριμνα: *τί ἐσσι τοῦτο, ὃ σοι ἐν-*
θύμιόν ἐστι, φύσις ὁμηρ. φύη, ἀνάστημα, *ἤβη* ἐφηβικὴ ἡλικία,
ἀκμῆ ἤ. τὸ ἄνθος τῆς ἡ., *φράζε τίνα φύσιν, μέγας* ὑψηλός, *χνοάξω*
 κυρ. ἐπὶ νεανιῶν: ἀρχίζω νὰ ἐκβάλλω εἰς τὸ πρόσωπον τὰς πρώτας
 λεπτὰς ὡς χνοῦν τρίχας, *λευκανθῆς* ἔχων λευκὰς τρίχας, προλ., *κάρα*
 ἀναφ.: μόλις ἐλάμβανεν ἡ κεφαλὴ του ἐλαφρὸν λευκὸν χρωματισμόν,
 μόλις ἐπήνθουν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του αἱ πρῶται λευκαί, ὥστε νὰ
 φαίνεται χιονισμένη, *ἀπεστάτει* ἀπειχε, παρήλασσε. *οὐκ εἰδέναι*
 λεληθέναι, *προβάλλον* κτηρ. μτχ. ἡ κυρία ἔννοια: φαίνεται ὅτι
 χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσω ἐξέθετον, *πῶς φῆς τί ἐννοεῖς, δκνῶ* (διστάζω)
 φοβοῦμαι, *ἀποσκοπῶ* κοιτάζω, *ἀθυμῶ δεινῶς* φοβοῦμαι ὑπερβο-
 λικά, *βλέπων ἤ.* — 748-64 *δείξεις μᾶλλον* θὰ μὲ διαφωτίσης πε-
 ρισσότερον, *ἐξαγορεύω* 335 λέγω καθαρά, καθαρίζω, *μαθοῦσα* μό-
 λις τὰ ἀκούσω, *βαιὸς* μικρός, ὀλίγος: μετὰ μικρᾶς ἀκολουθίας, μόνος
 ὡς μικρός, ταπεινός ἄνθρωπος, *λοχίτης* ὁ τοῦ αὐτοῦ λόχου, σύν-
 τροφος, *οἶα* αἶτε, ὡς, *ἀρχηγέτης* ἡγεμόν, *ἀπήνη* κυρ. ἄμαξα τε-
 τράτροχος συρομένη ὑπὸ ἡμιόνων, πᾶν ἄρμα ἢ ἄμαξα, *μία δ' ἦν*
ἀπήνη, ἢ Λ. ἦγε, αἰαῖ πῶ-πῶ, *διαφανῆς* ὀλοφάνερος (κυρ. ὁ δι'
 οὐ δύναται τις νὰ ἴδῃ τὰ ὀπισθεν αὐτοῦ, λίαν διαφωτιστικός),
οἰκὲς κ. οἰκέτης δούλος τῆς οἰκίας (*οἰκότρον, οἰκογενής*: ὁ ἐν
 τῇ οἰκίᾳ γεννηθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς, οὕτω διάφορός πως τοῦ ἀργυ-
 ρωνήτου), *ἀφ' οὗ ἀφ' ὅτου, εἶδε σέ τε ἔχοντα κράτη Λαίον τ'...*
 (ἀντὶ: σὲ *Λαίον* ὀλωλότος ἔχοντα κράτη), *θυγγάνω* ἄπτομαι: πιά-
 σας ἀπὸ τὴν χεῖρά μου, *σφέ* αἰτ. γ'. πρόσ. γένους κ. ἀριθ. κοινού,
 αὐτόν, (ἐπ') *ἀγροῦς* ἡ αἰτ. τέροματος, *νομαί* οἱ τόποι τῆς βοσκῆς
 ποιμνίων, ὡς τελ., *πλεῖστον* ἐκ μεγίστης ἀποκτάσεως, *ἀποπιος*
 ἐνεργ. ὁ παρατηρῶν μακρόθεν, *φέρειν* 590, 519, *καὶ μείζω* ἔτι
 μείζω, *οἶα δούλος* περιορίζει τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄξιος... δι' ἓνα

δοῦλον, ἐφ' ὅσον δύναται νὰ γίνῃ λόγος περὶ τῆς ἀξίας ἑνὸς δούλου: ἦν γὰρ ἄξιός σι' ἀνὴρ δοῦλος φέρειν καὶ μείζω χάριν τῆσδε. — 765-70 πῶς... πῶς εἶναι δυνατόν, πῶς νὰ κάμωμεν..., ἡ ἐρ. ζωηράν ἐπιθυμίαν, **πάρεστιν** εἶναι παρών, περὶ μελλ. πράξεως ἐν τῇ πλήρει βεβαιότητι ὅτι δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ πάραυτα, **τοῦτο** σύστ, εἰς τὸ ἐφίεσαι, **ἐμαυτὸν** πρόλ. τοῦ λογικοῦ ὑποκ. τῆς ἐφεξῆς προτ., ἥτις=μὴ πόλλ' ἄγαν εἰρηκῶς ὧ: φοβοῦμαι μήπως (νομίζω ὅτι) πάρα πολλά ἔχω εἰπεῖ, μήπως ὑπεραρκετὰ σαφῶς ἔχω ἐξηγήσει τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους, **ἀξία** προσωπ. ἀντὶ ἀπροσ. συντ., **πὸν** ἂν δὲν ἀπατῶμαι, **τὰ ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντα** τὰ δύσφορα ἐν τῇ ψυχῇ σου, τὰ αἷτια τῆς ψυχικῆς σου στενοχωρίας.— 771-3 οὐ μὴ 328, **στερηθῆς** (τοῦ μαθεῖν), **βεβῶς** βεβηκῶς, **ἐλπίδες** (κακαὶ) προσδοκίαι, **γέ** τοῦλάχιστον, **μάλιστα**: τώρα μάλιστα, ὅτε προχωρήσας τόσον πολὺ ἀναμένω τὴν ἀποκάλυψιν τόσων ἐνδιαφερόντων πραγμάτων, **τῶ** τίνι, **μείζων** ἀξιώτερος, **κτγρ.**: τίς γὰρ ἂν καὶ (=ἐτι 764) **μᾶλλον** ἄξιός εἴη μαθεῖν ταῦτα παρ' ἐμοῦ ἢ σύ; τίς θὰ ἐδικαιοῦτο μᾶλλον ἀπὸ σέ νὰ..., **διὰ τύχης**... καθ' ἣν στιγμὴν βαδιζῶ τὴν ἀτραπὸν τοιαύτης ὡς ἡ ἰδική μου μοίρας.— 774-8 Δωρίς ἐκ τῆς Δωρίδος, **ἀγομαι** θεωροῦμαι, **μέγιστος** ἐπισημότατος, **ἐκεῖ** ἐν Κορίνθῳ, ἐκ τοῦ Κορίνθιος, **πρὶν** ἕως ὅτου, **τύχη** τυχαῖον περιστατικόν, **ἐπέσιη** εὐρέθη ἐμπρὸς εἰς τὸν δρόμον μου (ὡς πρόσκομμα), **σπουδῇ** σοβαρὰ προσοχή, σημασία.— 779-84 **δεῖπνα** ὁ πλ. πανηγυρικὸν συμπόσιον, **ὑπερπλησθεῖς** παραφουσκωμένος ἀπὸ τὸν διαρκῆ πότον (δργ.), **παρ' οἴνω** ἐν τῷ πότῳ, ἐν μέσῳ τῶν ἀτιμῶν τοῦ οἴνου, **πλαστός** ὑποβολιμαῖος υἱός, **καλεῖ** ἔδει ἀπλῶς: πλαστόν· ἀντὶ οὗτου ἐτέθη εἶδ. πρότ., ἄλλοτε εἶδ. ἀπρομ, ἐξαρωμένη ἐκ τῆς ἐννοίας τοῦ **φάναι** τῆς ἐνυπαρχούσης ἐν τῷ **καλεῖ**, **βαρύνομαι** θεωρῶ τι βαρὺ, δυσφορῶ, **κατέσχον** ἀμτβ. ἐκρατήθην, **τὴν οὔσαν** τὴν παροῦσαν, **θατέρα** τῇ ἐτέρᾳ, τὴν ἐπομένην, **ἐλέγχω** ζητῶ ἐξηγήσεις, **δυσφόρως ἄγω** δυσφορῶ, **τῷ μεθέντι** (εἰς βάρος) ἐναντίον ἐκείνου, ὅστις ἐπιπολαίως ἐπέταξε τὸν λόγον.— 785-93 **έ. τὰ κείνοι** (γεν. ὑποκ.) ἠὲ χαριστούμην διὰ τὴν στάσιν ἐκείνων, **κνίζω** (γαργαλίζω) ἐνοχλῶ, κεντῶ, πειράζω, **τοῦτο** ἡ ὕβρις, **ὑφείρπε** (με) ὑπέβασκεν εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μου, **ἄτιμον ἐκείνων**, ἡ ἰκόμην: μὴ τυχόντα ἐκείνων, διὰ τὰ ὁποῖα ἦλθον, **προυπάνη** ἐφανερώθη, ἠκούσθη, **ἄθλια** τραγικά, **δύστηνα** δυσσοίωνα, ἀπαίσια, **δηλῶ** ἐκφέρω εἰς φῶς, **ἄτλητον ὄρᾶν** ἀφόρητον ὡς πρὸς τὴν ὄψιν, ἀπετρόπαιον, βδελυρὸν, φρικιαστικόν.— 893-9 **ἐκμετρούμενος**... ὑπο-

λογίζων, κανονίζων τοῦ λοιποῦ τὴν κατεύθυνσίν μου ἐκ τῶν ἀστερισμῶν, *χθόνα* ἐκ τοῦ *ἔφρευγον*, *ἐνθα* ἀναφ. τελ., ἢ ἄρν. μή: ἴνα μηδέποτε ἴδω ἐκεῖ πραγματοποιούμενα τὰ αἴσχη, *τῶν ἐμῶν τῶν ἀφορώντων ἀποκλειστικῶς ἐμέ, τοῦτον* περὶ οὗ ἡ ὅλη συζήτησις.—*800-13* ἢ ἤμην, *κέλευθος* θ. ἡ ὁδός, *πέλας κ.* τῆς σχιστῆς, *ξυναντιάζω* συναντῶ, *ἐμβεβῶς* 772 ἐποχούμενος, καὶ εἰς τὸ *κῆρυξ*, *πωλική* συρομένη ὑπὸ πῶλων, *φῆς...* παριστάνεις, ἔχεις περιγράψει, *ὁ ἡγεμῶν ὁ ἠνίοχος* (ὁ κῆρυξ), *ὁ πρέσβυς-ύτης* γέρον, *πρὸς βίαν* ...βιαίως προσεπάθουν νὰ μὲ ἐκδιώκωσι, *τροχηλάτης* ἠνίοχος, *ἐκτρέπω* προσπαθῶ νὰ ἐκβάλω ἐκ τῆς ὁδοῦ, *δε* ὄργῆς μετὰ πάθους, *ὄρα* (παίοντα), *τηρήσας* παραφυλάξας με, *παρασείχω* παρέροχομαι, *ὄχος* ἄ. ὄχημα, ἄμαξα, *καδικνοῦμαι* *τινος* καταφέρω κτυπήματα κατὰ τινος, *μ.κάρα* ἀναφ. κατάμεσα εἰς τὴν κεφαλὴν, *διπλᾶ κέντρα* μᾶστιξ ἔχουσα δύο κέντρα, ἀνὰ ἓν ἐκατέρωθεν, *ἀμφιπλήξ* 418 δίμυτος, *τίνω* πληρώνω, *ἴσην* (τίσιν, τιμωρίαν): ἀλλ' ὅμως δὲν τὸ ἐπλήρωσεν αὐτὸ εἰς ἴσον ποσόν, δὲν ἔλαβεν ἓν μόνον κτύπημα, *συντόνωσ* μὲ κτυπήματα βροχηδὸν καταφερόμενα.—*813-20* *προσήκω* εὐρίσκομαι πλησίον τινός, συγγενεύω, ἐκ τούτου τὸ *ξένω*, *Δαῖτω* ἐκ τοῦ *συγγενές*: ἐὰν δὲ ὁ ξένος οὗτος ἔχει σχέσιν τινὰ συγγενείας πρὸς τὸν Λ., *τοῦδε* ἐμοῦ, *ἐχθροδαίμων* θεομίσητος, *τινὶ ξένων* (τῶν ἐν Θ. διαμενόντων) *μηδ' ἀσιῶν*, *ὠθεῖν* (χοῖν), *προστίθημι* ἐπιβάλλω, *τάδ'* ὡς εἰ εἶχε κατὰ νοῦν νὰ προσθέσῃ ὁ ἐπαρώμενος, *τάσδ' ἄρα*ς ἐπεξ. τοῦ *τάδε*.—*821-7* *χραίνω* (ἐπιχρίω) μολύνω, *λέχη* ἢ σύζυγος, *ἐν χεροῖν* διὰ τῶν χειρῶν μου, *ὠλετ'* (ἐκεῖνος), *ἄρ'* (οὐκ, ἐννοεῖται ἐκ τῶν ἐφεξῆς) ἔφην *κακός*, *ἀναγνος* ἀκάθαρτος, μεμολυσμένος, *πᾶς* καθ' ὀλοκληρίαν, *ἔστιν* ἔξεστι, *ἐμβατεύω* πατῶ τὸν πόδα, ἢ γεν. ὡς *ἀφῆς*, ἢ εἰ δὲ μή, ἄλλως, *γάμοις ζεύγνυμαι* συζεύγνυμαι.—*828-33* *οὐκ ἂν ὀρθοίη λόγον* δὲν ἤθελεν εἶπει (συλλογίζεσθαι) ὀρθῶς ἐκλαμβάνων ταῦτα ὡς βουλὰς ἀπανθρώπου δαίμονος ἐναντίον ἐμοῦ (ἢ: ὅσον ἀφορᾷ ἐμέ, εἰς τὸ *ὀρθοίη... λόγον*), *θεῶν σέβας* σεβαστοὶ θεοί, *βαίην ἀφαντος* εἶθε νὰ ἐξαφανισθῶ ἐκ τοῦ μέσου τῶν ἀνθρώπων, *κηλῖδα συμφορᾶς* ἐπονείδιστον συμφορᾶν.—*834-47* *ἡμῖν μὲν* 404, *ὀκνηρὰ* ἐνεργ. διεγείροντα φόβον, *τοῦ παρόντος* πρτκ., *τῆς ἐλπίδος τοσοῦτον* ἐκ τῆς ἐλπίδος, ἦν μοὶ συνισιᾶς, ἔχω τόσον μόνον, ὥστε νὰ ἀναμένω..., καὶ οὐδὲν πλεόν, *βοτῆρ* ποιμήν, *πεφασμένου* (αὐτοῦ) γεν. ἀπόλ. ὅταν δὲ θὰ εὐρίσκειται ἐνώπιόν σου, *προθυμία* θάρρος, *τίς ἢ προθυμία* ὡς παρ' ἡμῖν: τί θαρρεῖς νὰ πράξῃς, *ἐκπεφευγόλην* ποικμ. εὐκτ. παριστῶν ἐν τῇ βεβαιότητι τε-

τελεσμένην ἐν τῷ παρόντι τὴν μέλλουσαν τραῖξιν, περισσὸς ὁ ὑπερβαίνων τὸ σὺνήθες μέτρον, περίεργος, παράδοξος, ἄξιος νὰ διεγείρῃ μείζονα προσοχήν, *ἔφασκες αὐτὸν* (τὸν βοτῆρα) *ἐννέπειν, ἄνδρας* προλ. *ὡς ἄνδρες κατακτείνειάν νιν* (Λαίον), *τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν* δηλ. πληθυντικόν, πολλοὺς τοὺς δράστας, *τοῖς πολλοῖς* ὡς παρ' ἡμῖν, οὐχί: τοῖς πλείστοις, *οἰδῶνος* οἶος, μόνος, *ἐστὶ ῥέπον κλί- νει*, καταλήγει.—**848-58** ὡς φανερὸν ὧδε ὅτι ἐκοινολογήθη ὑπὸ τοιαύτην μορφὴν, *ἐκβάλλω πάλιν* (ἀπὸ τῆς θέσεως, εἰς ἣν αὐτὸς τὸ ἔθηκα) ἀποσύρω, ἀνακαλῶ, *ἐκτρέπομαι τοῦ λόγου* παρεκκλίνω, *οὖν* ὄντως, *φανεῖ ὀρθὸν* θάποδειξῃ πληρωθέντα, πραγματοποιηθέντα, *δικαίως* ὅπως εἶναι δίκαιον καὶ ὀρθὸν νὰ πληρῶνται τὰ μαντεύματα, *ὄν* αἰτιολ.: διότι περὶ αὐτοῦ τοῦλάχιστον, *διεῖπε* ῥητῶς εἶπεν, *κεῖνος* ὁ παῖς, *μαντείας εἵνεκα*... ὥστε ὅσον ἀπὸ μαντείας τοῦλάχιστον δὲν δύναμαι νὰ δώσω προσοχήν οὔτε πρὸς ἀνατολὰς οὔτε πρὸς δυσμάς.—**859-62** *πέμψον τινὰ σιελοῦντα* (ἵνα μετακαλέσῃ) *τὸν ἐργάτην* (τὸν βοσκόν), *ἀφῆς ἀμελήσῃς, γὰρ* αἰτιολ. τὸ πέμψω *ταχύνουσα, οὐδὲν γὰρ ἂν πράξαιμι τούτων, ἢ οὐ φίλον σοὶ* (ἐστὶ) *πράττειν με.*

715 *τριπλαῖ ἄμαξιτοι* ἡ ὁδὸς ἡ ἄγουσα ἀπὸ Δελφῶν διὰ Κορωνείας εἰς Θήβας διασταυροῦτο μετὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἀπὸ Λαυλίας πρὸς Ν εἰς Δελφοὺς (σήμερον *Σταυροδρομὴ τῆς Μάρουπα- ρας*, ἐκ κατεστραμμένου ἐκεῖ που Τουρκ. χωρίου), καλουμένης διὰ τοῦτο *Σχιστῆς ὁδοῦ*: κατὰ τὴν διασταύρωσιν σφίζονται καὶ σήμερον σωροὶ λίθων, οὓς ὁ Πausanias λέγει τάφους τοῦ Λαίου καὶ τοῦ θεράποντος (ἠνιόχου;) αὐτοῦ· αἱ ὁδοὶ αὗται διέρχονται ἐκεῖ διὰ μέσου χαραδρῶν μεταξὺ Παρνασοῦ καὶ Κίρφεως, σήμερον προσिताὶ μόνον εἰς ἐφίππους, οὐχὶ ἄμαξας. **743** *ἀρι- χνοάξων* εὐρίσκετο ἐν τῷ μεταίχμιῳ τῆς ἀνδρικήσ καὶ γερωντικῆς ἡλικίας, πεντηκοντούτης περίπου. **753** *ὁ κῆρυξ* ἦτο ὁ σπουδαιό- τατος τῶν θεραπόντων τοῦ βασιλέως, ἐκτελῶν τὰς προσταγὰς τοῦ βασιλέως· *μία* χωρὶς νὰ ἀκολουθῇ ἄλλη χάριν τῆς συνοδείας τοῦ βασιλέως ἢ τῶν ἀποσκευῶν. **760** *τῆς χειρὸς θιγῶν* οἱ ἰκετεύον- τες ἤπτοντο τῶν χειρῶν (ἡ χειραψία δὲν εἶχεν ἀποβῆ ἀκόμη παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὅλως κενὴ τυπικότης) ἢ γονάτων ἢ τοῦ γενείου ἐκεί- νων, οὓς ἰκέτευον, οἱ δοῦλοι συνήθως τῶν χειρῶν. **795** *ἄστροις τεκμαίρεσθαι, ἐκμετρεῖσθαι, σημαίνεσθαι, σημειοῦσθαι*, παροιμ. ἐκ τῆς ναυτιλίας ἐπὶ τῶν μακρῶν καὶ ἔρημον ὁδὸν πορευομένων, οὔτινες διὰ τῶν ἄστρον ἐσημείουν τὴν θέσιν τῆς πατρίδος αὐτῶν,

καὶ κυρίως ἐπὶ τῶν ὁδοιπορούντων ἐν ξένοις καὶ ἐρήμοις τόποις, τῶν ζητούντων ὄρισμένην κατεύθυνσιν, καὶ τῶν φυγᾶδων, οἵτινες ἀνευ ὀδηγοῦ βαδίζοντες θέλουσι μόνον νᾶποφύγωσι τὴν πατρίδα αὐτῶν. **805 ἡλαυνέτην** ἀμφοτέρου, καθ' ὅσον ὁ ἠνίοχος (κῆρυξ) ἐκτελεῖ προσταγὴν τοῦ Λ., ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἠνίοχος κυρίως ἐξαναγκάζει τὸν Οἶ. νὰ παραμερίσῃ, λέγεται ὁ *ἐκτρέπων* τὸν ἠνίοχον ὁ Οἶ. διακρίνει ὡς κῆρυκα ἐκ τοῦ σκήπτρου. Μόλις ὁ Οἶ. ἐκτύπησε τὸν κῆρυκα, προχωρεῖ ζητῶν νὰ διέλθῃ παραπλεύρως τῆς ἀμάξης ἐν τῇ στενῇ ὁδῷ· τότε κτυπᾷ αὐτὸν παρερχόμενος ὁ Λ. **813 τοὺς ξύμπαντας** ὡς ἐνόμισεν ὅτι ἀντελήφθη, ἐν ᾧ εἷς ἔφυγε καὶ ἐσώθη. **817 μὴ ξένων** τὸ κῆρυγμα τοῦ Οἶ. 236... ἀπεώρα κυρίως τοὺς Θ.· ξένοι εἶναι ἢ οἱ ἐν Θ. μετοικοῦντες ἢ μᾶλλον οἱ ἔξω τοῦ κράτους τῶν Θ., οἵτινες ὅμως ἐπίσης δὲν ἠδύναντο νὰ δεχθῶσι παρ' ἑαυτοῖς τὸν μιάστορα τῆς ἰδίας πατρίδος· ἄλλως ἢ φράσις *μὴ ξένων μηδ' ἄστων* θέλει νὰ δηλώσῃ τὴν ἐννοίαν ἀπολύτως οὐδεὶς. **837 βοιῆ** 761. **846 ολόζωνος** οἱ ὁδοιποροῦντες ἀνεξώνουντο χάριν εὐκολίας ἐν τῷ βαδίσματι· ὅθεν ἢ λ. σημ. τὸν μοναχικὸν ὁδοιπόρον. **859 ἐργάτης** διότι ἠργάζετο ἐν τοῖς ἀγροῖς.—**703 φησί**· τίς εἶπε τοῦτο; *πόθεν ἢ σύγχυσις τοῦ Οἶ.*; *Τί θὰ ἠσθάνθη ἐπὶ τῇ φράσει ἐν τριπλαῖς ἀμαξιτοῖς; διὰ τί λέγει ἔδοξ' ἀκοῦσαι, οὐχὶ ἤκουσα;* *διὰ τί ἐρωτᾷ τὴν Ἰοκ. περὶ τοῦ Λ. ὡς νέον;* *διὰ τί ὑποτιμᾷ 778 τὴν σπουδαιότητα τῆς ἕβρεως;* *διὰ τί λαβὼν τὸν φορικτὸν χρῆσμον ἐφόρνευσεν ἄνθρωπον καὶ ἐνυμφεύθη γυναῖκα καὶ δὴ πρεσβυτέραν;* *διὰ τί τὸν φρονεθέντα καλεῖ συγγενῆ τοῦ Λαΐου;* *διὰ τί δὲν προστασσει 859 νὰ κομισθῇ εὐθύς ὁ σωθεὶς;* *Τί θέλει διὰ τῶν σφαλμάτων τοῦ Οἶ. νὰ καταδείξῃ ὁ Σ.;* *Τί ἀποπνέει ὁ ὅλος λόγος τοῦ Οἶ.;* *Ἐκ τῶν περὶ μαντείων ἐκφράσεων πῶς εἰ παρίσταται ἡ Ἰοκ.;* *ζητοῦσα νὰ καθησυχάσῃ τὸν Οἶ. διὰ τοῦ ἱστορικοῦ χρῆσμου τί προκαλεῖ;* *πῶς θὰ κληθῇ τὸ τοιοῦτον;* *διὰ τί 843 δὲν ὀμιλεῖ πρώτῃ;* *πῶς φαίνονται οἱ συλλογισμοὶ 848 τῆς Ἰοκ.;* *ὡς μελετηθῶσι καλῶς· διὰ τί συριστᾷ εἰς τὸν Οἶ. 869 νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν οἶκον;* *Διὰ τί ὁ θεράπων ἐζήτησε 760 νὰ φύγῃ ἐκ Θ.;* *Τὸ Ἐπεισόδιον ἐκ πόσων καὶ τίνων σκηνῶν ἀποτελεῖται;* *ποῦ εὐρίσκειται ἡ προᾶξις ἐν αὐτῷ;* *τίνα τὰ κρατοῦντα παρ' ἡμῖν συναισθήματα;* *πρὸς τί μέρος σημερινῆς τραγωδίας ἀντιστοιχεῖ;* *Τὸ τμ. 649-97 διὰ τὴν θερμότητα τοῦ συναισθήματος πῶς θὰ ἐξετελέσθη ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ;* *πῶς θὰ ὀνομασθῇ, ἀφ' οὗ ὁ Χ. δακρύων καὶ κοπιόμενος ὀμιλεῖ;* *διὰ τί οἱ ποιηταὶ ἐπετήδευον τοιαύτας ἐκτελέσεις;*

863-910. 863-71 *ξύνειμι* συντροφεύω, *εἰ* ποιητ. ἀντί *εἶθε*, *εἰ γάρ, ἀγνεία* ἀγνότης, *εὐσεπτος* ἄξιος παντός σεβασμοῦ, σεπτός, θεῖος, *φέρωντι* πρὸς τὸ μοι ἀντί ἀπομφ. 296, 317: εἶθε νὰ μὲ συντροφεύῃ ἡ ἀγαθὴ μοῖρα γράφουσα νὰ ἔχω τὴν σεπτὴν ἀγνότητα ἐν παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ, *πρόκεινται* δημοσίᾳ ἔχουσιν ἐκτεθῆ, δημοσιευθῆ, ὡς οἱ νόμοι ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχού, *ὧν* λόγων κ. ἔργων, ἐκ τοῦ νόμοι, : περὶ ὧν ἔχουσι θεσπισθῆ καὶ ἀποκαλυφθῆ εἰς τοὺς ἀνθρώπους νόμοι, *ὑπίποδες* ὑψηλὰ πατοῦντες, οὐράνιοι, ὑπέρτεροι τῆς ἀνθρωπίνης αὐθαιρεσίας, *τεκνώ* τεκνοποιῶ, γεννῶ, *δι' οὐρανίαν αἰθέρα* (ὄμηρ. θ.) ἐν μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ αἰθέρος, τῶν αἰθερίων στρωμάτων τοῦ οὐρανοῦ, *ὧν* νόμων, *νιν* τοὺς νόμους, *φύσις ἀνέρων* ἀνθρωπίνῃ φύσις, *οὐδὲ μήποτε* καὶ οὐδέποτε, 328, *λάθα* λήθη, ἀχρηστία, *κατακοιμῶ* παραδίδω εἰς ὕπνον, εἰς ἀχρηστίαν, ἀπραχαιῶνω, *θεός* θεῖον πνεῦμα, θεία δύναμις, *οὐδὲ γηράσκει* παρτάξις ἀντι: οὐ γηράσκων. — 872-83 *ὑβρις* ἡ αὐθάδης καταφρόνησις θεῶν καὶ ἀνθρωπίνων, τὸ ἀντίθ. τῆς ἀγνείας..., *φυτεύω* γεννῶ (κυρ. περὶ τοῦ πατρὸς), *τύραννος* αὐθαίρετος δεσπότης, αὐθ. δυνάστης, *ὑπερπλησθῆ* ὑπερκορεσθῆ, *μάταν(-ην)* χωρὶς νὰ σβέση τὴν δίψαν τῆς, *πολλῶν ἅ, ἐπίκαιρα* δίκαια (ἀλλὰ καὶ κυριολ.), *εἰ*+ὑποτ. 198, *εἰσαναβάσα* . . . μετεωρισθεῖσα εἰς τὸν ὑπατον κολοφῶνα τῆς διαστροφῆς τῆς, *δρούω* φέρομαι ῥαγδαίως, γνωμ. ἀόρ., *ἀνάγκη* ὁ καταναγκασμὸς τῆς μοίρας, ἡ μοῖρα, ἡ ἄτη, ἡ θεία δίκη, *ἀπότομος* ὡς παρ' ἡμῖν ἀπόκρημνος: κρημνίζεται ῥαγδαίως εἰς τὴν ἀπόκρημνον ἄβυσσον, τὴν ὁποίαν ἡ θεία δίκη διανοίγει πρὸ αὐτῆς, *ἐνθα* ὅπου, ὅτε, *χεῖται*...δὲν δύναται νὰ χρησιμοποίησῃ τὸν πόδα, ὅστις ὑποστὰς κατὰ τὴν πῶσιν κάταγμα καθίσταται ἀχρηστος, *αἰτοῦμαι* παρακαλῶ, *λύω* χαλαρῶ, ματαιῶ, *πάλαισμα* τὸν ἀγῶνα τῆς πόλεως πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ φονέως, *τὸ καλῶς ἔχον* τὸν εὐγενῆ καὶ σωτήριον διὰ τὴν πόλιν, *ἰσχω* ἔχω. — 884-97 *ὑπέροπλος* ὑπερήφανος ἐν τῇ ὑπεροχῇ τῶν ὅπλων του: ἐάν τις ὁμοῦς ἔχει λάβει ἔργῳ ἢ λόγῳ τὸν σκολιὸν δρόμον τῆς ἀλαζονείας, *ἀφόβητος* ἐνεργ. μὴ φοβούμενος τὴν θεῖαν δίκην, *ἔδος* ἔδρα, κατοικία, ἱερόν, ναός, *ἄγαλμα*, *αἰροῦμαι* αἰρῶ, κυριεύω τι ὡς ἰδικὴν μου (μέσ.) λείαν: εἶθε νὰ μὴ διαφύγῃ τοὺς ὄνυχας κακῆς μοίρας, *χλιδὰ* τρυφηλότης, ἐντεῦθεν: ἀκολασία, ἀλαζονεία, *δύσποτος* κακότητος (δι' ἀσέβειαν), ἀνόσιος, *χάριν* ἀναγκ. αἰτ., *τὸ κέρδος* τὸ ἐπιδιωκόμενον ὑπ' αὐτοῦ, *καὶ (εἰ μὴ), ἔρξεται* εἰρξεται, κρατήσῃ ἑαυτὸν, ἂν μὴ ἀπόσχη, *ἄσεπτος* ὁ μὴ σεπτός, ἀνίερος, ἀσεβής, οὐ., *ἔξεται* ἔχομαί τινος:

ἐὰν ἐγγίση, ἐπιβάλλῃ βέβηλον χεῖρα, *ἄδικτα* ὅσα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐγγίσωμεν, ἱερά, *ματῶζω* (*μάτην*) λέγω ἢ πράττω μάταια, ματαιοφρονῶ, ἀνοηταίνω, : ἐκ ματαιοφροσύνης· ἢ β' ὑποθ. πρότ. εἰ μὴ τὸ κέρδος... ἀναπτύσσει ἀκριβέστερον τὴν α'. 884· διὰ τοῦ α'. μέλους *εἰ μὴ κερδανεῖ καὶ ἔρξεται*... ἀναπτύσσει τὸ *δικας ἀφόβητος* (ἐντεῦθεν τὸ *δικαίως*), διὰ τοῦ β'. ἢ *τῶν ἀδικίων* ἔξεται τὸ οὐδὲ *δαιμόνων ἔδη σέβων, ἐν τοῖσδε* ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας (ἐὰν ἐπικρατήσῃ ἢ ἀτμόσφαιρα τῆς ἀσεβείας), *φάργγυμαι* (φράττομαι) περιχαρᾶκῶνομαι, λαμβάνω ἀσφαλιστικά μέτρα, *βέλη μύθων* προσβλητικοί, πειρακτικοὶ λόγοι (ἀντίθ. τῆς *ἀγνείας τῶν λόγων*), *ἀμύνω τινός τι* ἀποσοβῶ ἀπὸ τινός τι, *ψυχᾶς* τῆς ἑαυτοῦ, *αἱ τοιαῖδε* αἱ ἀσεβεῖς, ὡς ἐδήλωσε καὶ διὰ τοῦ *ἐν τοῖσδε* 892, *χορεύω* μετέχω τοῦ ἱεροῦ χοροῦ (τοῦ Διονύσου), *λατρεύω* τὸν θεὸν *χορεύων*. — 898-910 *ἄδικτος* 892, *σέβων* ὡς εὐλαβῆς προσκυνητῆς, *Ἄβαι* πόλις τῆς Φωκίδος, *Ἄβαισι* τοπ., *τάδε* αἱ θεωρίαι μου αὐταί, *ἀρμόζω* ἐφαρμόζομαι, ἐπικυροῦμαι, *χειρῶδεικτα* δακτυλοδεικτούμενα ὑφ' ὄλων τῶν ἀνθρώπων, ὀλοφάνερα, *ὦ κρατύνων* ἄνευ ἀντικμ. ὦ παντοκράτορ, *εἴπερ ὄρθ' ἀκούεις* ἐὰν πράγματι ὄρθῶς καλεῖσαι οὕτως (ἐὰν ὄντως εἶσαι τοιοῦτος), *ἀνάσσων πάντα* (ἐπιρ. ἀντι γεν.) παντάναξ, *μή σε λάθῃ* ἢ τοιαύτη ἀσέβεια πρὸς τοὺς θεοὺς· ταύτην διασαφεῖ συγκεκριμένον εὐθύς παράδειγμα· σὲ μετὰ τὸ ὄλον ἀκολουθεῖ ἡ ἰδιότης : σέ, ἐφ' ὅσον αἰωνίως ἄρχεις (ἐὰν θέλῃς νὰ ἄρχῃς αἰωνίως) καὶ ὀφείλεις νὰ τιμωρῆς τοὺς ὑποσκάπτοντας τὴν ἀρχὴν σου, *ἐξαιροῦσι* (οἱ ἄνθρωποι) ἐξαφανίζουσιν, ἀπολακτίζουσι, *φθίνοντα* κτηρ. προλ. *ὥστε φθίνειν*, ὥστε νὰ ὠχρηῖ ἢ αἰγλη των, *ἐμφανῆς*... καὶ οὐδαμοῦ φαίνεται ὁ Ἄπ. τιμώμενος, *ἔρρει τὰ θεῖα* ἐπῆρε δρόμον ἢ θρησκεία, χαῖρε, θρησκεία!

873 *τύραννος* 514. 889 *τὸ κέρδος κ. δ.* ὡς ὁ Λ. καὶ ἡ Ἰοκ. ἐπεδίωξαν κέρδος δι' ἐγκληματικῆς πράξεως 717... 898 *γῆς ὀμφαλῶς* 480. 899 *Ἄβαι* πόλις ἐν Φωκίδι ἔχουσα πολυθρόνητον ναὸν καὶ μαντεῖον τοῦ Ἄβαίου Ἀπόλ., ἀρχαιότερον τοῦ Δελφικοῦ. 900 *ἐν Ὀλυμπίᾳ* ὑπῆρχε πανάρχαιον μαντεῖον τοῦ Διός, διατηρούμενον ὑπὸ τοῦ ἱερατικοῦ γένους τῶν Ἰαμιδῶν, ἐν ᾧ ἔμαντεύοντο δι' ἐμπύρων.—*Τί ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸ χορικόν; Διὰ τί ὁ X. δὲν μνημονεύει τὴν Ἰοκ.; Τίνα συναισθήματα κρατοῦσιν ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ X.; Ἐὰν δι' αὐτοῦ ὀμιλεῖ ὁ Σ., πῶς παρίσταται ἡμῖν;*
911-1083. 911-7 *ἀνακτες* 284, *δόξα μοι παρεσιάθη μοι* ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα, μοῦ κατέβη, *στέφῃ* ἰκτηρίους κλάδους β, οὓς λαμβάνει

ὡς ἰκέτις, **ἐπιθυμιάματα** θυμιάματα, **ὕψου** θυμὸν αἴρει διατελεῖ ἐν ὑπερβολικῇ ψυχικῇ ἐξάψει, ὑπερδιεγέρσει, **λύπαισιν** αἰτ., **ὅποια** ὅπως, ὡς, **ἐννοῦς** φρόνιμος, **τεκμαίρεται**... οὐδ' ἐξάγει τὰ συμπεράσματά του περὶ τῆς νέας μαντείας τοῦ Τ. ἐπὶ τῇ βίᾳ τοῦ παλαιοῦ χρησμοῦ τοῦ δοθέντος εἰς τὸν Λ. τότε θὰ κατέληγεν εἰς τὸ συμπεράσμα ὅτι, ὅπως ἐκεῖνος ὁ χρησμός δὲν ἐξεπληρώθη, οὕτω καὶ νῦν ἡ μαντεία τοῦ Τ. **τοῦ λέγοντος** γεν. κτηρ. τῆς κτήσεως: ἀφίεται εἰς τὴν διάκρισιν, γίνεται ἔρμαιον παντός, πείθεται τυφλῶς, **φόβοι** φοβερὰ πράγματα.—**918-23** ὅτε ἐπειδὴ, **ἐς πλέον ποῶ** κατορθῶνω, **Δύκειος** 203, **ἀγχιςτος** (ἀγχι πλησίον) πλησιέστατος, διότι ὁ βωμός του ἦτο ἰδρυμένος πρὸ τῶν ἀνακτόρων, **κάτευγμα** (τὸ μετὰ τῆς εὐχῆς προσφερόμενον) τάξιμον, ἀφιέρωμα, **ἐπορον**, προκμ. πέρωται, **ἔδωκα**, **λύσις** ἀπαλλαγὴ, ἀπολύτρωσις (ἀπὸ τοῦ συνέχοντος τὸν Οἰ. κακοῦ), **εὐαγῆς** ἐνταῦθα ἐνεργ. καθαρτικός, ἐξαγνιστικός ἀπὸ τοῦ ἄγους: ἡ λύσις ἢ καθιστῶσα εὐαγῆ, ἄγνόν τὸν Οἰ. τῆς ἀποδοθείσης αὐτῷ μιαιῶς πράξεως, **ἐκπεπληγμένον** τεταραγμένον, **κυβερνήτης** ν. ὁ πηδαλιούχος.—**924-44** **μάθοιμ' ἂν** ἢ ἐρώτ. παράκλησιν, **αὐτὸν** πρόλ., **ὄπου** (ἔστιν), **αἶδε** ἰδοῦ, **ἦδε δέ ἐστι γυνὴ μήτηρ**... ἰδοῦ δὲ καὶ ἡ..., **ἀλλὰ** ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου πολλάκις ἐκφράζει βεβαίωσιν, **ὄλβια γένοιο** εὐτυχοίης, **δάμαρ-τος** θ. (ἡ ἀραρίσκουσα τὸν δόμον) ἢ σύζυγος, **παντελής** τελεία, καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως νόμιμος καὶ μήτηρ τέκνων, **γ' οὔσα** ἐφ' ὅσον τοῦλάχιστον εἶσαι, **αὐτῶς** (αὐτός, ὁ αὐτός: ἔξ οὗ ὡσαύτως) ὡσαύτως, **καὶ σὺ ὄλβιος γένοιο**, **εὐτέπεια** εὐφημα, εὐοίωνα λόγια, εὐοίωνος εὐχή, **ὄτου** ἐρ. πρότ., **χῶτι** καὶ ὅ,τι, **σημαίνω** ἀναγγέλλω, (ἀφίγμαι θέλων σημήναι) **ἀγαθὰ** εὐχάριστα, προηγεῖται τὸ γεν. **δόμοις**, ἔπεται τὸ εἶδος **πόσει**, **τὰ ποῖα** 120, κτηρ. τοῦ **ταῦτα**: **ποῖά ἐστι ταῦτα**, **ἀφιγμένος** (σημήναι θέλεις...), **ἔπος** εἰδησις, αἰτ. καθ' ἕλξιν πρὸς τὸ ὄ, **ἐξερω** θὰ εἶπω καθαρά, ἀντὶ **τῷ** ἔπει, αἰτ. εἰς τὸ **ἦδου** - ἀσχάλλοις, **τάχα** ταχέως, **ἀσχάλλω** ἀδημονῶ, λυποῦμαι, **ποῖαν δύναμιν ἔχει** πῶς ἔχει διπλὴν δύναμιν, ἐνεργεῖαν, ἦδεσθαι καὶ ἀσχάλλειν, **Ἰστημι** ἀναγορεύω, ἀνακηρύττω, **ἐγκρατής ἐστι** ἔχει τὸ κράτος, βασιλεύει, **ἄξιω**... ἀπαιτῶ νὰ θανατωθῶ.—**945-56** **πρόσπολος** ἀμφίπολος, θεραπευτὴς ἀκολουθοῦσα τὴν βασίλισσαν, **οὐχὶ λέξεις**; 637 **ὡς τάχος** ὡς τάχιστα, **ἔν' ἐστὲ** ἐπιφ. ποῦ εἰσθε, πῶς εἰσθε ἐν μηδενικόν! **ἔφευγεν** ἦτο ἐξόριστος, Οἰ. **πάλοι** **τρέμων** ἔφευγε (φοβούμενος) μὴ κτάνοι τοῦτον, **τοῦτον** 947-**8δε** 948 τὸ αὐτὸ πρόσωπον, **8δε** 949 διάφορα πρόσωπα, **πρὸς τῆς ὑχῆς** ἀπὸ φυσικὸν θάνατον, **τοῦδε** διότι πα-

ρέρεται ἤδη ὁ Οἶ., *Ἴο κάρα* περίφρ. Ἰοκάστη, ἡ κεφαλὴ ὡς τὸ τιμιώτατον τοῦ σώματος, πρβλ. παρ' ἡμῖν 100 κεφάλια βόδια..., *ἐκπέμπομαι* μεταπέμπομαι, *ἐν' ἤκει* ποῦ (πῶς) ἔχουν καταντήσει, *τὰ σεμνὰ* τὰ ἄξια παντὸς σεβασμοῦ (τί λόγος!)· πῶς λέγεται ἡ λ.; *λέγει* ἀναγγέλλει, *ἐκ Κορίνθου* (ἤκει, ὡς εἰ ἠρωτήθη: *πόθεν ἤκει*).—957-63 *σημήνας γίγνομαι* σημαίνω, ἀναγγέλλω, *θανάσιμος* συνήθ. θανατηφόρος, ἐνταῦθα παθ. νεκρός: ὅτι (ἔχει μεταβῆ εἰς τὸν Ἄϊδην) ἔχει ἀφήσει χρόνους, *δόλοι* δολοφονία, ὁ πληθ. τὰ διάφορα εἶδη τοῦ θανάτου τοῦ γινομένου *dolo malo*, *ξυναλλαγὴ νόσου* συναλλαγαί, δосоλληψίαι μὲ νόσημα, *σμικρὰ ῥοπή* μία παραμικρὰ ἀφορμή, *εὐνάξω* ῥίπτω εἰς τὴν κλίνην, ῥίπτω κάτω, *παλαιὰ* γηραλέα, *ἔφθιτο* ἀόρ. ἀπέθανεν, *μακρὸς χρόνος* ἢ μακρὰ ἡλικία, *συμμετρούμενος* ἔχων (αὐτός, ἢ ζωὴ του) τὸ αὐτὸ μέτρον πρὸς τὸν χρόνον τῆς ἡλικίας 73,: καί, ἐκτὸς τῆς νόσου, συμφώνως πρὸς τὴν μακρὰν ἡλικίαν του, βαθύγηρος, *καί γε* καὶ μάλιστα.—964-72 *σκοποῦμαι* κοιτάζω, δίδω προσοχήν, *τὴν πυθόμεανιν ἐστίαν* τὴν μαντικὴν τῆς Πυθοῦς ἐστίαν, τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον, *κλάζω* κρώζω, *ὑφηγητῆς* ὁδηγὸς τοῦ δρόμου, *ᾧν ὑφηγητῶν* κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν ὁποίων, ἢ γεν. ἀπόλ. ἄνευ τοῦ *ὄντων*, πρβλ. *me duce*, *auctore*, *consuie*, *κεύθει* ἀμτβ. κεύθεται, κρύπτεται, ἔχει ταφῆ, *δὴ* ἤδη, *ὄδε* ἰδοὺ ἐδῶ (εἶμαι), *ἄψαυστος* ἐνεργ. ὡς ἀφόρητος 885, χωρὶς νὰ ἔχω ἐγγίσει φονικὸν ὄπλον, *εἴ τι μὴ* εἰ μὴ ἄρα, ἐκτὸς ἐὰν ἴσως, *ἐμῶ* ἀντὶ γεν. ἀντκμ. ἀπὸ τὸν πόθον μου, ἀπὸ τὸν πόνον νὰ μὲ ἴδῃ, *δ' οὖν* ἀλλ' ὅπως καὶ ἂν ἔχη τὸ πρᾶγμα, ὅπως καὶ ἂν ἀπέθανε, ὁ χρησμός τετέλεσται!, *θέσπισμα* (θέσπισ, θεὸς-ἐν-σέπ-ειν) θεόπνευστος, θεσπίζω μαντεύω) χρησμός, *τὰ παρόντα* τὰ ὁποῖα ἐν τῷ παρόντι ἀπασχολοῦσιν ἡμᾶς, *συλλαβὼν* λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ, μετὰ τῶν χρησμῶν, *ἄξι' οὐδενὸς* καὶ ἐν τῇ γῇ ἐπάνω, ὅπου ἦσαν, καὶ ἐν τῷ ἔδῃ, ὅπου τώρα εὐρίσκονται.—973-88 *παράγομαι* παρασύρομαι, ἀπατῶμαι, *μὴ βάλλης ἐς θυμὸν* μὴ συλλογισθῆς, πρβλ. *ἐνθύμων* 739, *ἄνθρωπος* γεν. οἱ ἄνθρωποι, *ᾧ* διὰ τὸν ὁποῖον, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ὁποῖου, *τὰ τῆς τύχης κρατεῖ* ἢ τυφλὴ τύχη διέπει τὰ πάντα, περὶ οὐδενὸς δὲ ὑπάρχει ἀκριβῆς (ἀσφαλῆς) πρόγνωσις, *εἰκῆ* ἀσκόπως, ὅπως τύχη, ἄνευ σκέψεων: *κράτιστον* (τὸ) ζῆν *εἰκῆ*, *δύναιτο* δυνατῆ., ἄνευ τοῦ *ἂν*, *εἰς τὰ ν.* ὡς πρὸς τοὺς γάμους μετὰ τῆς μητρὸς σου, *πολλοὶ* βροτῶν, *ἀλλ' οἶψ' ταῦτ' ἐστὶ παρ' οὐδέν:* ἀλλ' ἐκεῖνος, διὰ τὸν ὁποῖον ταῦτα εἶναι ἐν μηδενικόν, περὶ τὴν ζωὴν του ἀλυπτότατα, *μέγας* (ἐστί), *ὀφθαλμὸς* δι'

οὐκ εἰσδύομεν εἰς τὸ σκότος: ὁ θάνατος τοῦ πατρὸς εἶναι διανυγής (ἰσχυρὸς) φακός, ἀπλετον φῶς, δι' οὐ δύναται νὰ εἰσδύσῃ καὶ εἰς τοῦ μέλλοντος τὸ σκότος (ὅτι ὁ θεὸς ἔκ τοῦ φυσικοῦ θανάτου τοῦ Πολύβου ἐξηλέγχθη ψευδόμενος, ἐπιτρέπει νὰ κρίνωμεν ἀσφαλῶς ὅτι καὶ εἰς τὰ κατὰ τὴν μητέρα δὲν θάληθεύσῃ), **ξυνήμι** παρενθ.: τὸ ἐννοῶ, **τῆς ζώσης** ὑποκ.: ἀλλ' ἡ ζῶσα μὲ φοβίζει. — **989-99** **ὑπὲρ ποίας** περὶ π., ἀναγκ. αἰτ., καὶ συχν. ἐν ἐρ.: καὶ διὰ ποίαν λοιπόν, **τί κείνης** διαιο. ἢ κτητ. τί πρῶγμα ἐκείνης, **ἐς φόβον φέρον** 517 ἐς βλάβην φέρον, **θεήλατος** θεόπεμπτος, **ῥητὸν** εἶναι δυνατὸν νάνακοινωθῆι, **θεμιτὸν** ἐπιτετραμμένον (θέμις), **μάλιστα** γε καὶ πολὺ μάλιστα ῥητὸν, **ἐλεῖν**... ἀντὶ ἐλεῖν φόνον πατέρα, **ἀποικῶ Κορίνθου** κατοικῶ μακρὰν τῆς Κ., ξενιτεύομαι, **εὐτυχῶς** εὐτυχίης, ἐν μέσῳ εὐτυχίας, **ἀλλ' ὅμως** (πικρῶς, ἀπαρῶς, ἐπεὶ...)

— **1000-20** **ἢ γὰρ** ἀλήθεια λοιπόν, **ἀπόπιολις** **κεῖθεν** μακρὰν τῆς πόλεως ἐκείνης, ξενιτευμένος ἀπ' ἐκεῖ, (**ἢ ἀπόπιολις** διὰ τε τοῦτο) **χερῆζων** **τε**, τὸ **τί οὐ+** ἀπορ. ὄριστ., ἐν ᾧ ἀνεμένομεν ἐνεστ., παριστῆ προᾶξιν ὡς δέουσαν γενέσθαι καὶ ὁ λέγων ἀπορεῖ πῶς αὕτη πρὸ πολλοῦ δὲν ἔγινε: ὁ ἀόρ. καὶ τὸ ταχύ: διὰ μιᾶς λέξεως, **εὐνους** ἔξ εὐνοίας, **καὶ μὴν** καὶ πρὸς τούτοις (ἐκτὸς τοῦ ὅτι θὰ δείξῃς τὰς καλὰς σου διαθέσεις), **ἐμοῦ** ἀφαιρ. παρ' ἐμοῦ, **χάριν** δῶρον, ἀνταμοιβήν, **καὶ μὴν** καὶ πράγματι, **μάλιστα** **τοῦτο** κυρίως διὰ τοῦτο, πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν, **ἐλθόντος** ὑποθ., **πρὸς δόμους** εἰς Κ., **εὐ** **πράξαιμί** **τι** καταφέρω κανὲν καλὸν φιλοδώρημα, **ὁμοῦ** ὁμοσε, εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, **φυτεύω** 437, **φυτεύσαντες** κατὰ σύλληψιν περὶ τῶν γονέων, ἐναυθὰ περὶ τῆς ἐπιζώσης μητρὸς, ὡς 990 οἱ **τεκόντες**, ἐν ᾧ τὸ **τίκτειν** κυρ. περὶ τῆς μητρὸς, **οὐκ εἶμι ὁμοῦ** θάποφύγω τὴν συνάντησιν πρὸς..., **καλῶς** πολὺ καλὰ, πρὸς τὸ δῆλος εἶ, καὶ παρ' ἡμῖν ἔφαγα καλὰ, ἢ σύντ. προσ. ἀντὶ ἀπροσ., εἶναι πολὺ σαφὲς ὅτι..., **τῶνδ' εἵνεκα** οὐ., **ταρβῶ** 296, (**φεύγω**) **ταρβῶν**, **ἐξέλεθ** **σαφῆς** ἀποβῆ, εὐρεθῆ ἐκ τῆς δοκιμασίας ἀληθείης, **μίσμα** **τῶν φυτευσάντων**... μήπως μολυνθῆς ἀπὸ τοὺς γονεῖς σου, **οὐδὲν** **πρὸς δίκης** ὅπως ἄδικα, **οὐχί** (τρέμω πρὸς **δίκης**), **γεννητῆς** γονεύς, (οὐδὲν πρὸς **δίκης** τρέμεις) **ὀθούνεκα** (ὅτιον ἔνεκα) διότι, **ἦν οὐδὲν ἐν γένει** οὐδεμίαν θέσιν εἶχε μεταξὺ τοῦ γένους σου, δὲν ἦτο ποσῶς συγγενῆς σου, **οὐ-οὐδὲν** ἢ ἐπανάληψις ἐπιτείνει τὴν ἄρνησιν, **τοῦδε** ἐμοῦ: δὲν σὲ ἐγέννησε περισσότερον ἀφ' ὅ, τί ἐγώ, ἀλλ' ἔξ ἴσου, **τόσον** εἶναι πατήρ σου ὁ Π., ὅσον καὶ ἐγώ, **τῷ μηδενὶ** οὐ. **τῷ ὄντι** **μηδενὶ** **κατὰ** **γε** **τὸ** **φῦσαι** **ἐμέ**: καὶ πῶς ὁ γεννήσας εἶναι τὸ ἴδιον

Δ. Ν. Γουῆ. — Σοφοκλέους Οιδίπους Τύραννος: Ἐκδ. Ε'. 4

ἠφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

μὲ ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος δὲν μὲ ἐγέννησεν, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ ζήμημα
 αὐτὸ εἶναι ἐν μηδενικόν, *ἐγεινάμην* ἐγέννησα.—1021-36 *ἀντι*
τοῦ αἰτ., *ὠνομάζετο* ὁ πρῆκ. τὸ διαρκές, τὸ μέσον: ἰδικόν του,
 (*ὠνομάζετο*) *λαβὼν* αἰτ., *ἴσθι* μάθε το λοιπόν, *ᾧδ' ἔστερξε* μὲ
 περιέβαλε διὰ τοσαύτης στοργῆς, *λαβὼν* ἐνδ., *ἀπ' ἄλλης χειρὸς*
 ἀπὸ ξένας χειρός, *ἐκπέιθω* ἐξαναγκάζω, *ἐμπολάω-ᾧ* ἀγοράζω,
τυχῶν συναντήσας, κατὰ τύχην εὐρών, *δίδως με* ὁ ἐνεστ. ἴστωρ.,
πτυχαι χαράδρα, *ναπαῖος* (*νάπη* δασώδης κοιλὰς ἢ φάραγξ) δασώ-
 δης, *ὄρεια π.* βόσκοντα ἐπὶ τῶν ὄρεων, *ἐπιστατῶ* φυλάττω, *θη-*
τεία (*θῆς* ἐλεύθερος μισθωτὸς ἐργάτης) ὑπηρεσία ἐπὶ μισθῶ: καὶ
 ἐγύριζες ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ὡς ἔμισθος ἐργάτης; (*ναὶ πλάνης*), *σοῦ δ'*
 ἀλλὰ σοῦ σωτῆρ μάλιστα, *λαμβάνεις* μὲ εὐρίσκεις δὲ ἐν συμφορᾷ,
 διότι ὑπέφερον ἀπὸ τί; ἀπὸ τί ἔπασχον, ὥστε λέγεις ὅτι μὲ εὖρες
 ἐν κινδύνῳ καὶ μὲ ἔσφους; *ἄρθρα* 718, *ἐννέπω* 350: *τί ἐστι τοῦτο*
τὸ ἀρχαῖον κακόν, ὃ ἐννέπεις; *ποδοῖν ἀκμαὶ* αἱ ἐξοχαὶ τῶν ἀστρα-
 γάλων, *διάτορος* (*τείρω*) διατρυπημένος, *ἀναιροῦμαι* φορτώνομαι,
 ἀναλαμβάνω, *σπάργανα* ἢ βρεφικὴ ἡλικία, καθ' ἣν τὸ βρέφος περι-
 τυλίσσεται διὰ σπαργάνων, *ὃς εἶ ὅ,τι εἶσαι, ὅπως εἶσαι:* ὅπως εἶσαι
 οἰδίπους, οἷτω καὶ ὠνομάσθης, *ἐκ τύχης ταύτης* ἐκ τοῦ περιστα-
 τικοῦ τούτου.—1037-44 *πρὸς πατρός* (*ἔπαθον τοῦτο, διετρή-*
θην τοὺς πόδας), *φρονεῖ* γινώσκει, *λῶρον κάλλιον, τυχῶν* 1025,
οὐκ (αὐτὸς *τυχῶν* ἔλαβόν σε), *κάτοισθα* τὸν γνωρίζεις πολὺ καλά,
 ὥστε νὰ τὸν περιγράψης διαφωτίζων ἡμᾶς, *δήπου* ἀσφαλῶς ἂν δὲν
 με ἀπατῇ ἢ μνήμη, *ὠνομάζετο* (ἠτό τις) *τῶν (οἰκειῶν) Λαῖου, τοῦ*
πάλαι ποτὲ τυράννου. — 1045-50 *κᾶσι* καὶ ἔστι, *ἰδεῖν* ἐμὲ
 (ὑποκ.), *ὑμῶν* τὸν λόγον ἀποτείνει πρὸς τὸν Χ., *εἰσιδῶν* διότι τὸν
 ἐγνώρισε κατ' ὄψιν εἴτε ἐν τῇ ἐξοχῇ..., *σημήνατε* γνωστοποιήσατέ
 μοι τοῦτο, *ὁ καιρὸς* (ἔστι) διότι ἔχει παρουσιασθῆ ἢ εὐκαιρία νὰ πο-
 καλυφθῶσιν αὐτὰ ἐδῶ.—1051-61 *οἶμαι ἐννέπειν* αὐτὸν (ὑποκ.)
οὐδέν' ἄλλον (ἀντικμ.), *τὸν ἐξ ἀγρῶν* τὸν ἐν ἀγροῖς (ὄν σὺ ἐξ ἀγρῶν
 ἐκέλευες καλεῖν), *ματεύω* ζητῶ, *ἦδε οὐχ ἦκιστα, νοεῖς...* ἤθελεν ἐν
 τέλει νὰ εἴπῃ: *τὸν αὐτὸν εἶναι*, ἀλλὰ διακόπτεται ὑπὸ τῆς Ἰο., *τί δ'*
 (ἔρωτῆς) *ὄντιν' εἶπεν* ἀλλὰ διὰ τί ἐρωτῆς ποῖον ἐκεῖνος ἀνέφερε,
 ἐνόμιζεν; *ἐντρέπομαι* 724, *τὰ μάτην ῥηθέντα* λόγια τοῦ ἀέρος,
οὐκ ἂν γένοιτο τοῦθ' ὅπως εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ γίνῃ
 τοῦτο, ὥστε ἐγὼ λαβὼν εἰς χειρὰς μου τοιαύτας ἀποδείξεις νὰ μὴ
 φανερώσω, *ματεύω* 1052, *ἄλις* (εἰμι) σύντ. προσ. ἀντι ἀπροσ.:
 εἶναι ἀρκετὸν ὅτι ὑποφέρω ἐγὼ (γινώσκουσα τὸ πᾶν). — 1062-70

οὐκ ἐκφανῆ κακῆ δὲν θὰ εὐρεθῆς ἐξ ἀσήμου γένους, θὰ παραμεί-
 νης ἐξ ἡγεμονικοῦ γένους, καὶ ἂν ἐγὼ... *τρίδουλος τρίτης μητρὸς*
δοῦλος ἀπὸ τριῶν γενεῶν, ἐκ μητρὸς δούλης, ἧς ἡ μήτηρ καὶ ἡ μάμμη
ἦσαν ἐπίσης δοῦλαι, τάδε τὴν ἔρευναν τοῦ γένους, μὴ οὐ.. ὥστε νὰ
 μὴ, *εὖ φρονοῦσα* θέλουσα τὸ καλὸν σου, *λῶστα*, ὑπρῆτ. τοῦ ἀγαθός,
 ὠφελιμώτατα, ἄριστα, *τὰ λῶστα τοίνυν ταῦτα* ἀκριβῶς ἡ ἀγνοια
 αὕτη, ἦν σὺ ὀνομάζεις ὠφελιμωτάτην, *πάλαι ἀφ' οὗτου* ὑβρίσθην ἐν
 Κ., (*οὐκ*) *ἄξει* ἐρ. ἀντὶ πρσπκτ., *χαίρειν* νὰ καμαρώνῃ, *πλουσίω*
 εὐγενεῖ. — 1071-5 *λοῦ λοῦ* σχετλ. οὐαὶ οὐαὶ, *προσεπιεῖν* διότι αὐ-
 τὸν μόνον τὸν χαιρετισμὸν (τοῦ δυστυχοῦς) δύναμαι νὰ σοὶ ἀπευθύ-
 νω, *βέβηκεν* ἔχει ἀπέλθει, *ἄξασα*, *αἰσσω*, μερ' ὀρηγῆς, μετὰ σπουδῆς,
ἄπως μὴ μήπως, *ἐκ τῆς σιωπῆς τῆσδε* ἦν ὑπεσχέθη ἡ Ἰ. 1072,
μὴ ἀναρρήξει μήπως ξεσπάσωσι. — 1076-85 *ῥηγγύτω* ἀναρρηγνύ-
 τω : ἄς ξεσπίσωσιν ὅ,τι κακὰ θέλουν, *σπέρμα* γένος, *σμικρὸν* ἄσημον,
βουλήσομαι εἶμαι διατεθειμένος, ὁ μέλλ. : καὶ μετὰ τὴν ἀποτροπὴν
 τῆς θέλω καὶ θὰ θέλω, *φρονεῖ μέγα*, *δυσγένεια* ταπεινὴ καταγωγὴ,
νέμω θεωρῶ, *τῆς εὖ διδούσης* ἣτις διαρκῶς μοὶ ἔδιδε καλά, εὐτυ-
 χίαν, *οὐκ ἀτιμασθήσομαι* δὲν θὰ προσβληθῶ, δὲν θὰ θεωρήσω
 προσβολὴν μου θεωρῶν... *τῆς* ταύτης: διότι αὕτη εἶναι ἡ μήτηρ μου,
 ἡ ὁποία μὲ ἔχει γεννήσει, *οἱ συγγενεῖς μῆνες* τὰ χρόνια τῆς ζωῆς μου,
 τὰ ὁποία μὲ ἔχουσι συντροφεύσει καθ' ὅλην μου τὴν ζωὴν, *διώρισαν*
ἔταξαν, ὥρισαν, προώρισαν (νὰ γίνω) ἐναλλάξ κατὰ πρῶτον (ἄλλοτε
 μὲν) μικρὸν, ἔπειτα (ἄλλοτε δὲ) μέγαν, *τοιόσδ' ἐκφύς* ἐπειδὴ τοιαύ-
 την ἔχω τὴν καταγωγὴν, δὲν εἶναι δυνατὸν πλέον νὰ ποδειχθῶ διά-
 φορος (ἄπιστος καὶ προδότης εἰς τὴν εὐεργετικὴν καταγωγὴν μου).

914 *στέφη* 3, ὡς ἰκέτις. 919 *Ἀπόλλων* (Ἄγχιος) ὁ βω-
 μὸς αὐτοῦ ἦτο πρὸ τῶν ἀνακτόρων καὶ δὴ πρῶτος κατὰ σειρᾶν,
ἄγχιος, 16. *Δύκειος* 203. 930 *παντελής* νόμιμος καὶ μήτηρ
 τέκνων, καθ' ὅλα τελεία σύζυγος: διότι ὁ γάμος ἐθεωρεῖτο τὸ τέ-
 λος, ὁ σκοπὸς τοῦ βίου, *τέλειοι* οἱ ἔγγαμοι, *ἄτελής* γάμος ὁ ἄτε-
 κνος, *ἡμιτελής* οἶκος οὗ ἑλλείπει ὁ κύριος, τὸ ἕτερον ἡμῖς, *προτέ-
 λεια* (ἱερά) ἡ πρὸ τοῦ γάμου θυσία, καὶ Ἡρα *τελεία* ὡς θεὰ τοῦ
 γάμου. 940 *στήσουσι* ἡ λ. δηλοῖ ὅτι οἱ Κορ. δὲν ἐθεώρουν τὸν
 Οἰ. νόμιμον κληρονόμον, ipso jure διάδοχον, ὡς *ἠυδάτο* διότι
 ὁ Ἄγ. ἔσπευσε νὰ ἐκινήσῃ ἐκ Κορ. κομίζων τὴν ἐνδιαφέρουσαν
 ἀγγελίαν, πρὶν ἐκεῖ ληφθῶσιν ὀριστικαὶ ἀποφάσεις. 981 *πολλοὶ*
 ὡς ὁ Ἰππίας Ἡροδ. VI 107, ὁ Καῖσαρ Πλουτ. Καῖσ. 32. 1042
τῶν Λαῖου τῖς πλὴν τῶν υἱῶν καὶ οἱ ἄλλοι ὑπεξούσιοι ἐδηλοῦντο

διὰ γενικῆς τοῦ κυρίου μετὰ τοῦ ἄρθρου. 1070 πλουσίῳ γένει ὁ πλοῦτος συνυπεδήλου καὶ τὴν εὐγένειαν· κατὰ τὸν Ἀριστοτ. εὐγενεῖς εἶναι οἱ ἔχοντες προγόνων ἀρετὴν (εὐγενεῖς προγόνους) καὶ πλοῦτον (κτῆματα, χρήματα, ποίμνια κλπ.). 1080 τύχη ἀγαθὴ ἐλευθερία θεά, εὐμενῶς ἐπιδαφιλεύουσα τὰ ἀγαθὰ αὐτῆς εἰς πόλεις καὶ ἀνθρώπους, ἐν Θήβαις τὸ ἄγαλμα αὐτῆς ἔφερον ἐν ταῖς χερσὶ τὸν Πλοῦτον, ἐν Σμύρῃ τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας. Ἐν ὑστέροις χρόνοις ἐκάστη ἑλλην. πόλις εἶχε τὴν ἰδίαν αὐτῆς Τύχην, εἰκονιζομένην ὡς γυναῖκα λαμπρῶς ἐνδεδυμένην, φέρουσαν στέφανον πυργωτῶν τειχῶν καὶ κατάφορτον καρπῶν καὶ δώρων. Τὰ μειδιάματα τῆς θεᾶς ἔδοκίμασεν ὑπὲρ πάντα ἄλλον ὁ Οἶ.: ἐδόθη πρὸς ἐξόντων καὶ ἐξετέθη ὡς ἔκθετον βρέφος καὶ ἀνάτηρον· καὶ ὁμως ἀνετράφη βασιλικῶς· προωρίσθη διάδοχος βασιλέων καὶ ἐγένετο πλάνης ὁδοιπόρος· ἀλλὰ καὶ τότε σφῆζει τὴν πόλιν τῶν Θ. καὶ γίνεται βασιλεὺς κραταιὸς καὶ εὐτυχής.—911.. *Τίνες ἐν τῷ λόγῳ αἱ φράσεις αἱ χαρακτηριζούσαι τὴν Ἰοκ.*; ὡς μελετηθῆ καλῶς ὁ λόγος. *Διὰ τί περιφρονοῦσα τὰ θεῖα καταφεύγει ἤδη εἰς αὐτά; πῶς φαντάζεται τὸν θάνατον τοῦ Πολ. ἢ Ἰοκ. 749 καὶ πῶς ὁ Οἶ. 760; Τίνες οἱ χαρακτηριστικώτατοι τοῦ ἠθους αὐτῆς λόγοι καὶ πῶς οὕτω παρίσταται ὁ χαρακτὴρ αὐτῆς πρὸς τὸν τοῦ Οἶ.;* *Διὰ τίνα ἢ λ. Κιθαιρῶνος 1026 θὰ ὑπῆρξε κεραυνοβόλος; Τίνες ἄλλαι δηλώσεις ἐπιτείνουσι τὴν κατάπληξιν; διὰ τί προκληθεῖσα 1053 ὑπὸ τοῦ Χ. σιωπᾷ; Διὰ τί 1066 ὁμιλεῖ γενικῶς; ἔὰν ὁ Οἶ. ἀρίστατο πάσης περαιτέρω ἐρεῦνης, τί θὰ ἦτο ἱκανὴ νὰ διαπράξῃ; Πόθεν παρέρχεται ὁ Ἄγγελος; πῶς μεταδίδει τὴν εἶδησιν καὶ διὰ τί; τί κερδαίνει ἐντεῦθεν ὁ ποιητής; Ἡ στάσις τοῦ Ἀγ. τίνα ἐντύπωσιν θὰ ἐνεποίησε τοῖς θεαταῖς καὶ διὰ τί ἐθῆρευσε τοῦτο ὁ Σ.; Οἶ ς. 928, 930 τί ἐνέχουσι; 958 Πόθεν ἐσκέπτετο ὁ Ἄγγελος νᾶρχισσιν καὶ διὰ τί μετέβαλε σειρᾶν; τίνα ἐντύπωσιν ἀνέμενε νὰ ἐμπούσῃ καὶ τίνα ἐμποιεῖ εἰς τὸν Οἶ.; πῶς λέγεται τοῦτο; ποῖον ἄλλο ὅμοιον ἐγνωρίσαμεν ἤδη; Διὰ τί ὁ Σ. εἰσήγαγε 1010... τὸν Ἄγγ. ὁμιλοῦντα οὐχὶ ἐν συνεχεῖ λόγῳ, ἀλλ' ἐν σιχομυθίᾳ; Οἶδ. καὶ Ἰοκ. πῶς διατίθενται ἐκ τῆς πρώτης ἀγγελίας καὶ πῶς φέρονται πρὸς τὸ θεῖον; ὁ Οἶ. ἐμμένει εἰς τὴν διάθεσιν ταύτην; διὰ τί ἡ τραχύτης 1070 πρὸς τὴν σύζυγον; Πόθεν εἰκάζει ὁ Χ. 1051 ὅτι ὁ βοτήρ εἶναι ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν ζητηθέντα ὑπὸ τοῦ Οἶ. ἐργάτην; Ἐκ πόσων καὶ τίνων σκηνῶν ἀποτελεῖται τὸ νέον Ἐπεισόδιον καὶ πρὸς τί μέρος τῆς σημ. τραγωδίας ἀντιστοιχεῖ;*

τί σπουδαῖον στοιχεῖον περιέχει; ποῦ εὑρίσκεται ἡ πράξις ἐν αὐτῷ καὶ τίς ἡ κρατοῦσα διάθεσις ἡμῶν;

1086-1109. 1086-97 Ἰδρις-ιος (οἶδα) γνώστης, σοφός, κατὰ γνώμαν ὡς πρὸς τὸν νοῦν: ἐὰν ἔχω τὸ προφητικὸν χάρισμα καὶ εἶμαι σοφὸς εἰς πνεῦμα προαισθήσεως, οὐ (μὰ) τὸν 660, οὐκ ἔση ἀπείρων μὴ οὐχ (ἡμᾶς) αὔξειν σέ (ἀντκμ.) καὶ χορεύεσθαι (σὲ ὑποκ.), ἀπείρων ἀπειρος, οὐκ ἔση ἄ. ἔση ἔμπειρος, θὰ λάβης ἀφορμὰς κατὰ τὴν αὐριανὴν πανσέληνον νὰ δοκιμάσης ὅτι, αὔξω μεγαλύνω, ἐγκωμιάζω, πατριώτης ἐνταῦθα συμπατριώτης κρο. πατριῶται οἱ βάρβαροι ὡς ἔχοντες μόνον κοινὴν πατρίδα, ἐν φ ἐν Ἑλ. πολῖται ὡς ἔχοντες καὶ κοινὴν πόλιν (ἐλευθέραν) κτρο., χορεύμαι τιμῶμαι διὰ χορῶν, ; ὅτι θὰ σὲ ἐγκωμιάσωμεν καὶ ὡς πατριώτην τοῦ Οἶ., καὶ θὰ σὲ τιμήσωμεν διὰ χορῶν, φέροντα ἀντι ὄνομ., διότι ταυτοπροσωπεῖ πρὸς τὸ ὑποκ. τοῦ ἔση, ἀλλ' ὁ ποιητὴς παρεσύρθη ἐκ τοῦ χορεύεσθαι (σὲ) καὶ τῆς ἀντιθέσεως τῶν ὑποκ. τεθέντων κατ' αὐτ., ἐπίηρος (ἐπὶ-ἀραρίσκω) εὐπρόσδεκτος, ἔ. φέρω χαρίζομαι, φέρω εὐάρεστα, τυράννοις τῷ Οἶ., ὁ πληθ. τῆς μεγαλειότητος, ἡ: τῇ βασιλικῇ οἰκογενείᾳ, ἰήιος 154.—1098-109 μακράων μακρόβιος ἢ ἀθάνατος, κορᾶν δωρ. κορῶν, πελασθεῖσα πέλας Π. γενογένη, συνευρεθεῖσα, μετὰ γεν. ὡς ἀφῆς, ὄρεσιβάτης δωρ. ὄρεσίβιος, εὐνάτειρα σύνευρος, παρᾶθ.: ἡ Νύμφα τις, εὐνάπειρα, πλάξ πᾶν πλατὺ καὶ ἀναπεπταμένον πράγμα, πεδιάς, ἐπίπεδος κορυφὴ βουνοῦ, ὄροπέδιον, ἀγρόνομοι ἀγρῶν νεμομένων, ὄροπέδια ὅπου βόσκουσι κτήνη, εἶθ' εἶτε, Κυλλάνα ἢ Κυλλήνη, Βακχεῖος ὁ Βάκχος, δέξατό σε εἶρημα (παρὰ Νύμφης τινός, ἣτις ἐξ αὐτοῦ ἐγέννησε τὸν Οἶ., ὡς τέκνον του), Ἐλικωνίς Νύμφη τοῦ Ἐλικῶνος, συμπαίζει ὁ θεός, πλεῖστα πλειστάκις.

1090 τὰν αὐριον πανσέληνον ὄντως κατὰ τὴν ὕστεραίαν τῆς διδασκαλίας τοῦ δράματος ἦτο πανσέληνος ἐν Ἀθήναις, διότι εὐθύς μετὰ τὴν λῆξιν τῶν μεγάλων Διονυσίων ἐωρτάζοντο ἐν Ἀθήναις τὰ Πάνδια πρὸς τιμὴν τοῦ Διὸς κατὰ τὴν πανσέληνον τοῦ Ἐλαφηβολιῶνος μηνός (Μαρτ.-Ἀπριλ.) φαίνεται λοιπὸν ὅτι ὁ Σ. ἐδίδαξε τὸν Οἶδ. κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῶν Μεγ. Διονυσίων, τελευταῖος ἐν τῇ σειρᾷ τῶν δραματικῶν ποιητῶν, ὅτε ἔληγεν ἡ διδασκαλία τῶν δραματικῶν ἀγώνων, τοῦτο δὲ ἐγίνωσκεν ὁ Σ. ἀπὸ ἐνὸς ἔτους, διότι εὐθύς μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἀγώνων φερίζοντο διὰ κλήρου οἱ χορηγοὶ τῶν προσεχῶν ἀγώνων, ὁ ἀρχὼν κατένεμεν αὐτοὺς εἰς τοὺς ποιητὰς καὶ οἱ χορηγοὶ καθώριζον

διὰ κλήρου τὴν σειρὰν τῆς διδασκαλίας τῶν ποιητῶν. 1092 πα-
 τριώταν διότι ὁ Οἶ. δὲν θὰ ἦτο πλέον Κορινθίος, ἀλλὰ Βοιωτὸς
 ὡς ἐν τῷ Κιθαιρῶνι γεννηθεῖς. 1099 τῶν μακραιῶνων αἱ Νύμ-
 φαι δὲν ἔθεωροῦντο ἀθάνατοι, ἀλλὰ μόνον μακρόβιοι, συναποθνή-
 σκουσαι λ. γ. μετὰ τῶν δένδρων, μεθ' ὧν ἦσαν συνδεδεμέναι· κατὰ
 τινὰ παραδόσιν ἔξων δεκαπλάσιον χρόνον τοῦ φοίνικος, μακροβίου
 δένδρου. 1100 Πάν Ἀρκαδικὸς θεὸς τῶν ποιμένων, υἱὸς τοῦ Ἐρ-
 μοῦ, συμπαίζων ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ ἐντὸς τῶν δασῶν μετὰ τῶν Νυμ-
 φῶν, ἔραστῆς τῆς Πίτυος, Ἥχους, Σελήνης κ. ἄ. 1101 ὁ Ἄπ.
 ἔλατρεύετο καὶ ὡς Νόμιος, βόσκων τὰς βοῦς τοῦ Λαομέδοντος ἐν
 Τροίᾳ, τὰ ποιμνία τοῦ Ἀδμήτου ἐν Φεραῖς· ἐκεῖ ἐν ταῖς νομαῖς καὶ ἐπὶ
 τῶν ὀρέων παίζων τὸν ποιμενικὸν αὐλὸν συγκεντρῶνει περὶ ἑαυτὸν
 τὰς Νύμφας (Νυμφαγέτης), ἔραστῆς τῆς Δάφνης καὶ τῆς Κορωί-
 δος. 1104 Ἐρμῆς υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μαίας, γεννηθεῖς ἐν
 σπηλαίῳ τοῦ ὄρους τῆς Κυλλήνης, ὅπου εἶχε παλαιότατον ναόν, ἦτο
 ἐπίσης προστάτης τῶν ποιμνίων, εὑρετῆς τοῦ ποιμενικοῦ αὐλοῦ, συμ-
 παίζων μετὰ τῶν νυμφῶν. 1105 ὁ Βακχεῖος... Σάτυροι, Σιλη-
 νοὶ καὶ πολυπληθεῖς Νύμφαι ἦσαν οἱ ἀκόλουθοι αὐτοῦ, γνωστὰ δὲ
 καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ Παρνασοῦ καὶ ἄλλων ὀρέων ὄργια. 1108 Ἐλι-
 κῶν ὄρος ἐν Βοιωτίᾳ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλ. καὶ τῶν Μουσῶν, ἀρχαιο-
 τάτη ἔδρα τῶν Νυμφῶν.—Τί φάλλει ὁ Χ. καὶ τί ἀναμένει ὁ θεατῆς;
 τίνα τὰ συναισθήματα τὰ κρατοῦντα διὰ τοῦ χορικοῦ; ὅθεν τίνος
 τόνου θὰ ἦσαν ἡ μουσικὴ καὶ ἡ ὄρχησις; πῶς θὰ ὀνομαζοῦντο τοιαῦ-
 τα χορικά; διὰ τίνας λόγους ὁ Χ. μνημονεύει καὶ τοῦ Βάκχου;

1110 8 σταθμῶμαι ὑπολογίζω κατ' εἰκασίαν, εἰκάζω, ξυναλ-
 λάσσω 34 ἔχω σχέσεις πρὸς τινὰ, συναντῶ, ἢ μετ. ἐνδ., πρέσβεις
 ἀντὶ πρεσβῦται, ξυνάδει συμφωνεῖ, ὁμοιάζει, σύμμετρος ἰσόμε-
 τρος, ἰσόχρονος, ἐκ τούτου ἐν μακρῷ γῆρα ἀναφ., τῷδε τῷ Κο-
 ρινθίῳ: διότι καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτὸν ἐδῶ ὁμοιάζει ὁμηλῆς αὐτοῦ
 ὡς πρὸς τὸ βαρὺ γῆρας, ἄλλως τε καὶ ἐξ ἄλλης ἀπόψεως, ἀφ' ἑτέρου,
 πρὸς τούτους: ἔχω ἀναγνωρίσει ὅτι προσφέρουν νὰ εἶναι οἱ ὑπηρέ-
 ται μου, σὺ ἐν σχέσει πρὸς τὸ κάμει 1110, ἢ λ. πρὸς τὸν κορυφαῖον
 τοῦ Χ., προύχοις ἂν μου εἴη ἐπιστήμη δύνασαι νὰ μὲ ὑπερβάλλης
 κατὰ τὴν γνῶσιν, νὰ ἀναγνωρίσης καλύτερον ἐμοῦ, τάχα που ἴσως,
 ἰδὼν αἶτ., πάρος πρότερον, ἐγνωκα γάρ: ναί, γινώσκω αὐτὸν κα-
 λύτερον ἀπὸ σέ, διότι τὸν ἔχω γνωρίσει καὶ πρότερον, εἴ περ τις
 ἄλλος εἰς τὸ πιστὸς, δίδον σημ. ὑπερθ., ὡς νομεὺς κολάζει τὸ εἴπερ-
 τις...: ὅσον πιστὸς εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ ποιμὴν (ὅστις μὴ εὐρι-

σκόμενος πλησίον τοῦ κυρίου δὲν εἶναι ἀφωσιωμένος εἰς αὐτόν).—
1119-27 οὗτος σὺ κλητ. ἔ σὺ, **δεῦρο βλέπων** βλέπων ἐδῶ (εἰς ἐμὲ) κατὰ πρόσωπον, **ἢ εἰμί, οἴκοι τραφεῖς** οἰκοτραφής, **μεριμνῶ** ἀπασχολοῦμαι εἰς, **βίον τίνα (ἔχων)** πῶς ζῶν, **συνειπόμην π.** ἐπὶ ἁγαινον μὲ τὰ πρόβατα κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ζωῆς μου, **ξύν-αυλος** ὁ συναυλιζόμενος, συχνάζων, **ἦν μὲν Κ.**, **ἔνθα ἠδύζομην**, **πρόσχωρος** ὁ πλησιόχωρος.— **1128-41 τόνδε τὸν Κορ.**, **μαθῶν** γνωρίζας, **τῆδέ που** ἐκεῖ, ὅπου λέγεις, κάπου, **τί χρῆμα.** τί προᾶγμα κάμνοντα (μὲ ἐρωτῆς ἂν γνωρίζω);, **καὶ ἐν ἐρ.** : λοιπὸν 989: ποῖον λοιπὸν ἐννοεῖς, **ἢ (οἶσθα)** ξυναλλάξας, ἢ μτχ. συνδετέα πρὸς τὸ μαθῶν 1128: ἢ γνωρίζεις συναντήσας ποτὲ αὐτόν, τὸ **ξυναλλάττειν** πρὸς στιγμασίας, παροδικῆς γνωριμίας, τὸ **μαθῶν** περὶ ἀκριβεστερας, **οὐχ (οὐτως οἶδα)** ὥστε νὰ εἶπω ταχέως, **μνήμης ἀπο** ὡς παρ' ἡμῖν: ἀπὸ μνήμης, ὡς ἀπὸ σιήθους..., **ἀγνωῖα** ἐνεργ. ἀγνοοῦντα, λησιμονήσαντα, **ἦμος** ὅτε μετὰ τὸ **μεμνησθαι** καὶ εἰδέναι ἀκολουθεῖ πολλάκις χρον. πρότ. ἀντὶ εἰδ., ἐνταῦθα ἀπέφυγε τὸ **ὅτι** καὶ διὰ τὸ προηγούμενον **ὅτι ἐπλησίαζον** ἀντὶ ἐπλησιάζομεν ἀλλήλοις, **τῶδε τῷ Θ.** ποιμένοι, ἢ αἰτ. **τὸν Κ. τόπον** μένει ἀνανταπόδοτος ὁ λέγων ἤθελε νὰ εἶπῃ: **ἐνέμομεν τὸν Κ. τόπον**, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ὑποκ. ἐμερίσθη εἰς δύο, ὁ μὲν-ἐγὼ δέ, ὁ δὲ λέγων θέλει νὰ ἐξάρη τὴν ἰδίαν ἐργασίαν, τὸ ὅ. προσηγομένη πρὸς τὸ ἐγὼ μόνον, οὕτω δὲ τὸ ὁ δὲ καὶ τὸν Κ. τόπον ἔμειναν ἄνευ ὅ., **ἔκμηνος χρόνος** τὸ ἐξάμηνον, **ἦρος** ἔαρος, **ἀρκτοῦρος** ἀστερισμός, **εἰς ἀρκτοῦρον** μέχρι τῆς ἐπιτολῆς τοῦ ἀρκτοῦρου, περὶ τὰ μέσα Σεπτεμβρίου, μέχρι τοῦ φθινοπώρου, **ἤλαυνον** διηυθυνόμεν, **τάμα ἔπαυλα** τὰ μανδριά, εἰς ἃ ἀνήκον, **οὐτός τ'** (ἤλαυνε τὰ ἑαυτοῦ), **σταθμὰ ἔπαυλα**, **πεπραγμένον** πραγματικόν: εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἀληθῆ ὅσα λέγω, **καίπερ ἐκ μακροῦ χ.** ἂν καὶ παρῆλθε πολὺς καιρὸς ἔκτοτε.— **1142-61 τί δ' ἐστὶ (τοῦθ' ὁ λέγεις)** ἀλλὰ τί σημαίνει αὐτό, τί θέλεις νὰ εἶπῃς μὲ αὐτό, **ἱστορῶ** ἐρευνῶ νὰ μάθω, ἐρωτῶ: πρὸς τί προβάλλεις αὐτὴν τὴν ἐρώτησιν; **ὧ τᾶν** (ἴσως τᾶν=σὺ ἢ: ὧ τάλαν) προσφώνησις, συνήθως ἐπὶ καλῆς σημ. ἔ καλέ, **νέος** βρέφος, **οὐκ εἰς ὄλεθρον** (ἄπει, ἀποφθερῆ) δὲν χάνεσαι, δὲν πηγαίνεις κατὰ διαβόλου, ἃ ἐπιφ. ἐφεκτικόν: ἃ στάσου!, **κολάζω** ἐπιπλήττω, **δεῖται** κολαστοῦ ἔχουσιν ἀνάγκην τιμωρίας, **φέριστος κ. φέρτατος**: ἄριστε, γενναϊότατε, **δεσπότης** βασιλεὺς, **οὐκ ἐννέπων** διότι ἀποσιωπῆς, δὲν ἀποκρίνεσαι διὰ τὸ μικρόν, περὶ τοῦ ὁποῖου οὗτος ἐρωτᾷ, (**οὐκ ἐννέπω**) **λέγει γάρ**, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τίποτε (ἀπὸ τὸ μυστή-

ριον), ἀλλὰ κοπιάζει (με τὰς μακράς του ἱστορίας) ἀνωφελῶς· διότι ἀντὶ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν ἡγεμόνα του, ἐργάζεται πρὸς ὀλεθρὸν του χωρὶς καὶ αὐτὸς νὰ ὠφελῆθῃ τι πρὸς χάριν με τὸ καλὸν (χωρὶς νὰ παραστῇ ἀνάγκη νὰ σὲ ἐξαναγκάσωμεν), **κλαίων** τιμωρούμενος· ἀλύπητον ξύλον θὰ σοῦ ἀνοίξῃ τὸ στόμα σου, **αἰκίζω-ομαι** (αἰκῆς-αἰκῆς, α-ἔοικα) κακοποιῶ, βασανίζω, **ἀποστρέφω χ.** γυρίζω τὰς χεῖρας ὀπίσω εἰς τὰ νῶτα καὶ δένω (ἵνα μὴ ὁ τιμωρούμενος διὰ κινήσεων τῶν χειρῶν ματαιώσῃ τὰς μαστιγώσεις), **δύστηνος** ἐπιφ. ἄχ. δυστυχισμένος!, **ἀντὶ τοῦ**· διὰ τί κάμνεις αὐτό; **τί προσχρῆζων** (κελεύεις χέρας ἀποστρέψαι) τί θέλων ἀκόμη νὰ μάθῃς, **τὸν παῖδα** ὃν οὗτος ἱστορεῖ, **ἔδωκας τῷδε, οὔτιος-τῷδε** τὸ αὐτὸ πρόσωπον, **ἱστορεῖ** περὶ οὗ σὲ ἐρωτᾷ 1142, **τῆδ' ἡμέρα** κατ' ἐκείνην τὴν ἡ., **εἰς τόδ'** (τὸ ὀλέσθαι) εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν θὰ ἔλθῃς, θὰ πάθῃς αὐτό, **ἔνδικον** ἀληθές, ἢ μτχ. ὑποθ., **διόλλυμαι ἢ δια-** ἐπίτ., ὁ ἐνεστ. ἀντὶ μέλλ. ἐν πεποιθήσει, **τριβῆ** χρονοτριβῆ, ἀναβολή, **ἐλαύνω ἐς τριβάς** ἐξωθῶ τὸ πρᾶγμα εἰς ἀναβολάς, κάμνω ἐλιγμούς, λοξοδρομίας, κλωθογυρίσματα, **ἐλᾷ** μέλλ., **οὐ δῆτ' (ἐς τριβάς ἐλῶ).**—1162-81 **οἰκεῖον** (ὄντα) ἢ ἐξ ἄλλου τινός (γεγῶτα): ἦτο ἰδικόν σου αὐτό, τὸ ὁποῖον παρέδωκας, ἢ ἦτο τέκνον ἄλλου τινός **ἐμὸν μὲν οὐκ** (ὄντα ἔδωκα), **του** ἄφαιρ. παρὰ τίνος, **τίνος** (ἐδέξω), **πλέον** περισσότερα, **περαιτέρω**, **δλωλας** ἀντὶ τίνος χρόνου; **τοῖνον** λοιπόν, ἐπειδὴ ἀναγκάζομαι, **τις γεννημάτων** κατὰ σύνεσιν, ἢ λ. περιλαμβάνει καὶ τὸ ὄλον γένος τῶν δούλων; ἐν ἀπὸ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐγεννοβολοῦντο ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Α., **δοῦλος** (γεγῶς), **ἐγγενῆς** συγγενῆς, **εἰμὶ πρὸς αὐτῷ τῷ δεινῷ** ἔχω φθάσει ἐπάνω εἰς αὐτὸ τὸ φοβερὸν σημεῖον νὰ τὸ εἶπω, **κᾶγωγ'** (εἰμὶ πρὸς αὐτῷ τῷ δεινῷ) ἀκούειν, **κλήξομαι** 733, **γέ τοι δῆ** λοιπόν πράγματι ἐκεῖνου, **ἔσω** τῶν ἀνακτόρων, **ὡς ἔχει** πλ. ἐρ., ἥδε οὐγὶ διότι εἶναι παρούσα, ἀλλὰ διότι ἐγένετο λόγος περὶ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ θεοῦ, **χρεία** χρῆσις, **πρὸς τί χ.** πρὸς τίνα χρῆσιν, σκοπόν, ὡς κατὰ τὴν πρόθεσιν τῆς, κατὰ τοὺς λόγους τῆς, **ἀναλώσαιμι** ἀπολέσαιμι, **τεκοῦσα** ἐνδ., **τλήμων** ἢ σκληρόψυχος, **ὄκνω** αἰτ. ἐκ φόβου, **τοὺς τεκόντας** τὸν πατέρα, 999, 1007, **ἀφῆκάς νιν**, **κατοικτίζω** κατοικτίρω, αἰσθάνομαι βιαθεῖαν συμπάθειαν, **ὡς δοκῶν** αἰτ., **ἀποίσειν** ὑποκ. αὐτόν, **χθόνα** αἰτ. τοῦ τέρατος, ὡς πλεον. διότι τὸ **δοκῶν** ἐνέχει τὸ ὑποκειμενικόν· ἀντὶ τοῦ **δοκῶν ἀποίσειν** ἠδύνατο νὰ ἔχει (ἀφῆκα αὐτῷ) ὡς **ἀποίσονται**, με τὴν ἰδέαν ὅτι θάποκομίση αὐτὸ ἐκεῖσε, ἐνθεν αὐτὸς ἦν, δὲ ἀλλά, **εἰς κακὰ μέγιστα** πρὸς μεγίστην δυστυχίαν.—1182-5 **ἄρα** τελ. σύνδ.

εισάγων τὴν λογικὴν καὶ ἀναγκαίαν ἀκολουθίαν τῶν ἡγουμένων, οὐδέποτε τιθέμενος ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου, **ἐξήκει** ἔχουσιν ἀποβῆ, ἐκ- πληρωθῆ, **προσβλέψαιμι** δυν. ἄνευ τοῦ ἄν, **ἀφ' ὧν οὐ χρῆν** ἀπὸ μητρός, ἥτις ὅμως τώρα εἶναι σύζυγος, **ὀμιλῶν** συννευρισκόμενος, **κτανῶν τε οὐς μ' οὐκ ἔδει κτανεῖν**, ὁ πληθ. γενικεῖται κατὰ χρῆσιν ποιητικὴν.

1132 οὐδὲν θαῦμα διότι παρήλθε πολὺς χρόνος. **1134 τὸν Κιθ. τόπον** 1127. **1137 ἀρκετοῦρος** κυρίως ἀστὴρ πρώτου μεγέθους ἐν τῷ ἀστερισμῷ τοῦ Βοώτου παρὰ τὸν ἀριστερὸν πόδα αὐτοῦ, πολλάκις κείμενος ἀντὶ τοῦ ὅλου ἀστερισμοῦ· ἐπιτέλλει περὶ τὰ μέσα Σεπτεμβρίου (ἐπιτολὴν τῶν ἀστέρων νοοῦμεν τὴν πρωινήν ἐπιτολὴν αὐτῶν ἤτοι τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν τὸ πρῶτον γίνονται ὄρατοὶ ἐπιτέλλοντες τὴν πρωίαν), ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δὲ ταύτης, ἀρχομένων τῶν χειμερινῶν βροχῶν καὶ καταγίδων, οἱ ποιμένες καταλείπουν τὰς ὄρεινὰς αὐτῶν διατριβὰς.—**1154 ἀποστρέψει χέρας** τῶν δούλων ἐν τῇ Ἀττικῇ ἡμαρτυρία ἐν ταῖς μὴ φονικαῖς δίκαις ἦτο ἀξιόπιστος μετὰ βράσανον ἐκτελουμένην ὑπὸ τῶν βασιανιστῶν· αἱ χεῖρες αὐτῶν ἐδέχοντο ὄπισθεν, ἀνεσύροντο οὗτοι ὑψηλὰ καὶ οὕτως ἐμαστιγοῦντο· ἀναχρονισμός. **1168 δούλος** καὶ τὰ τέκνα τοῦ δούλου ἀνῆκον εἰς τὸν κύριον. **1173 ἦδε τί εἶχε** δηλώσει περὶ τοῦ σημείου τούτου ἡ Ἰοκ. εἰς τὸν Οἰ.; — **Διὰ τί ὁ Οἰ. πρῶτος βλέπει τὸν θεράποντα**; **Πῶς θὰ ἴστατο ἐνώπιον τοῦ Οἰ. ὁ γέρον ποιμῆν**; **Τί ἐγίνωσκε μέχρι σήμερον καὶ τί μανθάνει νῦν** 1145; **Τί ἐκέρδισεν ὁ Σ. ἐκ τῆς δειλίας αὐτοῦ** 1153; **Τί εἶχεν εἰπεῖ ἄλλοτε ἡ Ἰοκ. περὶ τῶν ἐν** 1173-4; **Διὰ τί ὁ Οἰ. δὲν εξακριβῶνει τὸν ἀριθμὸν τῶν φονέων, ἐξ οὗ τόσας ἐλπίδας εἶχεν ἀνακρεμάσει**; **κατόπιν τῶν ἀποκαλύψεων τίνα τροπὴν λαμβάνει ἢ προῆξις καὶ τί γίνεται ὁ σκοπὸς αὐτῆς**; **Πῶς θὰ ὀνομασθῆ ἡ μετάπτωσις τῆς πλοκῆς**; **Τίνα τὰ ἐν ἡμῖν συναισθήματα**; **Ἐκ πόσων σκηνῶν ἀποτελεῖται τὸ ἐπεισόδιον καὶ πρὸς τί σημερινῆς τραγωδίας ἀντιστοιχεῖ**; **μῦθος** : 30 **δερ**

1186-222. 1186-95 ἰὼ οὐαί, ἄχ., ὡς ἐπιφ., **ἐναριθμῶ** ὑπολογίζω μετὰ τῶν ὄντων, λογαριάζω ὑμᾶς, **ζώσας** ἐφ' ὅσον ζῆτε, **ἴσα** ἐξ ἴσου, **καὶ μετὰ** λ. ὁμοιωματικὴν : ὅπως : πῶς ὑμᾶς, ἐφ' ὅσον ζῆτε, θεωρῶ ἐν τῇ κλίμακί τῶν ὄντων ἐξ ἴσου μὲ ἐν μηδενικόν, πῶς σᾶς βαθμολογῶ δι' ἑνὸς μηδενικοῦ! **φέρει** 519, **πλέον** μεῖζον μέρος, **τὰς** εὐδαιμονίας τῆς πολυμνήνου, **ὅσον δοκεῖν** (εὐδαιμονεῖν, φέρειν εὐδαιμονίαν) ὥστε νὰ φαίνεται εἰς τὸν κοσμον ὅτι, ὥστε νὰ ἔχη ἐν λεπτόν ἐπίχρισμα τῆς εὐδ., **δόξαντ' (α)** εὐθύς μόλις φανῆ, μόλις ἐν βλέμ-

μα προλάβωσι νὰ ῥίψωσιν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι ἄντι τοῦ *δόξαντα* ἀνεμένομεν τίνα πτώσιν; ἀποκλίνω στρέφομαι (ἐκ τοῦ κατακορύφου) πρὸς τὰ κάτω, λαμβάνω τὸν κατήφορον, καταρρέω, τὸν σὸν (δαίμονα) τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἰδικῆς σου μοίρας, παράδειγμα κτηρ., *Οἰδιπόδα* κ. *Οἰδίπους* κλητ. ἐν λυρικοῖς, οὐδὲν βροτῶν.—1196-203 ὅστις οὗτος γάρ, τοξεύσας βαλὼν τὸ βέλος εἰς ἀγῶνας μετ' ἄλλων, καθ' ὑπερβολὰν εἰς μέγιστον μῆκος, ἢ μετὰ καταπληκτικῆς εὐστοχίας, ἐκράτησε ἔμεινε κύριος τῆς εὐδαιμονος καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν μακαριότητος, ἔπεσε μέσα εἰς..., καταφθίω ἐξολοθρεύω, χρησμοφδὸς αἰνιγματοπλόκος, ἀνέστα ἠγέρθη, ὑψώθη, πύργος προπύργιον κατὰ τοῦ θανατικοῦ (τῶν πολλῶν θυμάτων τῆς Σφ.), *χώρα* χω. κ. ἠθ., ἀντὶ ἀνέστα ἀνεμένομεν ἀναστὰς κατὰ τὸ καταφθίσας, 452, ἐξ οὗ αἴτ.—1204-12 ἀκούειν ὡς πρὸς τὸ νὰ ἀκούη τις: τίνος τὸ ὄνομα ἀκούεται ὡς τὸ ἀθλιώτερον, ἢ: (ἀκούειν νὰ ἀκούωμεν τοὺς θεήνους του) ἀλλ' ἤδη τίς βάλλει θλιβερωτέραν πόνον κραυγὴν; ἄτη συμφορά, τίς ξύνοικος ἀγρίαις ἄταις: τίς ἔχει μᾶλλον (κατὰ τὸ ἀθλιώτερος) ἀχώριστον σύντροφον τᾶμείλικτα πλήγματα τῆς συμφορᾶς. ἐν πόνοις ξ. τίς μᾶλλον ἔχει στήσει τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῶν βασάνων, ἢ ἐν πλεον., ἀλλαγᾶ διὰ τῆς ἀλλαγῆς, μεταβολῆς τοῦ βίου, γάμου λιμὴν... ἢ γαμήλιος κλίνη, φωλεά, ἐπήρκεσεν ἢ αὐτὴ διὰ τὸν υἱόν, ὡς ποτε καὶ διὰ τὸν πατέρα, πεσεῖν ὥστε νὰ πέσῃ (ὁ υἱός), νὰ κατακλιθῆ ἐπ' αὐτῆς, θαλαμηπόλος (ὁ πελόμενος ἐν τῷ θαλάμῳ, τῇ παστάδι) σύζυγος, κτηρ. ὡς σύζυγος, ἄλοξ θ. αὐλαξ, κοίτη, σύζυγος, σγ'(α) ἐδυνάθησαν φέρειν πῶς ἡ πατρικὴ κλίνη ἠδυνήθη ἐπὶ τόσον χρόνον νὰ σὲ φέρῃ ἐπάνω της, νὰ σὲ βαστάσῃ, χωρὶς νὰ ῥήξῃ κραυγὴν διαμαρτυρίας;—1213 22 ἐφενερίσκω ἀποκαλύπτω, δικάζει καταδικάζει, ἀγαμος γάμος μαῦρος γάμος, γ. ποὺ καλύτερον νὰ μὴ ἐγίνετο, τεκνόω ὦ τεκνοποιῶ, αἰ κτη. πρὸς τὸν γάμον, ἐν ᾧ κυρ. περὶ τοῦ Οἰ.: τὸν γάμον, δι' οὗ ἔτεκνοποιεῖς, ἐν ᾧ ἐκ τοῦ αὐτοῦ εἶχες γεννηθῆ, εἰδόμαν εἶδον, δύρομαι ποιητ. ὀδύρομαι, ἰαχέω ὦ θρηγῶ ἐκ στομάτων ἀπὸ φωνῆς, μεγαλοφώνως, περιᾶλλα (περὶ ἄλλων) ὑπὲρ τοὺς ἄλλους, ὑπερβολικά, ὡς π. ἰαχέων ὡς τις ἰαχεῖ, εἰ περὶ ἀλλ' ἰαχεῖ, τὸ δ' ὀρθὸν εἰπεῖν ἵνα δὲ εἶπω τὴν ἀλήθειαν, κατεκοίμασα ἠδυνήθη νὰ κλείσω τοὺς ὀφθαλμούς μου παραδοθεὶς εἰς ὕπνον βαθὺν (κατα-) (ὡς ἀπαλλαγεῖς τοῦ ἐφιάλτου τῆς Σφ.).

1194 δαίμων πᾶς ἄνθρωπος γεννώμενος ἐπιστεύετο ὅτι παρηκολουθεῖτο κατὰ τὸν βίον αὐτοῦ ὑπὸ τινος δαίμονος,

θυμίζοντος τὴν τύχην αὐτοῦ. Ἐπίσης πᾶσα πόλις τῆς Ἑλλάδος κατὰ τοὺς Ῥωμ. χρόνους εἶχεν ἴδιον ἀγαθὸν δαίμονα, οὗ ἡ εὐνοια ἐξεδηλοῦτο ἐν τοῖς καρποῖς τῆς γῆς. Καὶ ἐν τῇ χριστ. θερησειᾷ πιστεύομεν εἰς ἄγγελον φύλακα τῆς ψυχῆς Ματθ. ιη' 10 ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἐνὸς τῶν μικρῶν τούτων· οἱ γὰρ ἄγγελοι αὐτῶν ὁρῶσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅστις προτρέπει ἡμᾶς εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀποτρέπει τοῦ κακοῦ, ἐνίοτε δὲ καὶ προφητεύει περὶ τοῦ μέλλοντος. **1200** *χρησιμῶδός ἡ Σφίγξ*, διότι τὸ αἰνίγμα ἦτο συντεταγμένον ἐν ἑξαμέτρῳ ὡς οἱ χρησμοὶ καὶ ὡς αἰνιγματώδες εἶχεν ἀνάγκην μαντείας πρὸς λύσιν.—*Τὸ χορικὸν εἶναι ἠγχιστωμένον πρὸς τὴν προᾶξιν; Τίνα τὰ συναισθήματα τοῦ Χ. καὶ τίς ἡ στάσις πρὸς τὸν Οἰ.; Πῶς θὰ κληθῆ κατὰ τὴν σειρὰν του;*

1223-96. **1223-31** *ἐξάγγελος ὁ ἐκ τῶν ἀνακτόρων ἐξερχόμενος καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς γενόμενα ἐξαγγέλλων ἔσω, ἄρνυμαι λαμβάνω, αἰσθάνομαι, ἐντρέπομαι* 724, *ἐγγενῶς συγγενικῶς*, 1168, ὡς ἀφορμῆς εἰς πιστοὺς ἐκ κληρονομίας ὑπάρχουσ, *νίψαι (νίζω) ἂν καθαρῶ* ἤθελον καθαρῆσαι διὰ λουτροῦ, *τήνδε στέγην* πρόλ. τὴν ἀποκρυπτομένην ἐντὸς τοῦ οἴκου τούτου δὲ μιαιρότητα, *τὰ δ' ἡ ἀναφ.* πρότ. μεταπίπτει εἰς δεικτ.: καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα κακά, τὰ ὁποῖα εὐθὺς ἀμέσως θὰ ἀποκαλυφθῶσιν· κυρίως ἔδει νὰ ἔχη: ὅσα τὰ μὲν-τὰ δέ, *ἐκόντα* παθ. διαπραχθέντα ἐκουσίως, *πημοναὶ (πῆμα)* συμφοραί, *αἱ (ἂν) φανῶσιν, ἀνθαίρετοι* προκληθεῖσαι ὑφ' ἡμῶν τῶν ἰδίων, ἐκούσια.—**1232-40** *ἦδεμεν* ἀττ., οὐχ ἦδειμεν, *οὐδ' ἂ πρόσθεν ἦδεμεν* (ὑποκ.) *λείπει* (ἐλλείπει, ἀπολείπει) *τὸ μὴ οὐ, βαρύστονος* προκαλῶν βαθεῖς στεναγμούς; ἀλλὰ καὶ ὅσα πρότερον (πρὶν σε εἰπεῖν) ἐγινώσκομεν δὲν μένουσ ὀπίσω ὥστε νὰ μὴ προκαλοῦν..., *τάχιστος* βραχύτατος, *ὁ τ. τῶν λόγων* προεξαγγ. παρὰθ.: ὅ,τι δύναμαι νὰ εἶπω συντομώτατα καὶ σεῖς νὰκούσετε ἐπίσης εἶναι ὅτι, *δυστάλαινα* ἡ τριδυστυχισμένη, *πρὸς τίνος* (κυρ. ποιητ. αἰτ.) ἀναγκ. αἰτ. ἀπὸ ποίαν ἀφορμῆν, ἀπὸ τί, *αὐτὴ πρὸς αὐτῆς (τέθνηκε)* ἔχει αὐτοκτονήσει, μόνη τῆς, *τὰ ἄλγιστα (ἄλγος)* τὰ ἀλγεινότερα, τὸ θλιβερώτερον μέρος τῶν διαδραματισθέντων, *ἄπεστιν* (ἡμῶν) μᾶς λείπει, ὡς ἀθέατον, ὥστε ἡ ἀκριβὴς περιγραφή θὰ ἦτο ἀδύνατος, *πάρα πάρεστιν* (ἡμῖν): διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραστῶμεν αὐτόπται μάρτυρες τῆς σκηνῆς, ἐνὶ ἔνεστι: ἐφ' ὅσον τοῦλάχιστον μὲ βοηθεῖ ἡ μνήμη μου, ὁ καὶ πρὸς τὸ ἐμοί, ἐν ᾧ φυσικώτερον θὰ ἔλεγε: *πέυση καὶ σύ.*—**1241-51** *ὄπως* ὡς, μόλις, *θυρῶν* πρόθυρα, ἡ αὐλειοσ θύρα ἢ πρὸς τὴν ὁδόν, *ὄρη ἡ χρωμένη*

ἐν νευρικῇ ταραχῇ, μανιακῇ, *ἔμαι* φέρομαι, σπεύδω, *νυμφικὰ λέχη* ὁ γαμήλιος θάλαμος, κοιτῶν, *σπῶ* ἀποσπῶ, *ἀκμαι* τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν, *ἀμφιδέξιος* ὁ κατ' ἀμφοτέρως τὰς χεῖρας δεξιὸς (ζερβόδεξος), διπλοῦς : καὶ διὰ τῶν δύο χειρῶν, *ἐπιρράσσω* πύλας κλείω μεθ' ὄρμῆς (πατάγου), *ὅπως* ὡς, μόλις, *ἔσω* εἰσηλθε, ἦ : πρὸς τὸ *ἐπιρράξασα* : ἔσωθεν, *καλεῖ* φωνάζει τὸ ὄνομα, *μνήμην*... ἐνθυμουμένη τούτους παλαιούς (πρώτους) γάμους, *τὴν δὲ* Ἰ., *λίποι* *τίκτουσαν*, *τοῖς οἴσιν* αὐτοῦ, τοῖς ἑοῖς αὐτοῦ, τοῖς ἑαυτοῦ (παισί), μὲ τὸν ἰδιὸν τοῦ υἱόν, *παιδουργία* τὸ ἀφηρ. ἀντι συγκ. παιδουργός, παιδοποιός, παρὰθ. εἰς τὸ *τίκτουσαν τοῖς οἴσιν αὐτοῦ*, *δύστεκνος* ὁ γεννῶν τέκνα μικρά, *γοῶ-ῶμαι* θρηνηῶ γοερῶς, *ἐνθα* τέκει διπλοῦς ἄοσ. πρὸς τὸ ἄνδρα ἀντί : *διπλᾶ γεννήματα*, διφυῆ, τερατώδη, *ἄνδρα* (Οἰδ.) *ἐξ ἀνδρός* (τοῦ Α.) *καὶ τέκνα ἐκ τέκνων* (τοῦ Οἰ.), οἱ πληθ. κατὰ ποιητ. συνήθ., *καὶ ὅπως* πλ. ἔρ., *ἐκ τῶνδε* μετὰ ταῦτα* ποῖον εἶναι λοιπὸν τὸ τραγικώτερον τοῦ δράματος, τὸ ὁποῖον ἄπειν 1258 ;— 1252-7 *εἰσπαίω* ἀμτβ. εἰσορμῶ, προβλ. τὸ Ὅμ. *Τρωῆς προύτυπαν ἀολλέες*, παρ' ἡμῖν *κτυπῶ* ἢ *βαρῶ* ἐμπρός, μέσα, *ὕφ' οὗ* ἀναγκ. αἰτ., *ἦν* οἷον τ' ἦν, *ἐκθεάσασθαι* νὰ παραστῶμεν μέχρι τέλους μάρτυρες καί, ἐπειδὴ ἡ θύρα ἦτο κλειστή, νὰ παρακολουθήσωμεν..., *λευσσω* (λευκός) βλέπω, *περιπολῶ* περιφέρομαι (προβλ. *περίπολος*), *φοιτᾶ* γυρίζει ἄνω κάτω, *γὰρ* ἐπεξ. τοῦ *περιπολοῦντα*, *ἐξαιτῶν ἡμᾶς* ζητῶν παρ' ἡμῶν, *ἔγχος* παρὰ τραγ. καὶ ξίφος, *γυναῖκα τε* (ζητῶν, ἐρωτῶν, ὅπερ κατὰ ζεῦγμα νοοῦμεν ἐκ τοῦ *ἐξαιτῶν*) *οὐ γυναῖκα* ὀξύμ. μαύρην γυναῖκα, *κιχάνω* εὐρίσκω, *ὄπου* πλ. ἔρ., *οὗ* γεν. προσ. ἀντων. γ' πρόσ. ἑαυτοῦ, *ἄρουρα διπλῆ* διότι ὁ Οἰ. ἐξ αὐτῆς ἐγεννήθη σπαρεῖς καὶ εἰς αὐτὴν αὐτὸς ἔσπειρε *ἄρουρα οὗ*... κατὰ τὸ μήτηρ τινός· ἢ αἰτ. *γυναῖκα* κεῖται προλ. ἀντί : *ὄπου κίχοι γυναῖκα*, ἀλλ' ἡ ἄρνησις οὐ *γυναῖκα* ἐδημιούργησε τὴν ἀντίθεσιν *μητροφᾶν ἄρουραν* ἀντικμ. τοῦ *κίχοι*.—1258-64 *οὐδεῖς* (ἔδειξε), *αὖω*, *άύσω*, *ἄυσα*, φωνάζω, *ὕφηγητής* ὁδηγός, *ὡς ὕφηγητοῦ* (ἰόντος) 966 ὡς ἐὰν ὁδηγός τις ἔδειξε τὴν ὁδόν, *ἐνάλλομαι* πηδῶ ἐπάνω, *διπλαῖ* δίφυλλοι, *κλήθρα* τὰ δύο θυρόφυλλα, *πυθμένες* ἢ κάτω (καὶ ἡ ἄνω) φλιά τῆς θύρας, *ἐκλινε* τὰ ὤθησε διὰ λακτίσματος πρὸς τὰ μέσα, *κοῖλα* κτηρ. προλ. : ὥστε νὰ σχηματίσῃσι κοιλότητα, ὀπήν, ἰδ. Πραγμ., *οὗ* ὄπου, *ἑώρα* κ. *αἰώρα* (προβλ. *μετ-ἑωρος*) κρεμάλα, βρόχος.—1263-79 *ὅπως* χρον., *νῖν* τὴν γυναῖκα, *χαλῶ* λύω, *ἀρτάνη* (ἀρτάω) σχοινίον, δι' οὗ τις ἀρτᾶται, ἀγγόνη, *κρεμαστὴ* κρεμαμένη, *δὲ* ἐν τῇ κυρ. προτ., *τάνθενδε* τὰ μετὰ ταῦτα : ἀπαίσιον ἦτο τὸ μετὰ

τοῦτα θέαμα, *χρυσήλατος* χρυσοῦς σφουρήλατος, *εἶμα* (ἐννυμι) ἔνδυμα, ἢ γεν. ἐκ τοῦ *περόνας*, *ἐκσιέλλομαι* κοσμοῦμαι, *ἄρας* (περόνας, ἢ) *ἄρθρα* τὰ μέρη τῶν ὀφθαλμῶν, ὅπου συγκλειόμενα συναντῶνται τὰ βλέφαρα, αἱ κόραι, *κύκλοι* οἱ ὀφθαλμοί, *δοθούνεκα* ὅτι εἶδ., *δοιοιντο* οἱ κύκλοι, *νιν* αὐτόν, τὰ αἴσχη του, πρόλ., *οἷα* ἔπασχε τὸν μετὰ τῆς μητρὸς γάμον, *δοποῖ* ἔδρα τὸν φόνον τοῦ Λ., *δοιοίατο ἐν σκότῳ* ἀλλ' ὅτι θὰ ἔβλεπον τοῦ λοιποῦ ἐν μέσῳ κυμάτων σκότους, δὲν θὰ ἔβλεπον ποσῶς τὰ τέκνα του, *οὐς οὐκ ἔδει* (ἰδεῖν), *οὐς ἔχρηξε* τοὺς γονεῖς, τοὺς ὁποίους ἐπόθει νὰ ἴδῃ, *εφρυνῶ* ψάλλω (κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ μου), καταρῶμαι, *ἀράσσω* κτυπῶ μὲ ὀρμήν, δυνατά, *πολλάκις τε κοῦχ* ἀπαξ πρὸς τὸ ἤρασε κ. ἐπαίρων (τὰς περόνας), *φοῖναι* αἰμόφυρτοι, *γλῆναι* αἱ κόραι, *τέγγω* βρέχω, *δομοῦ* συγχρόνως (μὲ τὰ κτυπήματα), *ἀνίημι* ἐξακοντίζω, *φόνος* αἷμα (φονευθέντος καὶ καθ' ὄλου τραύματος), ἢ γεν. ἐκ τοῦ *σταγόνας*, *μυδάω* εἶμαι ὑγρός, *μυδῶν* ὑγρός, *δομβρος χαλάξης αἵματοῦς* μία ἔννοια: ὡς βροχὴ ἐχύνετο τὸ αἷματηρὸν χαλαζοβόλημα, χαλαζόβροχον πηκτῶν τεμαχίων μαύρου αἵματος, *δομοῦ* 1271, ἐπαναλαμβανομένης καθ' ὄλου τῆς ἐκεῖ ἔννοιας.—1280 5 *ἐρρωγεν* 1075, 1076: αὐτὰ ἔδῳ εἶναι τὰ κακά, τὰ ὁποῖα ἔχουσι ξεσπάσει ἐκ δύο (Ἰ. κ. Οἰ.), οὐχὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ Οἰ. μόνου, ἀλλ' ἀνάμεικτα κακὰ μὲ ἤρωας ἄνδρα καὶ γυναῖκα (*σομμυγῆ ἀμοῖν*,) *παλαιδς* ὁ πατροπαράδοτος, ὁ κληρονομικός, *ὄλβος δικαίως* πραγματικός ὄλβος, *ἀτη* συμφορά, *αἰσχύνη* αἴσχη, *κακῶν πάντων* ἀντὶ κακὰ πάντα, *ὄσων ἔστ' ὄνόματα*.—1286-93 *σχολὴ κακοῦ* παῦσις, ἀνάπανσις ἀπὸ τοῦ κακοῦ, σταθμός: καὶ τώρα εἰς ποῖον σημεῖον διὰ τὸν δυστυχεῖ ἔχει σταματήσει τὸ κακόν; *διοίγω* ἀνοίγω, *κλῆθρα* 1262, *τινὰ* ὑποκ., *δηλοῦν* νὰ δείξῃ, νὰ παρουσιάσῃ, *τὸν μητρὸς* δὲν τολμᾷ νὰ προφέρῃ τὴν λ. μιάστορα, ἣτις ἔρχεται εἰς τὰ χεῖλη του πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἔννοιας, *ὡς ῥίψων* εἰς τὸ βοᾷ: διότι θέλει νὰ ῥίψῃ, *δόμοις* τοπ., *ὡς ἤράσατο* διασαφεῖ τὸ ἀραῖος, ὅπως κατηράσθη, ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἰδίων του καταρῶν 247, 250, 744 819, *ῥώμης* (ἄλλου τινός) ἐνὸς δυνατοῦ ἀνθρώπου, *προηγητῆς* ὁδηγός, *τὸ νόσημα* ἢ πάθησις, *μειζον ἢ φέρειν* ἀφόρητον.—1294-6 *δείξει* ἢ ἀπροσ. θὰ προβάλλῃ, ἢ προσωπ.: ὁ Οἰ. θὰ δείξῃ τὴν πάθησίν του 1287, *τάχα* ταχέως, *οἶον* τοιοῦτον ὥστε, *στιγῶ* μισῶ, *ἐποικτιζῶ* οἰκτιρῶ: ὥστε καὶ προσωπικός του ἐχθρὸς νὰ αἰσθανθῇ ἐπὶ τῷ θεάματι οἰκτον.

1227 *Ἰστρος* ὁ Δούναβις, *Φᾶσις-ιδος* ποτ. ἐν Κολχίδι ἐκβάλλων εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον, ἐπὶ πολὺ νομιζόμενος ἐν τῇ ἀρ-

χαιότητα ὡς τὸ ὄριον Εὐρώπης καὶ Ἀσίας· διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὡς μεμακρυσμένος ὑπελαμβάνετο μετὰ τοῦ Ἰστροῦ ὡς τῶν μεγίστων ποταμῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας καὶ ἐν τῇ ιδιότητι ταύτῃ μνημονεύονται ἐνταῦθα. Πρὸς κάθαρσιν μιάσματος ἔθεωρεῖτο ἀναγκαία ἢ πλύσις δι' ὕδατος ἐκ ῥεούσης πηγῆς, ποταμῶν ἢ τῆς θαλάσσης, ἣτις οὐδέποτε μολύνεται· καὶ ἡμεῖς ἐπὶ ἠθικῆς καθάρσεως λέγομεν: δὲν θὰ σὲ ξεπλύνῃ ὁ Ἰορδάνης ποταμός. 1229 *κεύθει* τὴν αὐτοκτονίαν τῆς Ἰο., *φανεῖ* τὴν τύφλωσιν τοῦ Οἰ. 1253 *ἐκθεάσασθαι*., ἐὰν δὲν ἦρχετο ὁ Οἰ., εἰσερχόμενοι εἰς τὰ ἀνάκτορα θὰ παρηκολούθουν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν μοῖραν τῆς βασιλείσης, ἀλλ' ἢ παρουσία τοῦ Οἰ. καὶ ἡ ἀλλοφροσύνη αὐτοῦ ἀψηχόλησαν αὐτούς. 1261 *ἐκ πνυθμένων* τὰ δύο θυροφύλλα δὲν ἦσαν προσηρμοσμένα, ὡς σήμερον, διὰ στροφίγγων εἰς τὰς δύο πλαγίας παραστάδας τῆς θύρας, ἀλλ' ἢ πλευρὰ αὐτῶν ἢ μακρὰ ἢ ἐφαπτομένη πρὸς τὰς παραστάδας ταύτας ἔφερε καθηλωμένον ἐπ' αὐτῆς λεπτὸν δοκάριον ἐξέχον κατὰ τὰ ἄκρα εἰς αἰχμήν, ἐμβαλλομένην εἰς κοιλότητα, ἣν εἶχον ἢ ἄνω καὶ κάτω φλιά, ὥστε ἐντὸς αὐτῆς νὰ περιστρέφεται μετὰ τοῦ θυροφύλλον. Ἐὰν τὸ λάκτισμα ἦτο ἰσχυρὸν, εὐκόλως ἦτο δυνατόν τὸ ἐν ἢ τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ δοκαρίου νὰ ἐκφύγῃ ἐκ τῆς ὀπῆς, τὸ φύλλον τῆς ἔσωθεν μανδαλωμένης θύρας νὰ ὑποχωρήσῃ πρὸς τὰ ἐντὸς καὶ διὰ τῆς ἀνοιγομένης οὕτω κοιλότητος ἠδύνατό τις νὰ διεισδύσῃ ἐντὸς. 1269 *περόνας* αἱ ἀτθίδες μέχρι τῶν Περσικῶν πολέμων ἐφόρουν τὸν δώριον χιτῶνα, συνεχόμενον διὰ πορπῶν ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ τοῦ στήθους (προβλ. τὴν Πρόστασιν τῶν Κορῶν ἐν τῷ Ἐρεχθεῖω)· εἴτα εἰσῆχθη ὁ ἰωνικὸς μετὰ ῥαπτῶν χειρίδων· ὅθεν ὁ δώριος μετὰ τῶν περονῶν ἠδύνατο νάναρθῆ καὶ εἰς τοὺς ἡρωϊκοὺς χρόνους.—*Ἡ αὐτοκτονία πῶς κρίνεται σήμερον καὶ πῶς ἐν τῇ ἀρχαιότητι; Ἡ τύφλωσις τοῦ Οἰ. εἶναι ἠθιολογημένη ἐκ τοῦ χαρακτιῆρός του; διὰ τί τὰ τραγικὰ δὲν τελοῦνται πρὸ τῶν θεατῶν;*

1297-420. 1297-307 δεινὸν ἰδεῖν ἀπαίσιον τὴν θέαν, *προσκυρῶ* +δοτ. ἢ αἰτ. συναντῶ, δοκιμάζω, *προσβαίνω* καταλαμβάνω, κυριεύω, *μεῖζονα* (τηδῆματα) *τῶν μακίστων*, ὡς ἄρρητ' ἄρρητων 465, *πρὸς σῆ δυσδαίμονι μοίρᾳ* ἐπὶ σοὶ τῷ δυσμοίρῳ, : ποῖος εἶναι ὁ κακὸς δαίμων, ὅστις ἐνέσκηψε μετὰ πρωτοφανοῦς ταχύτητος κατὰ τῆς κεφαλῆς σου, ἣτις ἦτο ἤδη βεβαρημένη ἀπὸ βαρυδαίμονα μοῖραν (εἰς τὸ αἰσχος τοῦ αἵματηροῦ ἄγους τοῦ πατρὸς καὶ τῆς αἰμομειξίας μετὰ τῆς μητρὸς προστίθεται ἤδη ἢ συμφορὰ τῆς τυφλώσεώς σου), *ἐθέλων* ἐνδ., *ἀθρέω-ῶ* παρατηρῶ μετὰ προσοχῆς, ἐξετάζω, :

πολλοὺς στοχασμοὺς νὰ κάμω, *παρέχεις* ἐμπνεΐεις. — 1308-12 *διαπέτομαι* κ. θαμ. *διαποτάομαι*, πρκμ. *διοπελοτή(α)μαι* : ποῦ ἡ φωνή μου πτερυγίσασα ἔχει διαχυθῆ, ἀπηχῆσει, ἐκπνεύσει· *ἐνάλλομαι* ἐφορμῶ, *φοράδην* ὀρημτικά, ὄραγαίως, (*ἐνήλατο*) *ἐς δεινὸν* εἰς φοβερὸν βαθμὸν (τὸ τέρμα, τρόπον), ἀνήκουστον, *ἐπόψιμος* ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν δύναμιν νὰ ἴδωμεν, *οὐκ ἔ. ἀποτρόπαιον*. — 1313-26 *νέφος σκότου* σκοτεινὸν νέφος, τύφλωσις, *ἀπότροπον* τὸ ἀφ' οὗ ἀποστρέφει τις τοὺς ὀφθαλμούς, ἀποτρόπαιον, φοικῶδες, *ἐπιπλόμενον* (*ἐπιπέλεσθαι*) τὸ ὁποῖον ἐπεχύθη ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν μου, *ἄφατον* κατὰ τρόπον ἀνέκφραστον, σωρηδόν, *ἀδάματον* ἀκαταδάμαστον, ἀνιάτον, *δυσούριστον* (*οὐρίζω* φέρω μὲ οὖριον ἄνεμον) τὸ ἐπενεχθὲν ὑπὸ οὐρίου ἀνέμου, ἀλλὰ πρὸς κακόν· οὖριος ἄνεμος εἶναι ἡ εὐμενὴς τύχη, ἣτις κατέστησεν αὐτὸν σύζυγον τῆς βασιλίσσης Ἰ. καὶ βασιλέα τῶν Θ.· καὶ ὅμως ἡ αὐτὴ τύχη ὑπῆρξε δι' αὐτὸν ὀλεθρία· τὸ ἐπίθ. ἀναφέρ. εἰς τὸ νέφος, τὸ ἐνσπείραν τὴν καταστροφὴν μετὰ βασιλείαν εὐδαίμονα, ἀλλὰ κυρ. εἰς τὸν Οἰ. : τὸ ὁποῖον σὲ ἔφερεν οὖριος ἄνεμος, διὰ νὰ φέρῃς καὶ σὺ σκότος καὶ ἐρημίαν· ἡ πρότασις ὡς ἐπιφώνησις ἄνευ ῥ.· *μάλ' αὖθις* καὶ πάλιν, καὶ χιλιάκις οἴμοι, *οἷστρημα* τὸ κέντημα τοῦ οἴστρου (ἀλογόμυιας), *κέντρα* αἱ περόναι, ὡς κρατεῖ ἔτι εἰς τὴν χεῖρα, *μνήμη κακῶν* ἡ ἀνάμνησις τῶν ἀνοσιουργιῶν μου, *εἰσδύομαι* εἰσέρχομαι βαθέως : πόσον βαθέως εἰσχωροῦν εἰς τὴν καρδίαν μου, πόσον διαπεραστικοί εἶναι οἱ δρμεῖς πόνοι ἀπὸ τὰ τρυπήματα ἔδῳ τῶν περονῶν (οἱ σωματικοί) καὶ συγχρόνως ἀπὸ τὴν φοικτὴν ἀνάμνησιν... (οἱ ψυχικοί), *θαῦμα οὐδὲν*... οὐδόλως εἶναι παράδοξον ἔν μέσῳ τόσων, ὅσαι αἱ ἰδικαί σου, συμφορῶν διπλοῦν νὰ ἔχῃς πένθος (*οἴμοι· οἴμοι μάλ' αὖθις*), *φορεῖν*... νὰ ὑποφέρῃς διπλοῦς πόνους (σωμ. κ. ψυχ.), *φίλος κλητ.* πρὸς τὸν Χ., σὺ μὲν ἀλήθεια, τοῦλάχιστον σὺ, *μόνιμος* (εἰ) μένεις, παραμένεις, *ἐπίπολος* πρόσπολος, θεράπων, σύντροφος, κτηρ., *ὑπομένεις* ἔχεις τὴν ὑπομονήν, *κηδεύω* (κῆδος φροντίς, *κῆδομαι*) ἐνδιαφέρομαι, περιτοιοῦμαι, *ἀλλὰ καίπερ* σκοτεινός (τυφλός) *γινώσκω τὴν γε σὴν*... — 1327-46 *πῶς ἔτλης* πῶς ἐτόλμησας, μὲ ποῖαν καρδίαν, μὲ ποῖον ψυχικὸν σθένος, *μαραίνω ὄψεις* σβήνω τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν, *τοιαῦτα* σύστ. κατὰ τοιοῦτον τρόπον, *ἐπαίρω* παρακινῶ, σηκώνω τὰ μυαλά, *Ἀπόλλων ἦν ὁ τελῶν* (διὰ τοῦ λοιμοῦ καὶ τῶν χρησμῶν) *ἐμοὶ τάδ' ἐμὰ κακὰ πάθη*, *γιν* τὰς ὄψεις, *οὕτις* (ἄλλος) ἀλλά, *ὀρῶντι* εἰ ἐώρων, ἐὰν εἶχον ἀνοικτοὺς τοὺς ὀφθαλμούς, *ἦν* ὁ πρκμ. ἀναφέρεται εἰς τὴν

στιγμήν, καθ' ἣν ἀνελογίζετο ταῦτα ὁ Οἶ.: τὸ πρᾶγμα εἶχεν (ἔχει) ὅπως, **τί βλεπτόν** ἄξιον θεάς, τὸ ὅποιον νὰ ἠδυνάμην νὰ ἀτενίζω, **στερκιὸν** ἄξιον τῆς ἀγάπης μου, ἢ: ἀπὸ ποῖον θὰ ἔμενον εὐχαριστημένος, **προσῆγορον** ἄξιον προσφωνήσεως, ἔτ' ἔστ' ἀκούειν εἶναι δυνατὸν πλέον νὰ ἀκούω, κατὰ ζεῦγμα καὶ πρὸς τὰ τρία προηγούμενα ἐπίθετα, ἀντί: **βλέπειν ἢ ἀκούειν, ἡδονᾶ** μετ' εὐχαριστήσεως, εἰς τὸ ἀκούειν, **ἐκτόπιον** κτηρ. προλ. ἐκ τοῦ τόπου τούτου.—1347-66 **δειλαιος** δυστυχημένος, ταλαίπωρος, **τοῦ νοῦ** αἰτ. διὰ τὴν ιδεάν, ἣτις σοὶ ἐπῆλθε, δι' ὅσα ἐσκέφθης νὰ κάμῃς εἰς τὸν ἑαυτὸν σου, καὶ διὰ τὴν ἀθλίαν μοῖράν σου, **ἴσον** ἐξ ἴσου, **ὡς ἠθέλησ' ἄν** πόσον πολὺ θὰ ἐπεθύμουν, θὰ νῆχόμην ποτὲ νὰ μὴ σὲ ἐγνωρίζον, **ὅστις ἦν** οἴσοδῆποτε καὶ ἄν ἦτο, **πέδη(-α)** δεσμός τῶν ποδῶν, **ἐπιπόδιος** ὁ ἐπὶ τῶν ποδῶν, ὁ περισφίγγων τοὺς πόδας, **νομάς** ὁ ἐν τῇ νομῇ, τῇ βοσκῇ ὢν: ὅστις μὲ ἔλαβεν ἀπὸ τὸ σχοινίον τὸ περισφίγγον τοὺς πόδας μου εἰς τὰ λιβάδια τοῦ Κιθ., **ἔρυτο** πρτκ. ἢ ἀόρ. τοῦ **ρύομαι** σφῶω, ἀπολυτρώνω, **ἀνασῶζω** ἀνασύρω ἐκ τοῦ κινδύνου, διασῶζω: **οὐδὲν ἐς χάριν πράσσω** χωρὶς νὰ κάμῃς τίποτε τὸ εὐχάριστον δι' ἐμέ, **θανῶν** εἰ ἔθανον, **οὐκ ἄν ἦ..** δὲν θὰ προυξένουν τόσην θλίψιν..., **θέλοντι ἄν ἦν..** ἠθέλον ἄν κἀγὼ τοῦτο, **οὐκουν** φυσικὰ δέν, **ἦλθον ἄν** θὰ εἶχον καταντήσει (εἰ ἔθανον), **βροτοῖς** ποιητ. αἰτ., **νυμφίος** (ἐκείνων) ἀφ' ὧν ἔφην, τῆς μητρός, **ἄθεος** ἀσεβής, ἀνόσιος, **ἀνόσιος** ἀναγνος, ἀκάθατος, μιαιρός, **δμογενῆς** ὁ γεννῶν ὁμοῦ (μὲ ἐκείνους, τὴν μητέρα, ἐξ ἧς...), **πρεσβύτερον** κτηρ. ἀρχαιότερον, μείζονος τιμῆς ἄξιον, εἶτα: μεγαλύτερον.—1367-84 ὅπως... πῶς νὰ εἴπω ὅτι, δὲν τολμῶ νὰ εἴπω ὅτι, **κρείσσω** σύντ. προσ. ἀντὶ ἀπροσ., αἰ κτηρ. ἀντὶ ἀπροφ. 296, 317, **κρείσσω** γὰρ ἦν **μηκέτ' εἶναι σε...** τάδε ἢ τύφλωσις, **ὡς μὲν τάδε** ὅτι μὲν ἢ τύφλωσις μου ὅπως ἔχει γίνεαι δὲν ἔχει γίνεαι ἀριστα, μὴ.., **βλέπων** εἰ ἔβλεπον, **προσορῶ** ἀτενίζω κατὰ πρόσωπον, **οἶν** (γονέου) δοτ. ἀντὶ αἰτ., διότι τὸ **δραζέσθαι** συνήθως+διπλ. αἰτ., **κρείσσω** ἀγχόνης ἄξια χειροτέρας τιμωρίας ἢ ἀγχόνης, διότι καὶ αὐτὴ ἢ ἀγχόνη δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξαγνίσῃ αὐτά, **ἐμοὶ** ποιητ. αἰτ.: καθ' ὧν καὶ τῶν δύο ἔχουσι διαπραχθῆ ὑπ' ἐμοῦ.., **ὄψις τέκνων** ἀντκμ. ἢ θεά τῶν τέκνων, **ἐφίμερος** (ἡμέρος, ἡμέρομαι) ἐλιθυμητός, ποθητός, **βλασιούσα** ἀντὶ **βλασιόντων** πρὸς τὸ τέκνων, **προσλεύσσειν ἐμοὶ** ὥστε νὰ προσβλέπω αὐτά, ἢ δοτ. **ἐμοὶ** εἰς τὸ ἐφίμερος ἦν, **οὐ δῆτα** (ἦν ἐφίμερος) ὄχι, μυριάκις ὄχι, δὲν ἦτο εὐφρόσυνον ποτὲ τὸ θέαμα εἰς... **πύργος** πυργωτὰ τείχη, **τραφεὶς** εἰ καὶ ἔζησα, **εἷς** ἐπιτείνει τὸ **κάλλιστά γε...** ἐν

άλλαις χώραις πιθανὸν οἱ ἡγεμόνες νὰ ζῶσι μεγαλοπρεπέστερον, ἀλλ' ἐν ταῖς Θήβαις τοῦλάχιστον ἐγὼ ὑπῆρξα ὁ μόνος, ὅστις: ἂν καὶ ὑπῆρξα ὁ μόνος ἀνὴρ, ὅστις ἔζησα ἐν Θ. τοῦλάχιστον μεγαλοπρεπέστατα, ὅμως ἀπεστέρησα, *ἐννέπων* προκηρύσσων, 239..., *τὸν φανέντα* ὅστις κατηγγέλθη ὑπὸ τῶν θεῶν (Ἀπ.) ὡς ἀναγνος, *καὶ γένους τοῦ Δ.* τοῦτο προσθέτει νῦν ὁ Οἰ. εἰς τὸν τότε ἀνακοινωθέντα χρησμόν: καὶ ὅστις εἶναι, ὅπως εὐρέθη *τώρα* μόλις, τοῦ γένους τοῦ Λ., υἱὸς τοῦ Λ., *μηνύσας* ἀφ' οὗ ἀπεκάλυψα τοιαύτην κηλίδα, *ἐμὴν* κτηρ. ὡς ἰδικήν μου, ἐπάνω εἰς ἐμὲ τὸν ἴδιον, 833, *τούτους* τοὺς πολίτας τῶν Θ., *ὀρθοῖς ὄμμασι* μὲ σηκωμένους, ἀνοικτοὺς ὀφθαλμούς.— 1386-90 *ἡμιστά γε* οὐδαμῶς βέβαια, *εἰ ἦν φραγμὸς* ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ φράξω τὴν πηγὴν, ἣτις ἀκόμη ἀκούει διὰ τῶν ὕτων, *πηγῇ* τῶν ἀκουστικῶν ἀντιλήψεων, *οὐκ ἂν ἐσχόμην* δὲν θὰ ἤθελον κρατηθῆ νάπομονώσω τελείως ἀπὸ τὸν κόσμον τὸ ἄθλιον σῶμά μου, ἢ εἶναι, *φροντὶς* ὁ νοῦς: διότι τὸ νὰ εἶναι ὁ νοῦς ἀπηλλαγμένος ὅλων τῶν θλιβερῶν ἐντυπώσεων, νὰ μὴ αἰσθάνεται τὰ κακά, τοῦτο εἶναι γλυκύ.— 1391-408 *ὡς ἔδειξα μήποτε* τελ., *ἐνθεν* πόθεν, *τὰ λόγῳ πάτρια* τὰ λεγόμενα πατρικά, ἐν ᾧ πράγματι δὲν ἦσθε, *ἄρα* διὰ τὸ μέτρον ἀντὶ *ἄρα*, *κάλλος* χάριμα τῶν ὀφθαλμῶν, μεγαλεῖον, *ὑπουλος* κυρ. περὶ ἐλκῶν, τὰ ὁποῖα κατ' ἐπιφάνειαν μὲν ἔχουοιν ἐπουλωθῆ, ὑποβύσκουσιν ὅμως κάτωθεν, ἐκ τούτου ὡς πλησμονῆς ἢ γεν. *κακῶν*: ὁποῖον χάριμα τῶν ὀφθαλμῶν μὲ ἔξεπετάξατε, ἀλλ' ὑπόσαθρον μεγαλεῖον, κατάφορτον *κακῶν*, *γὰρ* ἐπεξ. τοῦ ὑπουλον, *κακός*, ἀντίθ. τοῦ *κάλλος*, βδέλυγμα, *κακ* *κακῶν* μὲ γονεῖς ἀναλόγους, *νάπη* 1026, *κεκρυσμένη* χωμένη, *δρυμὸς* δάσος δρυῶν, *τούμον* πρὸς τὸ *αἶμα* ἀντὶ πρὸς τὸ πατρός: *τούμου* π., *ἀπὸ τῶν* . . ὄργ., *μέμνησθ'* ἔει διατηρεῖτε ἐν τῇ μνήμῃ σας, *μου* προλ., *οἶα* ὁποῖα ἔργα φοικτὰ καὶ ἀνόσια, *ὑμῖν* ἦθ. τῶν ὁποίων ἐξηναγκάσθητε νὰ παραστήτε μάρτυρες, ἢ κυρ. ἔννοια ἐν τῇ *μτχ.*, *γάμοι* ὁ γάμος τῆς Ἰ. μετὰ τοῦ Λ. καὶ Οἰ., *φυτεύσαντες* ἐπαναλ. τὸ *ἐφύσατε*, *ἀνίημι* ἀναδίδω, *πάλιν* ἀντιστροφῶς ὁ *α'* γάμος τῆς Ἰ. ἀπέδωκεν εἰς τὸ φῶς τὸν Οἰ. ὡς σπέρμα τοῦ Λ. καὶ ὅμως τὸ αὐτὸ σπέρμα τὸ ἐξελθὸν ἐκ τῆς Ἰ. ὡς Οἰδίπους εἰσῆλθε καὶ πάλιν εἰς αὐτὴν ὡς σπέρμα τοῦ υἱοῦ γενομένου ἤδη συζύγου: ὁ γάμος (ἢ σύζυγος), ὅστις εἶχε γεννήσει τὸν Οἰδ., εἶδεν αὐτὸν πάλιν ὡς γεννῶντα, *ἀποδείκνυμι* παρουσιάζω, ἀναφερ. εἰς τὸν γάμον Ἰ. κ. Οἰ., *πατέρας* πατέρα καὶ ἀδελφὸν τῶν τέκνων του, υἱὸν τῆς συζύγου του, *αἶμα ἐμφύλιον* αἰμομειξίας, Δ. Ν. Γουδῆ.—Σοφοκλέους Οἰδίπους; Τύραννος. *Εκδ. Ε'. 5

νόμφας νεόνυμφον (μετὰ τὸν ἀ' γάμον).—**1409-15** γὰρ αἰτιολ. τὸ καλύψατε ἢ φονεύσατε, ἔστιν ἔξεστιν, καλύψατε χώσατε, θαλάσσιον κτγρ. εἰς τὴν θάλασσαν, ἔνθα μὴ ἀναφ. τελ. ἵνα μὴ, ἀξιώσατε καταδεχθῆτε.—**1416-21** ὅδε ἰδού, ἔδῶ, εἰς δέον ἐν δέοντι (καιρῷ), εἰς κατάλληλον στιγμήν, ἐκ τούτου τὸ ὦν : εἰς δέον τούτων, ἃ ἐπαιτεῖς : εἰς κατάλληλον στιγμήν ὡς πρὸς ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα παρακλητικῶς ζητεῖς, τὸ πράσσειν . . ὥστε νὰ ἐκτελῆ καὶ νὰ λαμβάνη ἀποφάσεις, ἐκ τοῦ πάρεστιν, λέξομεν λέξομεν, πίστις ἐμπιστοσύνη, ἔνδικος δεδικοιολογημένος : ἐὰν ἐμπιστευθῶ τὸν ἑαυτὸν μου εἰς τὸν Κρ., πῶς θὰ φανῆ ἢ προᾶξις μου αὕτη δεδικοιολογημένη ; ἐφευρίσκομαι εὐρίσκομαι, συλλαμβάνομαι.

1372 πατέρ' ἂν προσεῖδον ἐπιστεύετο ἐν τῇ ἀρχαιότητι ὅτι αἱ πηρώσεις τοῦ σώματος ζῶντος παρέμενον καὶ μετὰ θάνατον ἐν τῇ ψυχῇ, ἣτις ἦτο εἰδωλον τοῦ σώματος· οὕτως ὁ τυφλὸς Οἶ. δὲν θὰ ἠδύνατο ἐν Ἄιδου νὰ βλέπῃ τοὺς γονεῖς. **1410** . . . ἔξω καλύψατε τί ἔχει προστάξει ὁ χρησμός ; **1418** μῦνος φύλαξ ὁ Χ. ἀνάγνωρίζει τὸν Κρ. βασιλέα, διότι οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Οἶ. ἦσαν ἀνήλικοι.—Πῶς θὰ παρῆλθεν ὁ Οἶ. ἐπὶ τὴν ὀρχήστραν ; πῶς καθ' ὅλου φέρεται ὁ Οἶ. πρὸς τὰς ἀδιερευνητοὺς βουλάς τῶν θεῶν ; ἄλλοις τίς τί θὰ ἔκαμνεν ἴσως ἐν τῇ θέσει του ; τί περιέχει ὁ ἐκτενὴς λόγος τοῦ Οἶ. 1369. . . ;

1422-330. 1422-31 γελαστής περιγελαστής, ἐμπαίκτης, ἀλλὰ (πῶς εἶσαι ἐκτὸς τῆς οἰκίας)· οὕτως ἤθελε νὰ συνεχίσῃ, ἀλλ' ἐνθυμηθεῖς ὅτι ὑπεύθυνοι τούτου εἶναι οἱ θεράποντες στρέφεται πρὸς αὐτούς, γένεθλα γόνιοι, γεννήματα, τῶν θνητῶν γένεθλα τοὺς ἀνθρώπους, τὴν γοῦν βόσκουσαν . . τοῦλάχιστον τὸ πῶς τοῦ Ἡ. τὸ τρέφον, συντηροῦν τὰ πάντα, τὸ ἀναφ. συμπ., ὄμβρος βροχή, ὕδωρ, ὡς στοιχεῖον τοῦ κόσμου, μὴ προσδέξεται θάποστραφῆ, θὰ βδελυχθῆ, εὐσεβῶς ἔχει εὐσεβές ἐστι, τοῖς ἐν γένει τοῖς συγγενεῖσι (ἐκ τοῦ εὐσεβῶς ἔχει), εἰς τοῦτο τὸ μάλιστα, τὰγγενῆ τὰ τῶν ἐν γένει, τὰ τῶν συγγενῶν : διότι μόνοι κυρίως οἱ συγγενεῖς ἔχουσι τὸ εὐσεβές καθῆκον νὰ βλέπωσι καὶ νὰ ἀκούωσι τὰς συμφορὰς τῶν συγγενῶν.—**1432-7** ἑλιπὶς κακὴ προσδοκία, φόβος : ἐπειδὴ μοὶ διέλυσας τοὺς φόβους μου, ἄριστος μὲ ἀρίστας διαθέσεις, πρὸς σοῦ 134 πρὸς τὸ συμφέρον σου, λιπαρῶ ἐπιμόνως παρακαλῶ, καθικετεύω, ἐκλιπαρῶ, χρεῖα πόθος, τοῦ τίνος, τοῦ χρείας ; καὶ λιπαρεῖς με ὡδε τυχεῖν τοῦ χρείας : διὰ νὰ λάβῃς ποίαν χάριν, ὅπου φανοῦμαι ἀναφ. συμπ. ἐκεῖσε, ὅπου εἶναι φανερόν ὅτι, προσή-

γορος παθ. ὑπ' οὐδενὸς χαιρετιζόμενος: οὐδεὶς θὰ μὲ χαιρετίζη
 238.—1438-45 *ἐκμαθεῖν* νὰ ἐξακριβώσω τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ
 θεοῦ, *φάτις*... ἀλλὰ πᾶν ὅτι ἐκεῖνος τοῦλάχιστον εἶχε νὰ εἴπῃ
 ἀπεκαλύφθη εἰς ἡμᾶς διὰ τῆς ἐντολῆς νὰ, *πατροφόντης* (*φεν*,
πεφνεῖν) πατροκτόνος, *ἵνα* χρείας: ἐν τῷ βαθμῷ τῆς ἀνάγκης,
 ὅπου διατελοῦμεν, ὑπὸ τὴν βίαν τῶν περιστάσεων, ἐν αἷς εὐ-
 ρισκόμεθα, προτιμότερον νὰ μάθωμεν ἀκριβῶς, *ὑπὲρ* ἀνδρὸς οὕτως
ἀθλοῦ, (ναί, θελομεν αὐτό) *καὶ γὰρ* διότι καὶ σὺ (συνετισθεὶς ἐκ
 πικρᾶς πείρας), *τᾶν* τοῖ ἄν, *πίστιν φέρειν* πιστεύειν.—1446-57
ἐπισκῆπτω παραγγέλλω, συνηθέστατον περὶ τῶν τελευταίων ἐν-
 τολῶν τῶν ἀποθνησκόντων, *προστρέπω-ομαι* στρέφομαι πρὸς τινα,
 ἵνα ἱκετεύσω, αὐτόν, ἱκετεύω, ὁ μέλλ. ὡς παρ' ἡμῖν: θὰ σᾶς ζητήσω
 μίαν χάριν· τὸ ἀντικμ. ἐν τοῖς ἐφεξῆς· *καὶ σοὶ* ἀνεξαρτήτως τῆς ἀπο-
 κρίσεως τοῦ θεοῦ καὶ εἰς σὲ παραγγέλλω... *αὐτὸς* μόνος, κατὰ τὴν
 ἰδίαν σου κρίσιν, *τάφος* ταφή, *τάφον θεοῦ* θάψον· ὀρθῆ ἢ ἐκλογὴ
 τοῦ *τίθεσθαι*, διότι *θήκη* τάφος, *τῆς κατ' οἴκου* (γυναικὸς) ἐκ τοῦ
τάφου, *τελεῖς* (μέλλ.) ὀρθῶς θὰ ἐνεργήσης προσηκόντως, θὰ κάμῃς
 τὸ χρέος σου, *τῶν σῶν ὑπερ* οὐχὶ μόνον διότι εἶναι βασίλισσα,
 ἀλλὰ διότι εἶναι καὶ ἀδελφή σου κυρίως (*γε*), *ἀξιοθήτω* ἄξιον κρι-
 θήτω τῆς τιμῆς!, *κλήζεται* καλεῖται, ἔστι, διότι τὸ ὄνομα εἶναι
 συνέπεια τῆς ὑπάρξεως πράγματος πρὸς διαστολήν αὐτοῦ ἀπὸ ἄλ-
 λου, : ἐπὶ τοῦ Κιθαιρῶνός μου, *κύριον* τάφον ἔχοντα τὴν κυριό-
 τητα ἐπ' ἐμοῦ, *ἐθέσθην*... ἔταξαν, ὅτε ἔξων, ὡς τάφον περιβε-
 βλημένον ἐξουσίαν (ἀπόλυτον, πληρεξουσιότητα) κατ' ἐμοῦ, ἀπα-
 ρεγκλίτως καθωρισμένον, *ἐξ ἐκείνων* κατὰ τὰς βουλὰς ἐκείνων, οἱ
 ὅποιοι ἤθελον τὴν ἐξόντωσίν μου, ἵνα πληρώσω ὅτι ἐκεῖνοι ζῶν-
 τες διέτασσον χωρὶς νὰ πληρώσωσιν, *τοσοῦτον* τόσον μόνον, *πέρ-
 θω* (πορθῶ) ἀφανίζω, : ὅτι οὔτε νόσος θανατηφόρος ἤθελε μὲ
 ἐξοντώσει, *μῆτ' ἄλλο μηδὲν* οὔτε ἄλλη καμμία φυσικὴ ἀφορμὴ
 θανάτου, *ἐσώθην ἄν*... διότι οὐδέποτε θὰ ἤθελον σωθῆ, ὅτε
 ἐβουλευόντο τὸν θάνατόν μου, *μῆ* (σωθεὶς) εἶν δὲν ἐσφζόμην,
 διὰ νὰ διαπράξω φρικῶδές τι κακόν.—1458-70 *ἴτω*... ἄς
 ἐξακολουθήσῃ βαδίζουσα τὸν δρόμον, τὸν ὅποιον ἀκριβῶς ἤδη βα-
 δίζει, *προστίθεμαι μέριμναν* πλὴν τῶν ἄλλων ἀσχολιῶν μου ἀνα-
 λαμβάνω τὴν μέριμναν, *ἄνδρες* ἀρσενικὰ παιδιά, ἀγόρια, *μοὶ*
 ἦθ. παρακαλῶ, *σπάνιος* θ. ἔλλειψις, *βίος* τὰ μέσα τοῦ ζῆν, *ἐνθ'*
ἄν ὧσι ὀπουδήποτε καὶ ἂν εὐρίσκονται, *μέλομαι* φροντίζω, τὸ
 ἀπρμφ. ἀντὶ πρστκτ.; *μῆ προσθῆ μ.*, *μέλεσθαι* *δέ*, *ταῖν ἀθλίαν*...

γεν. ἀντκμ. τοῦ μέλεσθαι, *οἰκτρὸς* ὄδ, *αἶν χωρὶς* ἄνευ τῶν ὁποίων, *βορὰ* (βιβρώσκω) τροφή, *τράπεζα βορᾶς* τροφ. τοῦ φαγητοῦ, *ἄνευ τοῦδ'* ἄνευ ἐμοῦ, ἐπέξ. τοῦ *αἶν χωρὶς*, *ψαύοιμι* ἐπανάλ. ἐν τῷ παρελθ. : ὅσα ἐγὼ ἤγγιζον, *αἶν* ὁ Σοφ. παρασυρθεὶς ἐκ τοῦ ἡγοῦμ. ἀναφ. *αἶν* 1463 μεταχειρίζομαι καὶ πάλιν ἀναφορικὸν ἀντὶ δεικταῖν ἐπαναλαμβάνοντος τὸ ταῖν δ' ἀθλίαν, *μάλιστα μὲν* ὡς ἀντίθεσιν θὰ ἐφαντάζετο : ἀλλ' ἐὰν ἢ ἐπαφή φρονεῖς ὅτι μιαίνει αὐτάς, ἐπίτρεψον τοῦλάχιστον νὰ προσφωνήσω, *ἀποκλαίομαι* χορταίνω κλαίων, *γενναῖος* ὁ ἐκ κληρονομικότητος εὐγενής, ὁ κληρονομῶν τὰς ἀρετὰς τῶν πατέρων· ἐπειδὴ ἢ κυρ. σημ. ἐξησθένησεν ἐκ τῆς καταχρήσεως, προσετέθη καὶ ἡ δοτ. γονῆ : ὃ φέρων τὴν εὐγένειαν εἰς τὸ αἷμά σου, *θυγῶν* ὑποθ.—1471-9 *δὴ που* λοιπὸν ἂν δὲν ἀπατώμαι, *τοῖν φίλοιν* γεν. δυϊκ. θηλ., *ἐκγονοὶ* τὰ τέκνα, *λέγω τι* λέγω τι ἀληθές, νὰ εἶναι ἀλήθεια, *λέγεις* ἀλήθεια, *πορσύνω* παρασκευάζω, ἐκτελῶ, *ἔγνοῦς*... ἐννοήσας τὸν πόθον, οὐ ἢ πληρωσὶς τώρα σὲ ψυχαγωγεῖ, τὸν ὁποῖον εἶχες, *πάλαι* ἐνταῦθα δὲν σημ. πρὸ πολλοῦ, ἀλλὰ ἀπὸ τινων στιγμῶν, πρὸ ὀλίγου, *εὐτυχοῖης* τὴν εὐχὴν μου νὰ ἔχῃς καὶ ὁ θεὸς νὰ σὲ φυλάττῃ καλύτερον ἀφ' ὅ,τι, *τῆς ὁδοῦ* αἰτ. διὰ τὸν ἐρχομὸν τῶν θυγατέρων μου.—1480-5 ἢ *ὡς* πρόθ. πάντοτε μετὰ προσ., ἐνταῦθα *ὡς* τὰς ἀδελφάς...=ὡς ἐμὲ τὸν ἀδελφόν, *ἀδελφὰς* ἀδελφικὰς, *προξενῶ* ἐργάζομαι, κατορθῶ, *λαμπρὰ* λαμπερά, ἀκτινοβόλα, *φυτουργὸς* ὁ γεννῶν, ὁ δίδων τὴν ὑπαρξιν, : *αἶ τὰ πρόσθε λαμπρὰ ὄμματα* τοῦ φ. πατρὸς *προυξένησαν ὑμῖν* (ἦθ.) *ὄδ' ὄραν* (ὡς νῦν ὄρωσι, τυφλά), *δς* αἰτ., *ιστορῶ* γινώσκω, : *χωρὶς οὔτε* νὰ βλέπω., *χωρὶς* ποσῶς νὰ προαισθανθῶ, τελείως ἀνύποπτος, παρουσιάσθην πατήρ σας ἐκεῖ (παρὰ τὸ πλευρὸν ἐκείνης), ὁπόθεν ἐγὼ αὐτὸς ἐγεννήθην· ὡς τὸ *τίκτειν* καὶ περὶ πατρός, τὸ *γεννᾶν* καὶ περὶ μητρός, οὕτω καὶ τὸ *ἀροῦν*, ὅπερ κυρίως περὶ τοῦ πατρός, σημ. γενικῶς γεννᾶν.—1486-502 *νοούμενος* προβλέπων, φανταζόμενος, αἰτ. τοῦ *δακρῶν*, *τὰ λοιπὰ* τὰς πικρίας τοῦ ὑπολοίπου βίου, *χρεῶν* (ἔστι) χροῖ, *βιῶναι* παθεῖν ἐν τῷ βίῳ, ὅθεν *πρὸς ἀνθρώπων* ποιητ. αἰτ., ποίας πικρίας εἶναι φυσικὸν νὰ ποτισθῆτε ἐν τῷ βίῳ ἐκ μέρους των, *ὀμίλια* συναναστροφὴ, συγκέντρωσις, πανήγυρις, κοσμικὸν κέντρον, (ἔς) *ποίας*, *ἀντὶ τῆς θεωρίας* ἀντὶ τῆς ἀπολαύσεως τοῦ θεάματος, *ἀκμαὶ γάμων* ὁ καταλληλότατος χρόνος, ἡ ὠριμότης πρὸς γάμον, *παραρρίπτω* κ. *παρατίθεμαι* καταθέτω τι εἰς τὸ παιγνίδιον, ὀφικινδυνεύω· ἢ β' ἐρώτησις ἐκ ζωηρότητος ἀντὶ : *τίς οὗτος ἔσται*, *δς παραρρίψει* *λαμβάνων* ἀναλαμβάνων ἐπὶ τῆς ὀρχεῶς του, εἰς βάρος

του τοιαῦτα αἴσχη, εἰς ἰδικός του, δὲ ἀλλά, **δήλημα** (δηλέομαι-βλάπτω, δηλητήριον) βλάβη, **ἀρόω-ἀρώ** σπείρω, λαμβάνω σύζυγον, πρβλ. 1502 **χέρσος**; **ὄθεν ἐσπάρη** βραχυλ. ἔξ ἧς σπαρεῖς ἐγεννήθη, **ἐκ τῶν ἴσων** πληθ. ἀντι ἐν.: ἐκ τῆς αὐτῆς κοιλίας, ἔξ ἧς ἀκριβῶς., **ὄνειδιεῖσθε** παθ., **γαμεῖ** μέλλ. θὰ λάβῃ εἰς γάμον, **δηλαδὴ** προφανῶς, **χέρσος** θ. (ὁ μὴ γεωργηθεὶς ἀγρός) ἀνύπανδρος, **φθαρῆναι** νὰ μαρανθῆτε.—1503-10 ἀλλὰ μετὰ τὴν κλητ. ὡς παρ' Ὁμ., **πτωχαὶ ἀνανδροὶ** κτηρ. ὡς ἐπαίτιδες ἀνανδροὶ (ὡς παρ' ἡμῶν ἢ λ.: ἀνευ ἀνδρός), **μὴ περιίδης σφε ἀλωμένας πτωχὰς ἀνάνδρους** (καίπερ οὔσας) **ἐγγενεῖς**, **τάσδε** βραχυλ. τὰ τῶνδε κακά, **οἰκνίζω** συμπαθῶ, **τηλικάσδε** τόσον μικράς, τόσον νέας, **ὧδ' ἐρήμους** (οὔσας) **πάντων**, **πλὴν ὅσον**... πλὴν ὅσον θὰ εἶναι τὸ μέρος σου ἐν τῇ προστασίᾳ ταύτῃ, πλὴν σοῦ, **ξυννεύω** συγκατανεύω, **ψαύσας** (ἐμοῦ), διότι ὁ Οἰ. ὡς τυφλὸς δὲν θὰ ἔβλεπε κατάνευσιν τῆς κεφαλῆς τοῦ Κρ.—1511-4 **εἰ εἰχέτην** (β' δυϊκ.) **φρένας** ἐὰν ἦσθε εἰς θέσιν νὰ ἐννοήσετε, **εὐχὴ ἔστιν ἐμοὶ** (παθ. τοῦ εὔχεσθαι) ζῆν (ὑμᾶς), ἐπειδὴ ὅμως αὐτὸ δὲν συμβαίνει, αὐτὸ εἶναι ἡ εὐχὴ μου, νὰ ζητε, ὅταν αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέπουσι, νὰ τύχῃ δὲ ὁ ἰδικός σας βίος καλύτερος ἀπὸ τὸν τοῦ.—1515-23 **ἵνα** τοπ., **δακρῶν** μτη. ὡς διδάσκει τὸ μέτρον, φθάνουν πλέον τὰ δάκρυα, **μηδὲν ἠδὺ** ποῖον ὑπκμ.; **καιρῶ** χρον. διότι ὅλα, ὅταν γίνονται εἰς τὸν καιρὸν των, εἶναι ὠραῖα, **ἐφ' οἷς** ἐπὶ τῷ ὄρφ: γνωρίζεις λοιπὸν μὲ ποίαν συμφωνίαν, ὄρον, θὰ εἰσελθῶ, **λέξεις** ἀντὶ πρστικτ. ἢ **ἐπειδὴν λέξης**, **εἴσομαι** εἰδέναί, **ὅπως** ἐπὶ τῷ ὄρφ ὅτι, **ἀποικον γῆς** ἀπὸ γῆς, μακρὰν τῆς πατρίδος, **πάτρας ἀπουρον** 193, **δόσιν** δῶρον, τὸ ὁποῖον δίδει ὁ θεός, **θεοῖς γ'**. ἀλλ' ἀκριβῶς εἰς τοὺς θεοὺς ἔχω καταντήσει μισητότατος, ὥστε ἐξορίζων ἐμὲ ἐνεργεῖς ἐν τῷ πνεύματι ἐκείνων, **τοιγαροῦν** διὰ τοῦτο λοιπὸν, ἐὰν ὄντως εἶσαι μισητός, **τεύξῃ** τούτου, τῆς ἐξορίας, **τάχα** ταχέως, μόλις ληφθῆ ἀπόκρισις τῶν θεῶν, ἦτις, ἐὰν ὄντως εἶσαι μισητός αὐτοῖς, θὰ συμφωνῆ πρὸς τὸν πόθον σου, **τάδε** ὅτι τεύξομαι τοῦδε: βεβαιώνεις λοιπὸν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα; **γὰρ** (δὲν δύναμαι νὰ τὸ βεβαιώσω) διότι ὅσα δὲν γνωρίζω δὲν συνηθίζω ἀπερισκέπτως νὰ λέγω, **ἀφοῦ** ἀποχωρίσθητι, **ἐλη** ἀφέλη, **κρατεῖν**. μὴ θέλε εἰς ὅλα νὰ ὑπερισχύης, νὰ σοῦ περναῖ, μὴ τὰ θέλης ὅλα ἰδικά σου, διότι καὶ τὰ ἄλλα, τὰ ὁποῖα ἐκέρδισας νικῶν (θρόνον, εὐδαιμονίαν), δὲν σε ἠκολούθησαν μέχρι τέρματος τοῦ βίου.—1524-30 **λεύσατε** (πρστικτ.) εἰς ὅσον κλύδωνα Οἰ. ὅδε ἐλήλυθεν, **κλεινὰ** πολυθρόνητα, **τίς** πολιτῶν ἦν οὐκ ἐπι-

βλέπων ζήλω τύχαις οὐ: τοῦ ὁποίου τὴν εὐτυχίαν ποῖος ἐκ τῶν πολιτῶν δὲν ἔβλεπε μὲ ζηλότυπον βλέμμα, **κλύδων**.. ἀνεμοζάλη συμφορᾶς, **ἐπισκοπῶ** ἀτενίζω εἰς τι, ἐκ τούτου τὸ **ιδεῖν**, **δλβίζω** μακαρίζω, καλοτυγίζω, **μὴ δλβίζειν** ἀντὶ προσκτ., ὥστε μὴ (τινὰ ὑποκ.), **ἐπισκοποῦντα ιδεῖν κείνην τὴν τελευταίαν ἡμέραν**, **δλβίζειν μῆδεγα** (ἀντικμ.) **θνητὸν ὄντα, πρὶν ἂν** (οὗτος) **περάσῃ**...: ὥστε κανεῖς, ἐφ' ὅσον ἀτενίζει νὰ ἴδῃ τὴν τελευταίαν ἐκείνην ἡμέραν, ἄς μὴ μακαρίζῃ κανένα, ἐφ' ὅσον οὗτος εἶναι θνητός, πρὶν διέλθῃ τὸ τέρας τοῦ βίου χωρὶς νὰ ποτισθῇ πικρίας.

1425.. Ὁ ἥλιος, ὁ θεὸς τοῦ λευκοῦ καὶ καθαροῦ φωτός, μολύνεται ἐκ τῆς θέας μιαιῶν καὶ καταράτων· ἐν τῇ τραγωδίᾳ τοῦ οἴκου τῶν Πελοπιδῶν ἀπέστρεψε μετὰ φρίκης τὸ πρόσωπον καὶ τὸ ἄρμα ἐκ τῆς αἰωνίας τροχιᾶς· ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἡ ἄλλη φύσις, ἡ γῆ, τὸ ὕδωρ, τὸ φῶς τοῦ οὐρανοῦ φρίττουσι πρὸ τῶν μιαιότητων· τὰ μνημόνευόμενα στοιχεῖα κείνται ἀντὶ τοῦ σύμπαντος, ὡς παρ' Ἑβραίοις οὐρανοῦ καὶ γῆ δηλοῦσι τὸν σύμπαν. 1441 τὸν **πατροφόντην** ὁ θεὸς εἶχεν ὑποδείξει τὸ πρακτέον κατὰ τοῦ φονέως τοῦ Λ. 100, ἀλλ' ἤδη ὁ φονεὺς εὐρίσκειται καὶ πατροκτόνος. 1451 **κλήζεται** διὰ τοὺς κατὰ φύσιν λαοὺς ὄνομα καὶ προᾶγμα συμπίπτει. Ἡ εὐχὴ αὕτη δὲν ἀντιφάσκει πρὸς 1436, διότι ὁ Κιθ. κείμενος ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς Βοιωτίας ἀνῆκε κατὰ μέρος καὶ εἰς τὰς ὁμόρους χώρας Μεγαρικὴν καὶ Ἀττικὴν.— Ἡ στάσις τοῦ **Οἰ.** πρὸς τὸν **Κρ.**, **X.** καὶ τὰ τέκνα τίνα συναισθήματα προκαλεῖ; Ποῖός τις δεικνύται καθ' ὅλου πρὸς τοὺς οἰκείους καὶ τοὺς ὑπηκόους; Τὸ πᾶν ἔχει ἀποκαλυφθῆ καὶ ὁ **Κρ.** ἐρωτᾷ πάλιν τὸν θεόν· τί προδίδει τοῦτο περὶ τοῦ **χαρακιῆρός** του; ἀποσπῶν ἀπὸ τοῦ **Οἰ.** τὰ τέκνα πῶς δεικνύται; ὁ **X.** 1524 πρὸς τίνα ἀποτείνεται; λέγων τοὺς τελευταίους λόγους τί προπαρασκευάζεται νὰ κάμῃ; ὅθεν πῶς θὰ ὀνομασθῆ τὸ **τμ.** 1223—τέλους; ἐκ πόσων καὶ τίνων σκηνῶν ἀποτελεῖται; Ποῖον **τμήμα** εἶναι θερμότερον εἰς συναισθήματα; πῶς καλεῖται καὶ ποῖον ἄλλο ὅμοιον ἔχει ἢ τραγωδία;

Τίς ἡ κυρία ἰδέα τῆς τραγωδίας; Πῶς διαρθροῦται ἡ προᾶξις; τίγες αἱ ὑψηλότεραι καλλογαὶ καὶ τίνα τὰ ἀσθενῆ σημεῖα αὐτῆς; ὁ **Οἰ.** εἶναι ἔνοχος ἢ ἀθῶος; διὰ τί πάσχει οὕτω τραγικῶς; ἢ τραγωδία ἐπιγραφεῖσα ὑπὸ τοῦ **Σ. Οιδίπου** διὰ τί προσεπεγράφη (ὅστερον) **Οιδίπου τύραννος**;

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Οί μαθηταὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες
νὰ ὁμιλῶσιν ὡς ῥήτορες εἰς τὰς
μεγάλας ἑορτὰς τοῦ Σχολείου
τῶν ἄς προμηθεύονται πάντα
μὲν τὰ τεύχη τῶν Ἐκθέσεων,
πρὸ πάντων δὲ τὰ Τεύχη Β', Θ',
Ι', ΙΒ', ΙΓ', ΙΔ', ΙΕ-ΙΗ', ΙΘ-Κ',
ΚΓ-ΚΔ', ΚΗ-ΚΘ'.

Δ. Ν. ΓΟΥΔΗΣ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΥ

Ἀγαπητοὶ μαθηταί,

Ἀποφεύγετε τὰ φαῦλα καὶ ἄσεμνα βιβλία, τὰ ὅποια μαραίνου-
ν τὴν ἐξάνθησιν τοῦ σώματός
σας καὶ τοῦ πνεύματός σας. Μελε-
τᾶτε τὰ ὠραῖα βιβλία τῶν Ἐκθέ-
σεων, τὰ ὅποια καὶ πλοῦτον μέ-
γαν γνώσεων σᾶς παρέχουν καὶ
ἀρίστους μαθητὰς θὰ σᾶς ἀναδεί-
ξουν καὶ ἰσχυρότατα ὄπλα σᾶς
διαθέτουν, διὰ νὰ ἐπιπλεύσετε εἰς
τὴν σκληρὰν βιοπάλην. Ζητεῖτε
παρὰ τῶν φιλοστόργων γονέων
σας, καὶ μάλιστα μετὰ τὰς χειμε-
ρινὰς ἢ θερινὰς ἐξετάσεις σας,
ὡς ἔπαθλον τῆς χρηστότητός
σας καὶ τῆς ἐπιμελείας σας μίαν
πλήρη σειράν Ἐκθέσεων. Εἶναι
τὸ εὐθηνότερον, ἀλλὰ καὶ πολυ-
τιμότερον δῶρον, τὸ ὅποιον ἔ-
χουν νὰ σᾶς δώσουν.

Δ. Ν. ΓΟΥΔΗΣ

Φοροὶ καὶ εἰς ἐπιμελείας Φοροὶ καὶ εἰς
ἐνὸς ἐνδύει > φοροὶ.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Τὸ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΟΝ, ἀλλὰ καὶ ΠΟΛΥΤΙΜΟΤΕΡΟΝ

δῶρον τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα

εἰ ν α ι

μία πλήρης σειρά Ἐκθέσεων.

Οἱ μαθηταὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ποκτῆσωσι τὸ πολῦτιμον καὶ ζηλευτόν ὄπλον νὰ γράψωσιν ὄραται ἐκθέσεις ἃς προμηθεύονται πάντα τὰ τεύχη τοῦ μοναδικοῦ τούτου ἐν τῷ κόσμῳ βιβλίου.

Α'.	Τεύχος	Εὐθυμογραφήματα (*Εκδ. Β' ἐπισημηνέν)	Δραχ. 10
Β'.	»	Περὶ τὴν πατριδα	» 10
Γ'.	»	Λευκωμα Σχολικῶν ἑορτῶν (*Εκδ. Β')	» 10
Δ-Ε'.	»	Διατριβαὶ (*Εκδ. Β' μετερροθμισμένη)	» 20
ΣΤ'.	»	Διηγήματα (*Εκδ. Β')	» 10
Ζ'.	»	Εὐθυμογραφήματα	» 10
Η'.	»	Ἀποφθέγματα (*Εκδ. Β')	» 10
Θ'.	»	Οἱ Ἰσοεῖς Ἱεράρχει	» 10
Ι'.	»	τὸ Βιβλίον	» 10
ΙΑ'.	»	Περιγραφαὶ	» 10
ΙΒ'.	»	Πόντοι, ὄνειρα, ὀτοχασμοὶ	» 10
ΙΓ'.	»	Χριστογένεα	» 10
ΙΔ'.	»	Ἅγιος Βασίλειος	» 10
ΙΕ'-ΙΗ'	»	Μαθητικαὶ (82 ἐν ὄλῳ, σελ. 320)	» 40
ΙΘ'-Κ'.	»	Πάσχα	» 20
ΚΑ'-ΚΒ'.	»	Ἐπιστολαὶ	» 20
ΚΓ'-ΚΔ'.	»	Ἐπάρχει εὐτυχία :	» 20
ΚΕ'-ΚΖ'.	»	Ἐκδρομαὶ { (Μυκῆναι, Ἄργος, Ναύπλιον, Τίρονε, Ἐπίδαυρος, Ἄσλοφοί, Μ. Σπήλαιον, Καλάδρυτα, Ἄγ. Λαύρα)	» 25
ΚΗ'-ΚΘ'	»	Χρυσὰ λόγια { ('Ἡ Πειθρχία—Τὸ χρῆμα—Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνεσι—Ἐπιστήμη καὶ Ἠθικὴ κ. λ. π.)	» 20
Λ'-ΛΒ'	»	Χαρακτηρισμοὶ (σελ. 240, Ἐκθέσεις 120).	» 30
ΛΓ'-ΛΔ'	»	Εἰρήνη - Πόλεμος.	» 20
ΛΕ'-ΛΣΤ'	»	Ἐθνικοὶ Εὐεργεταὶ (καὶ ἐπισημηνόσονται λόγοι)	» 20
ΛΖ'-ΛΘ'	»	Μαθητικοὶ Παλμοὶ (*Εκθέσεις 140)	» 30
Μ'-ΜΑ'	»	Μεγαλεῖο τῆς ὀνύσεως.	» 25
ΜΒ'-ΜΓ'	»	Πραγματεῖαι	» 20

*Ὀλόκληρος ἡ σειρά δραχ. 420.

Διὰ τὸ ἔξωτερικὸν ἕκαστον Τεύχ. δραχ. 15

(ἀπληλαγμένα ταχυδρομικῶν τελῶν ἀποστολῆς)

*Ἀκουροῦσαι πᾶν προηγούμενον Τιμολόγιον.

Τὰ ὑπάρχοντα τεύχη ἀποστέλλονται παρ' ἡμῶν εἰς πάντα αἰτοῦντα μαθητὴν ἐπὶ προαποστολῇ τοῦ ἀντιτίμου διὰ ταχυδρο. ἐπιταγῆς, ὁμοίως τῆς ὁποίας ἀναγράφονται τὰ παραγγελόμενα βιβλία. Ἡ παραγγελία ἀνάγκη νὰ περιλαμβάνη τρία τοῦλάχιστον βιβλία καὶ ἡ Διεύθυνσις τοῦ μαθητοῦ νὰ εἶναι πλήρης καὶ εὐανάγνωστος. Διὰ δέματος ἐπὶ ἀντικαταβολῇ ἀποστέλλονται βιβλία ἀξίας τοῦλάχιστον 100 δραχ.

Συνιστάτε τὰ καλὰ βιβλία εἰς πάντας τοὺς μαθητάς.

*Ἡ Διεύθυνσις : Κύριον Δ. Γουδῆν

Ἀθήνας, Ὀδὸς Σφακίων 3.

Handwritten notes in the top left corner, possibly including the name "Α. Σ. Σ." and a date "19: 1992".

Handwritten notes in the bottom left corner, including the name "Α. Σ. Σ." and a date "19: 1992".

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
Τὸ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΟΝ, ἀλλὰ καὶ ΠΟΛΥΠΙΜΟΤΕΡΟΝ

δῶρον τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα

εἶναι

μία πλήρης σειρά Ἐκθέσεων.

Οἱ μαθηταὶ οἱ ἐπισημοῦντες ἀποκτήσασιν τὸ πολυτίμητον καὶ ἐπισημὸν δῶρον
νὰ γράψωσιν ἑαυτοῖς ἐκθέσεις διὰ προμηθεύνηται πᾶσι τὰ τευχῆ τοῦ μοναδικοῦ
τοῦτον ἐν τῷ κόσμῳ βιβλίου.

A.	Τεῦχος	Εὐθυμογραφήματα (Ἐκδ. Β' ἐπισημμένη)	Δραχ.	10
B'		Ἐπι τὴν πατριδα		10
Γ'		Λευκωμα Σχολικῶν ἐρωτῶν (Ἐκδ. Β')		10
Δ-Ε'		Διατριβαὶ (Ἐ. Σ. Β' μεταρρυθμισμένη)		20
ΣΤ'		Διηγήματα (Ἐκδ. Β')		10
Z'		Εὐθυμογραφήματα		10
H'		Ἀποθέματα (Ἐκδ. Β')		10
Θ'		Οἱ Τρεῖς Ἰεράρχαι		10
Ι'		Τὸ βιβλίον		10
ΙΑ'		Περιγραφαὶ		10
ΙΒ'		Πόνοι, ὄνειρα, ἀποκαθμοί		10
ΙΓ'		Χριστογέννη (Ἐκδόσις Β')		10
ΙΔ'		Ἁγίου Βασίλειος		10
ΙΕ'-ΙΗ'		Πανηγυρικοὶ (82 ἐν ὄλφ, σελ. 320)		40
ΙΘ'-Κ'		Πάσχα		20
ΚΑ'-ΚΒ'		Ἐπιτομὴ αἱ		20
ΚΓ'-ΚΔ'		Ἐπιτομὴ αἱ		20
ΚΕ'-ΚΖ'		Ἐκθέσεις αἱ		25
ΚΗ'-ΚΘ'		Χριστὰ λόγια		20
Λ'-ΛΒ'		Χαρακτηριστικὰ		30
ΛΓ'-ΛΔ'		Ἐργον - Πόσειδος		20
ΛΕ'-ΛΣΤ'		Ἐθνικὰ Εὐσεβία καὶ ἐπισημ. συντομολόγια		20
ΛΖ'-ΛΘ'		Μαθητικὸν Βιβλίον (Ἐκθέσεις 110)		30
Μ'-μαΑ'		Μεγαλεῖα τῆς ἁγίας		95
ΜΒ'-ΜΙ'		Ἄσκησις		30

Ὀλόκληρος ἡ σειρά δραχ. 400.

Διὰ τὸ ἔξωτερικὸν ἐκ στον Τεῦχ. δραχ. 15

(ἀλληλαγμένα ταχυδρομικῶς τελῶν ἀποστολῆς)

Ἀκουσθεὶς πᾶν προηρόμενον Τυπολογεῖον.

Τὰ διάρχοντα τευχῆ ἀποστέλλονται πρὸς ἡμῶν εἰς πάντα ἀπόστολα
μαθητῶν ἐπὶ προαποστολῇ τοῦ ἰνδιπίου διὰ ταχυδρομ. ἐπιταγῆς, ὅπως
τῆς οποίας ἀναγράφονται τὰ περιεχόμενα βιβλία. Ἡ παραγγελία
ἀνάγκη νὰ περιλαμβάνῃ τρία τοῦλάχιστον βιβλία καὶ ἡ ἀπόστολις τοῦ
μαθητοῦ νὰ εἶναι πλήρης καὶ εὐανάγνωστος. Διὰ δέματος ἐπὶ ἀντικατα-
βολῇ ἀποστέλλονται βιβλία ἀξίας τοῦλάχιστον 150 δραχ. Τὸ τέλος ἀντικα-
ταβολῆς, δραχ. 5, βαρύνει τὸν ἀγοραστήν.

Συνιστοῦμε τὰ καλὰ βιβλία εἰς πάντας τοὺς μαθητάς.

Ἡ Διεθνήσις Ἐκδόσις Ἀ. Γουδῆν

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ ἴνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς β.